

GÖTEBORGS TINGSRÄTT

Atthil 1495

Fil

B 39-00

DOM

2000-06-08

INNEHÅLLSFÖRTECKNING TILL DOMEN

DOMSLUT

Shoresh Kaveh	1
Hosein Arsani	3
Mohammad Mohammadamini	5
Meysam Mohammadyeh	7

YRKANDEN M.M.	9
---------------	---

DOMSKÄL	10
---------	----

De åtalade har angett följande inställning till åtalet	10
---	----

Den bevisning som åberopats inför tingsrätten	14
---	----

Bakgrund och den brandtekniska utredningen m.m.	14
--	----

De åtalades berättelser	17
-------------------------	----

Meysam Mohammadyeh	17
--------------------	----

Shoresh Kaveh	21
---------------	----

Mohammad Mohammadamini	28
------------------------	----

Hosein Arsani	33
---------------	----

Förhöret med den sakkunnige	37
-----------------------------	----

Övriga berättelser	42
--------------------	----

Parash Lama	42
-------------	----

Peter Moa	45
-----------	----

Arash Erfanian	46
----------------	----

Gholamreza Minaei	49
-------------------	----

Nima Bador	51
------------	----

Halit Celik	53
-------------	----

Milica Dragisic	54
-----------------	----

Abedi Ali Reza	54
----------------	----

Tingsrättens bedömning	55
------------------------	----

Påföljdsfrågan	69
----------------	----

Häktning	71
----------	----

Övrigt	72
--------	----

Bilaga 1

Anhöriga till avlidna som biträtt åtalet

Bilaga 2

Skadade som biträtt åtalet

Bilaga 3

Ersättning till målsägandebiträden

Bilaga 4

Ansökningen om stämning

Bilaga 5

Skiss utvisande Makedoniska föreningens lokaler i förhållande till

Backateatern och andra angränsande byggnader

Bilaga 6

Skiss utvisande föreningslokalerna

Bilagorna 7 - 8

Skisser utvisande kulverten

Bilagorna 9 - 11

Skisser utvisande nödtrapphuset

Bilaga 12

**Sammanfattning av resultatet av modellförsök av branden i nödtrapphuset
och antändningsförsök**

Bilaga 13

**Sammanfattning och slutsatser av modellförsök av branden i
föreningslokalen**

Bilaga 14

Fullföljdshänvisning

GÖTEBORGS TINGSRÄTT

Rotel 71

Avd 7

DOM

2000-06-08

meddelad i

Göteborg

Mål nr B 39-00**PARTER** (antal tilltalade: 4)

Referensnummer: 44802635

Åklagare

Chefsåklagaren Ulf Norén

Kammaråklagaren Kristina Ehrenborg Staffas

2:a åklagarkammaren i Göteborg

Målsägande som biträder åtalet

Se bilaga 1-2

Tilltalad

Shores Kaveh, 800921-1098

Frihetsberövande: Häktad

Baron Rogers gata 4

422 52 HISINGS BACKA

Medborgare i Iran

Offentlig försvarare:

Advokaten Göran Bergendahl

Fredsgatan 1

411 07 GÖTEBORG

DOMSLUT**BEGÅNGNA BROTT**

Grov mordbrand

LAGRUM

13 kap 2 § brottsbalken

PÅFÖLJD M M

1. Fängelse åtta (8) år

Påföljden avser även brotten i domen 1999-10-20

2. Tidigare utdömd skyddstillsyn undanröjs

Tidigare dom:

1999-10-20, Västerås tingsrätt, B 2222/99

Postadress

404 83 GÖTEBORG

Besöksadress

Gustav Adolfs Torg 1

Telefon

031 - 701 10 07

Telefax

031 - 701 13 07

Expeditionstid

måndag - fredag

09.00-14.00

TILLGODORÄKNANDE AV FRIHETSBERÖVANDE M M

Fängelsestraffet skall till en tid av etthundrasjuttionio (179) dagar anses verkställt i anstalt

ANDRA LAGRUM SOM ÅBEROPAS

29 kap 7 § 1 st och 34 kap 1 § 1 st 3 p brottsbalken

SÄRSKILD RÄTTSVERKAN M M

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på trehundra (300) kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond

ANNAN SÄRSKILD RÄTTSVERKAN

Beslaget av diverse föremål skall bestå till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft (Västra Götalands läns polisdistrikt; beslagsgiggare nr 8702/98, 8888-8889/98, 404-408/99, 809/99, 1616/99, 4917-4918/99 och 4939-4940/99)

BESLUT I ÖVRIGA FRÅGOR, SKADESTÅND M M

1. Göran Bergendahl tillerkänns ersättning av allmänna medel med sjuhundratrettioåttatusenfemhundra (738 500) kr, varav 688 000 kr avser arbete, 44 750 kr tidsspillan och 5 750 kr utlägg.
 2. Ersättning till målsägandebiträden, se bilaga 3
 3. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträdena skall stanna på staten
 4. Shores Kaveh skall vara häktad till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom
 5. Tingsrättens beslut om tillstånd till restriktioner enligt 24 kap 5 a § rättegångsbalken skall alltjämt gälla
 6. Sekretessen enligt 7 kap 22 § sekretesslagen (1980:100) för uppgifterna i läkarintyget enligt 7 § lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål, m.m. (aktbil 1255) skall bestå i målet
-

PARTER (antal tilltalade: 4)
Referensnummer: 44802637

Åklagare
Chefsåklagaren Ulf Norén
Kammaråklagaren Kristina Ehrenborg Staffas
2:a åklagarkammaren i Göteborg

Målsägande som biträder åtalet

Se bilaga 1-2

Tilltalad
Hosein Arsani, 800807-4174
Frihetsberövande: Häktad
Kvartsekelsgatan 17,
415 09 GÖTEBORG
Medborgare i Iran

Offentlig försvarare:
Advokaten Göran Franzén
Box 5052
402 22 GÖTEBORG

DOMSLUT

BEGÅNGNA BROTT
Grov mordbrand

LAGRUM
13 kap 2 § brottsbalken

PÅFÖLJD M M

1. Fängelse sex (6) år
Påföljden avser även brotten i domen 1999-02-24
2. Tidigare utdömd skyddstillsyn undanröjs
Tidigare dom:
1999-02-24, Göteborgs tingsrätt, avd 7, rotel 2, B 1702/99

TILLGODORÄKNANDE AV FRIHETSBERÖVANDE M M

Fängelsestraffet skall till en tid av etthundrafemtioåtta
(158) dagar anses verkställt i anstalt

ANDRA LAGRUM SOM ÅBEROPAS

29 kap 7 § 1 st och 34 kap 1 § 1 st 3 p brottsbalken

SÄRSKILD RÄTTsverkan M M

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på trehundra (300) kr
enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond

ANNAN SÄRSKILD RÄTTsverkan

Beslaget av diverse föremål skall bestå till dess domen i
ansvarsdelen vinner laga kraft (Västra Götalands läns polisdistrikt;
beslagsliggare nr 8702/98, 8888-8889/98, 404-408/99, 809/99, 1616/99,
4917-4918/99 och 4939-4940/99)

BESLUT I ÖVRIGA FRÅGOR, SKADESTÅND M M

1. Göran Franzén tillerkänns ersättning av allmänna medel med
åttahundratiotusentvåhundratjugofem (810 225) kr, varav 725 625 kr
avser arbete, 79 600 kr tidsspillan och 5 000 kr utlägg.
 2. Ersättning till målsägandebiträden, se bilaga 3
 3. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträderna skall stanna på
staten
 4. Hosein Arsani skall vara häktad till dess domen i ansvarsdelen
vinner laga kraft mot honom
 5. Tingsrättens beslut om tillstånd till restriktioner enligt
24 kap 5 a § rättegångsbalken skall alltjämt gälla
 6. Sekretessen enligt 7 kap 22 § sekretesslagen (1980:100) för
uppgifterna i läkarintyget enligt 7 § lagen (1991:2041) om särskild
personutredning i brottmål, m.m. (aktbil 1253) skall bestå i målet
-

GÖTEBORGS TINGSRÄTT

Rotel 71
Avd 7

DOM

2000-06-08
meddelad i
Göteborg

Mål nr B 39-00**PARTER** (antal tilltalade: 4)

Referensnummer: 44802639

Åklagare

Chefsåklagaren Ulf Norén
Kammaråklagaren Kristina Ehrenborg Staffas
2:a åklagarkammaren i Göteborg

Målsägande som biträder åtalet

Se bilaga 1-2

Tilltalad

Mohammad Mohammadamini, 790407-0930
Frihetsberövande: Häktad
Merkuriusgatan 25
415 19 GÖTEBORG
Medborgare i Iran

Offentlig försvarare:

Advokaten Anders Munck
Göteborgs Advokatbyrå HB
Kungsgatan 45
411 15 GÖTEBORG

DOMSLUT**BEGÅNGNA BROTT**

Grov mordbrand

LAGRUM

13 kap 2 § brottsbalken

PÅFÖLJD M M

Fängelse sex (6) år

TILLGODORÄKNANDE AV FRIHETSBERÖVANDE M M

Fängelsestraffet skall till en tid av etthundrafemtiosju
(157) dagar anses verkställt i anstalt

ANDRA LAGRUM SOM ÅBEROPAS

29 kap 7 § 1 st brottsbalken

SÄRSKILD RÄTTsverKAN M M

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på trehundra (300) kr
enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond

ANNAN SÄRSKILD RÄTTsverKAN

Beslaget av diverse föremål skall bestå till dess domen i
ansvarsdelen vinner laga kraft (Västra Götalands läns polisdistrikt;
beslagsliggare nr 8702/98, 8888-8889/98, 404-408/99, 809/99, 1616/99,
4917-4918/99 och 4939-4940/99)

BESLUT I ÖVRIGA FRÅGOR, SKADESTÅND M M

1. Anders Munck tillerkänns ersättning av allmänna medel med
sjuhundratrettiofyrausenfyrahundrafyrtiosex (734 446) kr, varav
674 025 kr avser arbete, 54 061 kr tidsspillan och 6 360 kr
utlägg.
 2. Ersättning till målsägandebiträden, se bilaga 3
 3. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträdena skall stanna på
staten
 4. Mohammad Mohammadamini skall vara häktad till dess domen i
ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom
 5. Tingsrättens beslut om tillstånd till restriktioner enligt
24 kap 5 a § rättegångsbalken skall alltjämt gälla
 6. Sekretessen enligt 7 kap 22 § sekretesslagen (1980:100) för
uppgifterna i läkarintyget enligt 7 § lagen (1991:2041) om särskild
personutredning i brottmål, m.m. (aktbil 1256) skall bestå i målet
-

GÖTEBORGS TINGSRÄTT

Rotel 71
Avd 7

DOM

2000-06-08
meddelad i
Göteborg

Mål nr B 39-00

PARTER (antal tilltalade: 4)
Referensnummer: 44802641

Åklagare

Chefsåklagaren Ulf Norén
Kammaråklagaren Kristina Ehrenborg Staffas
2:a åklagarkammaren i Göteborg

Målsägande som biträder åtalet

Se bilaga 1-2

Tilltalad

Meysam Mohammadyeh, 810423-1231
Frihetsberövande: Häktad
Kvartsekelsgatan 17
415 09 GÖTEBORG
Medborgare i Iran

Offentlig försvarare:

Advokat Leif Silbersky
Advokatfirman Leif Silbersky HB
Box 12706
112 94 STOCKHOLM

DOMSLUT**BEGÅNGNA BROTT**

Grov mordbrand

LAGRUM

13 kap 2 § brottsbalken

PÅFÖLJD M M

Sluten ungdomsvård tre (3) år

Postadress

404 83 GÖTEBORG

Besöksadress

Gustav Adolfs Torg 1

Telefon

031 - 701 10 07

Telefax

031 - 701 13 07

Expeditionstid

måndag - fredag
09.00-14.00

TILLGODORÄKNANDE AV FRIHETSBERÖVANDE M M

Fängelsestraffet skall till en tid av etthundraarton (118) dagar anses verkställt i anstalt

ANDRA LAGRUM SOM ÅBEROPAS

31 kap 1 a § brottsbalken

SÄRSKILD RÄTTsverkan M M

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på trehundra (300) kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond

ANNAN SÄRSKILD RÄTTsverkan

Beslaget av diverse föremål skall bestå till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft (Västra Götalands läns polisdistrikt; beslagsliggare nr 8702/98, 8888-89/98, 404-408/99, 809/99, 1616/99, 4917-4918/99 och 4939-4940/99)

BESLUT I ÖVRIGA FRÅGOR, SKADESTÅND M M

1. Leif Silbersky tillerkänns ersättning av allmänna medel med femhundrasextiofyrausenfyrahundratolv (564 412) kr, varav 376 250 kr avser arbete, 103 480 kr tidsspillan och 84 682 kr utlägg.
 2. Ersättning till målsägandebiträden, se bilaga 3
 3. Kostnaden för försvaret och målsägandebiträderna skall stanna på staten
 4. Meysam Mohammadyeh skall vara häktad till dess domen i ansvarsdelen vinner laga kraft mot honom
 5. Tingsrättens beslut om tillstånd till restriktioner enligt 24 kap 5 a § rättegångsbalken skall alljämt gälla
-

YRKANDEN M.M.

Åklagarens yrkanden, se bilaga 4.

De målsägande som biträtt åtalet har inte framfört andra yrkanden än åklagaren.

Ett mycket stort antal skadeståndsanspråk har avskiljts för att handläggas i den ordning som gäller för tvistemål.

Shores Kaveh har såsom anhållen och häktad i målet varit frihetsberövad sedan den 3 januari 2000.

I målet B 2222/99 vid Västerås tingsrätt var Shores Kaveh frihetsberövad såsom anhållen och häktad under tiden den 28 september – den 20 oktober 1999.

Hosein Arsani har såsom anhållen och häktad i målet varit frihetsberövad sedan den 3 januari 2000.

I målet B 1702/99 vid Göteborgs tingsrätt var Hosein Arsani frihetsberövad såsom anhållen under tiden den 15 november - den 16 november 1998.

Mohammad Mohammadamini har såsom anhållen och häktad i målet varit frihetsberövad sedan den 3 januari 2000.

Meysam Mohammadyeh har såsom anhållen och häktad i målet varit frihetsberövad sedan den 11 februari 2000.

DOMSKÄL

De åtalade har angett följande inställning till åtalet

Shoresh Kaveh har anført: Han förnekar grov mordbrand. Han erkänner att han anlagt eld men förnekar att han haft uppsåt att framkalla fara för annans liv eller hälsa eller egendom. Han förnekar vållande till annans död och vållande till kroppsskada. Han medger att han handlat oaktsamt genom att anlägga eld men gör gällande att hans oaktsamhet inte är kausal till effekten. Han erkänner att han har anlagt eld genom att antända papper under en stol i den nedre delen av trappan i nödtrapphuset. Han förnekar att det rör sig om ett större antal stolar. Han förnekar vidare att en dunk innehållande brännbar vätska skulle ha påträffats i kulverten på väg till trapphuset, att en dunk medförts och att en brännbar vätska skulle ha hållits ut före antändandet. Antändningen var inte planerad i förväg utan skedde spontant. Han förnekar att han någon vecka före festen skulle ha uttryckt hot att festen skulle förstöras, om han inte kom in utan att betala entréavgiften. Han förnekar vidare att han efter bråket i lokalen till en annan person uttalat att festen skulle stoppas genom att brandlarmet skulle sättas igång och brandmän komma till platsen. Han gör gällande att han inte kunnat inse eller haft möjlighet att inse att den brand han anlade skulle kunna sprida sig i trapphuset till Makedoniska föreningens lokaler, få det snabba förlopp och leda till den katastrof som blev följden. Han förnekar vidare att han var likgiltig inför den fara han eventuellt skulle ha åstadkommit när han lämnade platsen. Hans avsikt var att den stol som antändes skulle brinna upp och elden därefter slockna. I den tron lämnade han platsen. Brandens spridning och förloppet av branden har påverkats av för honom oförutsägbara händelser och omständigheter som han inte kunnat räkna med. Han har ingen erinran mot det särskilda yrkandet.

Hosein Arsani har anförts: Han förnekar brott. Han har inte själv eller tillsammans och i samförstånd med annan anlagt brand. Han erkänner att han varit i kulverten och i trapphuset, men han har inte haft något uppsåt att därigenom framkalla fara för person eller annans egendom. Inte heller har hans handlande inneburit någon straffbar oaktsamhet. Han har inte främjat gärningen. Hans närvaro har vare sig psykiskt eller fysiskt övat inflytande på gärningens tillkomst. Han har inte någon vecka före den aktuella festen uttryckt hot att förstöra festen, om han inte kom in utan att erlägga entréavgift. Han har inte heller hört någon annan uttrycka något sådant hot. Det förekom inga meningsskiljaktigheter mellan honom och arrangörerna vid entrén. Han har inte hört Shores Kaveh uttala till annan att festen skulle stoppas genom att brandlarmet skulle sättas i gång och genom att brandkåren skulle komma till platsen. Han har inte burit någon dunk innehållande brännbar vätska. Han har inte sett någon dunk i kulverten eller i trapphuset. Han kan inte vitsorda påståendet att en eventuell dunk skulle ha innehållit brännbar vätska. Han har inte uppmanat Shores Kaveh att slänga en sopsäck på elden. Han gör gällande att han inte var närvarande i trapphuset då elden anlades. Han såg inte när elden anlades och han såg inte därefter någon eld. Han har ingen erinran mot det särskilda yrkandet.

Mohammad Mohammadamini och Meysam Mohammadyeh har i tio punkter kommenterat åklagarens gärningsbeskrivning. De tio punkterna motsvarar de tio styckena i gärningsbeskrivningen.

Mohammad Mohammadamini har anförts: Han förnekar brott. Han har ingen erinran mot det särskilda yrkandet.

1. Han förnekar att han varit med om att anlägga eld. Han har inte gjort något i samförstånd. Han var nära den plats där elden anlades.
2. Han kunde inte förutse faran.
3. Ingen kommentar.

4. Han förnekar att han uttalat något hot eller att han hört någon annan uttala hotelser en vecka i förväg. Han hade planerat att inte erlägga entréavgift, eftersom han skulle hjälpa till på festen.

5. Han var huvudsakligen tillsammans med Shores Kaveh, Hosein Arsani och Meysam Mohammadyeh. Han känner inte till någon diskussion vid entrén eftersom han gick direkt in utan att betala. Det är riktigt att det förekom bråk inne i samlingslokalen under kvällen. Han knuffade undan en man som bar kniv. Arrangörerna avvisade bråkmakarna.

6. Han känner inte till något uttalande om att brandlarmet skulle sättas igång.

7. Han känner inte till något om en dunk eller om brandfarlig vätska. Han har under kvällen inte sett någon dunk eller brandfarlig vätska.

8. Han har inte sett någon brännbar vätska, men han har sett att papper placerades under en stol och att pappret sedan antändes. När pappret antändes stod han vid dörren mellan trapphuset och kulverten fyra – fem meter därifrån. Han har inte sett någon säck slängas på och inte heller uppmanat någon att göra det.

9. Han blev medveten om att brand skulle anläggas först när pappret togs fram. När de gick genom kulverten från blå porten mot trapphuset visste han inte att eld skulle anläggas.

10. Hans syfte att gå genom kulverten var att undersöka om det gick att göra inbrott i någon av de lokaler som hade utgång mot kulverten. Hade han haft minsta misstanke att eld skulle kunna spridas, hade han ingripit. Han var helt övertygad om att elden inte kunde spridas och att annan förstörelse inte skulle ske än den av stolen över det antända pappret.

Beträffande alternativyrkandet förnekar han brott. Han har agerat varken fysiskt eller psykiskt vid antändandet. Han är inte att anse som gärningsman och inte som medhjälpare.

Han har ingen erinran mot det särskilda yrkandet.

Meysam Mohammadyeh har anfört: Han förnekar brott.

1. Han har inte medverkat till att en brand har anlagts. Han har inte handlat tillsammans och i samråd med någon.

2. Det är riktigt att branden kan ha anlagts i trapphuset men han förnekar att branden inneburit fara för annans liv eller hälsa. Det var ett flertal oförutsedda och olyckliga omständigheter som medförde att branden blev en katastrof. En fungerande dörrstängare till nödutgången från samlingslokalen hade förmodligen förhindrat branden. Dörren från nödtrapphuset till kulverten måste ha stått öppen, när dörren till samlingslokalen öppnades. Detta måste ha haft en avgörande betydelse för den snabba brandutvecklingen. Branden hade avtagit i intensitet och mer eller mindre självslocknat på grund av syrebrist efter 20-30 minuter från antändandet, om inte nödutgångsdörren från samlingslokalen eller fönstret i nödtrapphuset öppnats.

3. Ingen kommentar.

4 - 5. Han känner inte till något om att detta.

6. Han känner inte till vad Shores Kaveh har sagt.

7. Det är riktigt att han släppte in Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini i kulverten, men han gjorde det utifrån att de diskuterat att släppa in folk den här vägen för att ta mindre betalt än entréavgiften. Han förnekar att han funnit en dunk innehållande brännbar vätska. Han kan inte vitsorda att den påstådda dunken innehöll brännbar vätska. De tog inte med sig dunken. En person tog den med sig. Det var inte Meysam Mohammadyeh. Hans uppfattning var att det fanns något i dunken som man kunde använda för att sniffa.

8. Det är riktigt att någon uppmanade Shores Kaveh att slänga en sopsäck på elden. Detta hörde Meysam Mohammadyeh, men han vet inte vem som sade det.

9. Han bestrider att han var medveten om att brand skulle anläggas då dunken medfördes. Man hade dunken med för att sniffa. Det bestrids att han demonstrerat att han inte visade betänkligheter eller att han på något sätt i ord eller handling visat att han solidariserat sig med Shores Kavehs handlande. Meysam Mohammadyeh tillbakavisar att han på något sätt direkt eller indirekt styrkt Shores Kaveh när branden anlades.

10. Han tillbakavisar att han var likgiltig. Meysam Mohammadyehs utgångspunkt när han lämnade området var att branden skulle självslockna. Detta stöds av brandutredningen. Varken objektivt eller subjektivt föreligger brott.

Vad gäller det alternativa yrkandet har han inte agerat direkt eller indirekt på sådant sätt att hans handlande innebär brottslig handling och han har inte visat oaktsamhet; i vart fall kan hans oaktsamhet inte rubriceras som brott.

Han har ingen erinran mot det särskilda yrkandet.

Den bevisning som åberopats inför tingsrätten

Förutom att förhör hållits med Meysam Mohammadyeh, Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini har professorn Ulf Wickström hörts som sakkunnig enligt 40 kap. rättegångsbalken. På åklagarens begäran har vidare målsägandeförhör ägt rum med Parash Lama, Nima Bador och Halit Celik och vittnesförhör med Peter Moa, Milica Dragisic, Arash Erfanian och Gholamreza Minaei. Dessutom har på Shores Kavehs begäran vittnesförhör ägt rum med Abedi Ali Reza.

Åklagaren har åberopat skriftlig bevisning, skisser och fotografier och tingsrätten har hållit syn på brandplatsen.

Bakgrund och den brandtekniska utredningen m.m.

Makedoniska föreningen hade hyrt ut sina föreningslokaler på Herkulesgatan 1 i Göteborg till några ungdomar för att dessa skulle anordna en fest i lokalerna den 29 oktober 1998. Ungdomarna hade gjort reklam för festen och många unga människor sökte sig till denna. När branden utbröt någon gång mellan kl. 23.15 och kl. 23.30 fanns omkring 400 unga människor i föreningslokalerna. Det första larmet om branden kom kl. 23.42.

Makedoniska föreningens lokaler är inrymda på andra våningsplanet i en byggnad som tidigare använts för industriändamål. Byggnaden gränsar till bl.a.

Backateatern. I markplanet leder en dörr i byggnaden in till ett trapphus. Trappan slutar vid ingången till föreningens lokaler på andra våningen. Föreningens lokaler

består bl.a. av ett stort samlingsrum. Längs ena kortväggen i samlingsrummet finns en scen. Till höger om scenen finns en nödutgång som leder ut i ett trapphus. Detta trapphus har i målet kallats för nödtrapphuset. I nödtrapphusets nedre plan finns en dörr som leder ut i en kulvert. Bilagorna 5 - 8 är skisser som visar hur den byggnad som inrymmer Makedoniska föreningens lokaler ligger i förhållande till Backateatern och andra angränsande byggnader (bilaga 5), hur föreningens lokaler är utformade (bilaga 6) samt hur kulverten sträcker sig under byggnaderna (bilaga 7 - 8). Bilagorna 9 - 11 visar nödtrapphuset.

Dörren mellan samlingslokalen och nödtrapphuset förintades i branden. Det har antagits att dörren var en branddörr med brandklass B 30, vilket innebär att dörren skall motstå brand under 30 minuter. Av den tekniska utredningen framgår att dörrstängaren på dörren mellan samlingslokalen och nödtrapphuset var trasig och därför inte fungerade.

I nödtrapphuset finns ett övre plan. Från detta leder en trappa ner till ett vilplan och trappan fortsätter från vilplanet ner till det nedre planet (jfr bilagorna 9 - 11). Det är nio plansteg i trappan mellan det övre planet och vilplanet och tolv plansteg i trappan från vilplanet till det nedre planet. Vilplanet är beläget 2,26 m över det nedre planet och det övre planet är beläget 4 m ovanför det nedre planet. Det övre planet är 3,20 m x 2,86 m, vilplanet är 3,2 m x 1,65 m och det nedre planet är 3,27 m x 2,95 m. Trappräcket är 0,87 m högt. I trapphuset finns en dörr till en lokal där tillverkning sker av konfektyr och en dörr till ett företag som säljer sängar. En branddörr i stål leder ut från nödtrapphuset till kulverten.

På det övre planet fanns en stor låda i trä för förvaring byggd på trappräcket.

Branddörren mot kulverten öppnas utåt. På väggen i kulverten fanns snören med vilka branddörren kunde ställs upp. Enligt den brandtekniska utredningen avseende de elektriska installationerna fungerade branddörrens elektromagnetiska lås efter branden.

Kulverten har beskrivits med beteckningarna "inre benet", "mellanbenet" och "yttre benet". Det inre benet är 17 m, mellanbenet är 43 m och det yttre benet är 63 m långt. Kulverten är sammanlagt drygt 120 m lång.

Vid den brandtekniska undersökningen påträffades i nödtrapphuset rester efter 41 stolar på det övre planet och rester av 51,5 stolar på vilplanet. Vidare framgår av undersökningen att förrådet (lådan) som var uppbyggt vid det övre planet och över trappan förintades av branden.

I nödtrapphuset påträffades på det nedre planet efter branden bl.a. en dubbel och en enkel ställning för bakplåtar och en aluminiumstege.

Statens kriminaltekniska laboratorium (SKL) har undersökt den elektriska installationen i byggnaden på Herkulesgatan 1 för att om möjligt avgöra om branden orsakats av något elektriskt fel. I ett sakkunnigutlåtande den 29 mars 1999 har SKL uttalat att den företagna undersökningen varken kunnat fastställa eller utesluta att branden uppkommit på grund av ett elektriskt fel.

SP Sveriges Provnings- och Forskningsinstitut (SP) har under ledning av Ulf Wickström gjort modellförsök av branden i nödtrapphuset och antändningsförsök. Ulf Wickströms sammanfattning av resultaten av försöken finns i bilaga 12.

SP har också gjort modellförsök av branden i föreningslokalerna med syfte att studera spridningen av brandgaserna in i lokalerna efter det att dörren till nödtrapphuset öppnades. Ulf Wickströms skriftliga sammanfattning av slutsatserna av försöken har fogats till domen som bilaga 13.

Åklagaren har uppgett att i kulverten anträffades en silikonspruta på vilken säkrats fingeravtryck efter Mohammad Mohammadamini.

Tingsrätten har hållit syn i föreningslokalen, nödtrapphuset och kulverten. Vid synen pekade Leif Silbersky på avstånden och nivåskillnaderna i trapphuset och åklagaren påpekade att lådan som funnits ovanför trappan saknades eftersom den hade brunnit ner helt. I kulverten påpekade åklagaren att det fanns färgburkar och andra föremål vid den första dörren på höger sida i det s.k. mellanbenet samt att det finns två brandposter i kulverten, en i vinkeln och en vid den blå porten.

De åtalades berättelser

Meysam Mohammadyeh har berättat: Han kom till samlingslokalen vid 21-tiden. Det var då en kö med 20 ungdomar vid entrén och sammanlagt 50 - 60 ungdomar i samlingslokalen. Han betalade 40 eller 50 kr i entréavgift. Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini kom senare. Det blev under kvällen bråk mellan dem och några andra bland vilka en hade en kniv. De som bråkade med Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini blev avvisade av arrangörerna. Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini gick också ut men kom tillbaka efter en kort stund. Någon av dem började prata med Meysam Mohammadyeh och han fick på så sätt kontakt med dem. När Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini senare gick ut genom dörren till höger om scenen och ut till nödtrapphuset följde Meysam Mohammadyeh med utan att ha blivit ombedd att göra det. Han ville bli vän med Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini. Dessa kände han sedan tidigare och Hosein Arsani bodde i samma trappuppgång som Meysam Mohammadyeh. Han hade ingen önskan att bli vän med Shores Kaveh. Det var mörkt i trapphuset men ljus kom från samlingslokalen genom den öppnade dörren mot nödtrapphuset. I trapphuset hade stolar staplats på vilplanet så att de fick klättra över räcket för att komma ner till det nedre planet i trapphuset. De gick ut i kulverten. Utanför dörren till nödtrapphuset stod två bokhyllor. De "kollade" dessa. På vägen genom kulverten orsakade de skadegörelse. Meysam Mohammadyeh kastade några lerkrukor. Detsamma gjorde Mohammad Mohammadamini. Mohammad Mohammadamini och Hosein Arsani slog sönder lysrör. Någon slog sönder en stor

glasruta och någon sparkade på ett kylskåp. Shores Kaveh var "lite pillig" och kunde inte hålla sig still. Hans ögon stod öppna. Intill den blå porten fanns en brandslang. Shores Kaveh drog ut slangen och satte på vattnet. Det var inte Hosein Arsani som drog ut brandslangen. Meysam Mohammadyeh minns inte att någon letade efter något i kulverten och han minns inget om något inbrott. Inte heller minns han något om en silikonspruta. De gick alla ut genom den blå porten. Där blev det tal om att öppna en extra entré till diskoteket och att släppa in besökande för halva priset. Det gick inte att komma in genom den blå porten, som var låst, och Meysam Mohammadyeh uppmanades att gå in i samlingslokalen igen, ut genom nödtrapphuset och passera genom kulverten för att öppna den blå porten från insidan. Det var för många i kön in till samlingslokalen för att de alla fyra skulle kunna gå runt igen. Meysam Mohammadyeh gjorde som han blev ombedd. Det var då så mycket folk i samlingslokalen att det var svårt att andas. Han öppnade den blå porten för Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini. Det rann fortfarande vatten ur brandslangen där. De gick alla fyra tillbaka mot nödtrapphuset. Shores Kaveh gick först. Meysam Mohammadyeh gick sist. De testade på några dörrar. Meysam Mohammadyeh trodde att de skulle släppa in ungdomar bakvägen och ta betalat av dem för detta. Vid ett tillfälle sparkade Meysam Mohammadyeh till en glasflaska. Där kulverten svänger åt höger tog Shores Kaveh upp en dunk och bar den med sig. Det kan ha varit en femliters dunk och det fanns en etikett med en eldslåga på dunken som angav att dunken innehöll brandfarlig vätska. Meysam Mohammadyeh har inte tidigare berättat om att han hade sett en sådan etikett men han har, när han i häktet funderat över vad som hände, kommit ihåg att det fanns en etikett på dunken med en symbol för brandfarlig vätska. Detta kan han stå för. Meysam Mohammadyeh trodde att Shores Kaveh skulle sniffa från dunken eller att han skulle tända eld på bokhyllan som stod alldeles utanför dörren mellan nödtrapphuset och kulverten. Shores Kaveh hade tidigare sagt att han skulle göra något så att arrangörerna skulle få betala. Meysam Mohammadyeh trodde att Shores Kaveh ville djävlaskas med arrangörerna men han vet inte varför Shores Kaveh var sur på dem. Ingen luktade på vätskan i dunken. Alla höll på med något i kulverten men ingen annan än

Shoresh Kaveh tog något med sig. De gick in i nödtrapphuset. Meysam Mohammadyeh funderade inte på något då han steg in i trapphuset. Det fanns stolar och bord där. Meysam Mohammadyeh förstod att Shoresh Kaveh skulle tända eld på stolarna. Det fanns stolar ner till de fyra översta trappstegen i trappan som ledde upp från det nedre planet till vilplanet. På det nedre planet låg det en 20-liters plastpåse som innehöll rispuffar och en 20-liters plastpåse med frigolit. Påsarna var hopknutna. Alla kände på påsarna. Någon rev isär dem och lite av innehållet föll ut på golvet. Shoresh Kaveh tog den ena plastpåsen och lade den under en stol. Någon uppmanade Shoresh Kaveh att ta den andra säcken och slänga den på stolarna. Detta gjorde Shoresh Kaveh men Meysam Mohammadyeh vet inte vem det var som uppmanade Shoresh Kaveh till detta. Shoresh Kaveh "tryckte in papper och säckar och grejor." Meysam Mohammadyeh såg ingen annan än Shoresh Kaveh som rev papper och själv rev Meysam Mohammadyeh inget papper. Shoresh Kaveh skvätte ut vätskan från dunken på stolarna. Meysam Mohammadyeh vet inte hur mycket vätska det fanns i dunken och han vet inte om vätskan var brännbar. Han är säker på att Shoresh Kaveh hällde ut vätskan innan han tände på. Shoresh Kaveh lade också papper under en stol. Det luktade inte från vätskan. När Shoresh Kaveh hällde ut vätskan sade han att arrangörerna skulle få "pröjsa". Dunken hamnade på stolarna. Shoresh Kaveh tog bakplåtspapper som fanns i en ställning för bakplåtar på nedre planet i nödtrapphuset och tände på bakplåtspappret som han rullat ihop som en fackla. Med det brinnande bakplåtspappret tände han på två - tre ställen eld på pappret som låg under en stol. Shoresh Kaveh tände inte eld på vätskan och Meysam Mohammadyeh såg inte hur vätskan reagerade. Det låg rispuffar i vägen så han kunde inte se riktigt. Det hände inget med vätskan då elden nådde den. Det är möjligt att det var en brännbar vätska. Under tiden stod Meysam Mohammadyeh på det nedre planet framför dörren till kulverten. Hosein Arsani stod framför honom och Mohammad Mohammadamini stod intill höger om honom. Ingen av Meysam Mohammadyeh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini sade något till Shoresh Kaveh. De bara tittade på vad han gjorde. Det var bara Shoresh Kaveh som tände på. Meysam Mohammadyeh är säker på detta och på att ingen av Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini kastade något mot stolarna. Alla fyra

lämnade nödtrapphuset. Det hade då brunnit i 30 sekunder och det brann bara i pappret och i rispuffarna. Lågorna från elden i pappret under stolen var omkring 15 cm höga. Stolen fanns på fjärde trappsteget uppifrån i trappan mellan vilplanet och det nedre planet. Shores Kaveh hade gått upp några trappsteg för att tända.

Meysam Mohammadyeh trodde att stolarna skulle brinna upp och att branden skulle slockna av sig självt. Från nödtrapphuset gick de genom kulverten till den blå porten där de gick ut. Det rann då fortfarande vatten från brandslangen som fanns nära den blå porten. Utanför denna stod en polisbil. De stannade högst ett par minuter utanför den blå porten. Där stod de och pratade med några kamrater innan de sedan gick till buss- och spårvagnshållplatsen. Shores Kaveh sprang till bussen. Meysam Mohammadyeh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini åkte med spårvagn till Kortedala till Hosein Arsanis broder. Då spårvagnsfärden hade pågått fyra – fem minuter började Meysam Mohammadyeh oroa sig för att branden kunde sprida sig, eftersom ”det alltid finns en oro när man låter något vara”.

Hemma hos Hosein Arsanis bror fick de genom text-TV reda på att det brann i föreningslokalen. Meysam Mohammadyeh stannade kvar i lägenheten en timme. På morgonen blev Meysam Mohammadyeh väckt av sin pappa vid 7-tiden och fick då höra om katastrofen. – Meysam Mohammadyeh hade ingen mobiltelefon och ingen cigarrettändare med sig på kvällen den 29 oktober. – Meysam Mohammadyeh förstod då Shores Kaveh hällde ut vätskan att han skulle tända på och Meysam Mohammadyeh skulle aldrig ha gått med in om Shores Kaveh hade sagt att han skulle tända på.

Meysam Mohammadyeh har tillagt: Han hade hörts av polisen flera gånger innan han vid avslutningen av ett polisförhör den 11 februari 2000 berättade vad som hade hänt. Det kändes skönt att berätta och det är lättare nu. Tidigare hade han mycket svåra sömnproblem. Någon av Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini hade sagt till honom att han skulle hamna i häkte och i fängelse om han berättade om det som hade inträffat. – Han sade inte till Shores Kaveh att denne skulle låta bli att tända på. Shores Kaveh var påverkad och Meysam Mohammadyeh var rädd för honom. Ingen av Meysam

Mohammadyeh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini var påverkade och Meysam Mohammadyeh var inte rädd för Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini. - Om Meysam Mohammadyeh hade förstått att branden i trapphuset skulle sluta med en katastrof, hade han larmat de poliser som stod utanför den blå porten när han och de tre andra kom ut där sedan de hade lämnat branden i trapphuset. Meysam Mohammadyeh trodde inte att branden skulle nå så långt som till ungdomarna i samlingslokalen. - Han har bott i Sverige i cirka åtta år. Han har lärt sig svenska i skolan. Ibland har han svårt för att tala svenska och har svårt att få fram vad han vill ha sagt. Det händer att han svarar trots att han inte förstår frågan. Han vill inte visa att han inte alltid förstår det som sägs eftersom detta är genant för honom mot bakgrund av den långa tid han bott i Sverige. Han har inget minne av att förhören under polisutredningen skett med tolk. Han har gått om två årskurser i gymnasiet och han har bytt skola många gånger. När han skriver svenska kan han inte använda punkt och frågetecken på rätt sätt och det händer att han börjar en ny mening med liten bokstav.

Med hänvisning till Meysam Mohammadyehs uppgift att det inte funnits tolk vid förhören med honom har åklagaren påpekat att tolk var med vid rekonstruktionen. Meysam Mohammadyeh har bekräftat detta men framhållit att den tolken inte alls var så duktig som en av de tolkar som han haft vid sin sida under rättegången inför tingsrätten.

Shoresh Kaveh har berättat: Han har känt Hosein Arsani i fem – sex år och Mohammad Mohammadamini i tre och ett halvt år. Meysam Mohammadyeh hade han träffat bara någon enstaka gång före den 29 oktober 1998. Shoresh Kaveh visste att Meysam Mohammadyeh bodde granne med Hosein Arsani. – Shoresh Kaveh träffade Halit Celik och Nima Bador en vecka före festen och fick av dem höra talas om den och att de skulle arrangera den. Det var lite allmänt prat och skämt om att Shoresh Kaveh skulle gå på festen. Han tror att Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini hörde det men han är inte helt säker. Det var inget tal om att det ofta var bråk kring Shoresh Kaveh men det sades att Shoresh Kaveh

skulle vara lugn på festen. Det var lite prat om att Mohammad Mohammadamini skulle hjälpa till på festen. Inget blev bestämt om det utan det skulle bestämmas när han hade kommit dit. Det var tal om att gå in gratis. Det är en självklarhet att man går in utan att betala när kamrater och vänner anordnar fester och att man hjälper till om det behövs. - Han träffade Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini på spårvagnshållplatsen på Backaplan den 29 oktober 1998 och de kom alla tre till festen vid 21-tiden. När de kom till entrén blev det tjafs om betalning för entrén. Mohammad Mohammadamini gick in gratis, men Shores Kaveh och Hosein Arsani betalade. Shores Kaveh tyckte att tjafset om entréavgiften var ganska pinsamt och reagerade mycket negativt på det, men han tänkte inte mycket på det under kvällen. Det var till en början inte så många ungdomar i lokalen men antalet ökade hela tiden. Det blev bråk mellan Shores Kaveh och ett gäng som höll på och provocerade Shores Kaveh hela tiden. När det blev slagsmål ingrep Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini och de drog bort Shores Kaveh och dem som bråkade med honom. Det brukar bli så att folk försöker provocera Shores Kaveh på grund av det rykte som han har. Han har hamnat i bråk många gånger och folk försöker testa gränser. Ibland har han kort stubin. Efter bråket gick Shores Kaveh ut tillsammans med Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini för att Shores Kaveh skulle lugna ner sig och sedan gick de in igen. Några i det andra gänget ville fortfarande bråka och arrangörerna sade att de inte skulle bråka. Det blev inte mer bråk. Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini blev inte uppmanade att lämna festen. Det var tal om att gå ut och göra upp men det blev inte så. Det förekom inget annat som väckte Shores Kavehs irritation även om musiken inte var i hans stil. Det var en trevlig fest. Shores Kaveh dansade och roade sig. Han lämnade festen för att åka hem och passa sin hund. De andra skulle också hem. De stod utanför en stund och tänkte gå upp en liten stund till. De bad Meysam Mohammadyeh att gå runt och öppna den blå porten. Han gjorde detta. De ville "kolla" i kulverten. De ville också komma upp i samlingslokalen men undvika trängseln vid entrén. Tanken var även att gå hem vägen genom kulverten och att känna på dörrar i denna för att göra inbrott. De gick in genom kulverten och då hände inget. Från kulverten fortsatte de upp i

nödtrapphuset och in i samlingslokalen. Före detta hade de inte varit i kulverten. De vistades i samlingslokalen 15 – 20 minuter och gick sedan ut från samlingslokalen igen genom nödtrapphuset eftersom det var mycket trängsel i lokalen och lättare att komma ut den vägen. Shores Kaveh vet inte hur Meysam Mohammadyeh kom med in i bilden men Shores Kaveh gissar att de träffade Meysam Mohammadyeh utanför lokalen då han sedan gick runt och öppnade den blå porten. I nödtrapphuset stod stolar staplade på vilplanet. Det var svårt att gå ner. Shores Kaveh har för sig att de tände ljuset i trapphuset när det gick in från kulverten och att ljuset var tänd när de gick ut i trapphuset igen. De hoppade över räcket vid vilplanet för att komma ner. En stol ramlade ner. Den hamnade ungefär mitt i trappan mellan vilplanet och det nedre planet. Någon uttalade tanken att de skulle tända eld på stolen och så blev det. Tidigare hade det inte varit någon diskussion om att tända på. Det kan ha varit Shores Kaveh som uttalade tanken, men han minns inte riktigt. Idén om eld var riktad mot arrangörerna som skulle få betala stolen och städa efter branden. Shores Kaveh och andra rev sönder papper. Detta låg på ett stålskåp som stod på det nedre planet. Det var täckpapper. Det rivna pappret formades till en boll. Shores Kaveh tände i ena ändan av pappret och någon annan i den andra ändan. Han gick upp några trappsteg för att tända på. En av de tre kamraterna stod då vid trappans fot vid dörren mot kulverten, en annan stod bakom Shores Kaveh och en annan bredvid. De stod alla tre rätt tätt. Det kan vara så att någon av de tre inte såg när antändningen skedde. Shores Kaveh vet vem som tände eld tillsammans med honom, men han vill inte säga vem det var, och han vet vilka tre som rev papper, men han vill inte heller säga vilka de var. Han tror inte att Mohammad Mohammadamini rev något papper. Den som tände efter Shores Kaveh var också med och rev papper. Den som sedan hällde ut vätska från en glasburk var med och rev papper. Shores Kaveh tänkte inte på att det fanns många fler stolar där. Det fanns två sopsäckar i plast med rispuffar men dessa hade ingen betydelse för branden. Säckarna revs sönder och innehållet i dem hälldes ut på det nedre planet. Ingen av säckarna innehöll frigolit. Shores Kaveh vet inte vem som rev sönder säckarna eller varför det skedde, och han tror inte att rispuffarna gick att äta. Det är möjligt att någon ropade eller sade något om att slänga upp säckarna, men Shores

Kaveh minns inte det. Han är ganska säker på att ingen säck slängdes upp, och han borde ha kommit ihåg om så skedde. Han kan inte helt utesluta att någon ropade. Shores Kaveh tror att de andra tre såg när han tände eld. Såvitt han minns var det ingen som sade något. Vad Meysam Mohammadyeh uppgett om att Shores Kaveh tände med papper som rullats ihop till en fackla är inte riktigt. Det är möjligt att det stod en dunk på plåtskåpet på nedre planet i nödtrapphuset men ingen dunk kom till användning vid branden. Det stod en glasburk med penslar i på stålskåpet i nödtrapputgången. Burken var fylld till en tredjedel med vätska, som Shores Kaveh antog var lacknafta. Någon kastade eller hällde ut vätskan från glasburken mot trappan när det brann. Detta skedde med höger hand med riktning åt vänster. Det var inte Shores Kaveh som hällde ut vätskan. Han vet inte vilken effekt detta fick och han vet inte vart glasburken tog vägen. Shores Kaveh, som stod och höll upp dörren mot kulverten, såg att personen kastade vätskan men Shores Kaveh såg inte vad som hände i trapphuset. Därefter gick Shores Kaveh och de andra ut i kulverten. Pappret under stolen brann då med en låga som var ca en decimeter hög. Tanken var att bara stolen skulle brinna upp och att elden sedan skulle slockna. De andra stolarna låg fem – sex trappsteg högre upp. Ingen gjorde något försök att släcka elden. De gick ut från nödtrapphuset genast när det började brinna. Dörren mellan trapphuset och kulverten var stängd ner de kom in i trapphuset och Shores Kaveh stängde dörren sedan de gått ut i kulverten. De gick mot den blå porten. På vägen dit försökte de få upp några dörrar, men det gick inte, och de slog sönder saker. En bokhylla sparkades omkull, krukor kastades, något kastades mot en stor glastruta som gick sönder. Shores Kaveh minns inget kylskåp men han minns ett kassaskåp. Han minns inte att Mohammad Mohammadmini höll i en silikonspruta. Shores Kaveh minns svagt en sprayburk som han hade i nödtrapphuset eller i kulverten. Det är mycket möjligt att han slog sönder något, men han minns inte det. Vid blå porten fick Shores Kaveh en impuls att dra ut brandslangen och sätta på vattnet. De gick ut genom den blå porten. Shores Kavehs minnesbilder är klara. De gick mot spårvagnshållplatsen, men de hade inte bråttom. Shores Kaveh minns inte att han såg någon polisbil utanför den blå porten. – Shores Kaveh tror inte att han var påverkad av något och borde ha kommit ihåg om han var påverkad.

Han kan inte utesluta att han var påverkad. - Shores Kaveh kan inte förklara vad som hände. Branden måste ha spridit sig på något sätt från stolen under vilken pappret tändes. Han hade ingen tanke på dem som uppehöll sig i samlingslokalen. Han tänkte inte på rök och brandgaser. Han utgick från att det var en branddörr mellan nödtrapphuset och samlingslokalen. Det var nödvändigt att knuffa igen den dörren eftersom den fastnade mot golvet på grund av skräp som låg där. Han visste att det var lätt att öppna den dörren. När han var på väg till bussen 15 minuter efter det att pappret under stolen hade antänts, tänkte han att det kanske fanns någon möjlighet att branden kunde sprida sig. Han vet inte varför han fick den tanken. Först tänkte han gå tillbaka för att se hur det gick med branden, men så kom bussen och han sprang till den och åkte hem. Han sade inget till de andra om att han tänkte på att gå tillbaka till lokalen. Straxt efter kl. 24 fick han klart för sig vad som hade hänt genom ett textmeddelande. Först undrade han vad det var som brann. Textmeddelandet löd: "Det brinner på Backaplan". Han tänkte inte så mycket på att det var den branden som han hade tänt. På natten hade han tät telefonkontakt med Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini. Shores Kaveh återvände till Backaplan. Han vet inte varför han gjorde det men han kände att han var tvungen att göra det. - Shores Kaveh tycker att var och en skall stå för det han gjort och berätta om det. Alla har ett visst ansvar för det som hände. Det kan tyckas att Shores Kaveh har det största ansvaret. - Shores Kaveh erkände och berättade vad som hänt sedan Meysam Mohammadyeh "togs in". Denne berättade mycket som inte var sant och Shores Kaveh berättade i stället hur det gått till. Ett annat skäl till att Shores Kaveh berättade var att han ville lätta på den börda han bar på. Tiden efter branden var svår och han gick som i trans. Han har ännu inte fattat att det kan ha blivit så som skett. Perioden närmast efter branden hade han tankar på att berätta, men han vågade inte. Det förekom inga diskussioner med Meysam Mohammadyeh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini. Vad Meysam Mohammadyeh berättat är fel först och främst vad avser dennes uppgift om en dunk. Shores Kaveh vet inte varför Meysam Mohammadyeh blandar in en dunk i sammanhanget. Om Meysam Mohammadyeh väljer att berätta, skall han berätta hela sanningen och inte skylla på andra. Det är mycket som är fel i Meysam

Mohammadyehs berättelse. Det kan ha varit som Meysam Mohammadyeh berättat att de först gick ut genom nödtrapphuset och ut genom kulverten och in den vägen igen, men Shores Kavehs minnesbild är såsom han själv har berättat. – Shores Kaveh fick ett mobiltelefonsamtal kl. 23.31. Han var då i kulverten och antar att det då brann i nödtrapphuset. – Alla fyra utom Mohammad Mohammadamini röker. Mohammad Mohammadamini hade ingen cigarrettändare med sig. - Shores Kaveh uppmanade åklagaren att släppa hem Meysam Mohammadyeh. Det var ganska uppenbart att det berodde på att Meysam Mohammadyeh berättade en massa saker som inte stämde. Meysam Mohammadyeh hade börjat berätta och han tog bort sin egen roll helt och hållet för att det skulle försvåra för Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini såsom det också gjort. Shores Kaveh fick den uppfattningen att Meysam Mohammadyeh var ett riskmoment. Polisen hade aldrig "hittat" Meysam Mohammadyeh om inte någon av Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini hade berättat om honom. Hosein Arsani, Mohammad Mohammadamini och Shores Kaveh trodde att det bara var de tre som kände till Meysam Mohammadyehs roll. – Shores Kaveh tycker inte att någon av Hosein Arsani, Mohammad Mohammadamini eller han själv är mer framträdande eller är en ledare. Shores Kaveh ser sig inte som en ledartyp. När folk behöver hjälp och vägledning, kan han finnas till hands. Det händer att folk följer råd som han gett. Det kan vara så att Shores Kaveh sagt att Meysam Mohammadyeh ser upp till Shores Kaveh. Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini har aldrig varit osams och de bestämmer tillsammans vad de skall göra. Det är möjligt att Meysam Mohammadyeh tyckte att det var häftigt att få vara med dem. – Shores Kaveh har inte före festen på skämt eller på allvar yttrat att han skulle stoppa festen, och han har aldrig yttrat att brandkåren skulle komma. - Han träffade Arash Erfanian före den 29 oktober 1998 med de sade bara hej och pratade inte med varandra. På kvällen den 29 oktober träffade han Arash Erfanian efter bråket inne i samlingslokalen. De träffades utanför entrén i gatuplanet. Detta var omkring 22.30. Shores Kaveh vet inte om han framstod som kränkt eller sur. Någon dag efter branden träffade Shores Kaveh Arash Erfanian på ett café i stan. Han talade inte med honom om branden. Arash

Erfanian är inte en så bra kamrat att man anförtror sig åt honom. Shores Kaveh tror att pengar var Arash Erfanians motiv för att säga att Shores Kaveh sagt att han skulle stoppa festen. Arash Erfanian lämnade den avgörande uppgiften först sedan belöningen utfästs. – Shores Kaveh är inte troende. Koranen har varit en viktig bok för honom, men sedan tre år är det inte så. – Det är möjligt att Hosein Arsani – såsom denne påstått – återvände till nödtrapphuset efter det att branden hade anlagts. – Shores Kaveh har ingen kommentar till att Hosein Arsani uppgett att det var han som drog ut brandslagen vid den blå porten och satte på vattnet. De försökte skvätta på varandra med brandslangen. Shores Kaveh har ingen förklaring till varför brandslangen blev liggande med vattnet rinnande. - Om Shores Kaveh hade varit påverkad av narkotika, så skulle han ha kommit ihåg det. Han använde inte narkotika vid den här tiden. – Någon dag efter branden skedde ett möte på ett café i anledning av att en person uttryckt att Shores Kaveh och hans kamrater var skuld till branden. Shores Kaveh talade med den personen och en annan person fanns också på platsen. – När Shores Kaveh fick reda på branden trodde han inte att det var sant, att det inte var verkligt. När han kom till Backaplan på natten blev han tom i huvudet och kunde inte fatta att det hade hänt. Han har stora skuldkänslor och kan fortfarande inte tro att det blivit som det har blivit. Han började använda narkotika i stora mängder den första tiden efter branden för att han ville bort från verkligheten. Det är en stor lättnad att berätta vad som hänt. Om han hade misstänkt att det skulle bli en brand på det sättet som skedde, skulle han inte ha tänt eld.

Shores Kaveh har på frågor från åklagaren uppgett: Före den 1 mars 2000 hade Shores Kaveh inte berättat något om att Meysam Mohammadyeh var aktiv vid anläggandet av branden. Shores Kaveh såg att Meysam Mohammadyeh hällde ut vätska från burken. Detta berättade Shores Kaveh först sedan han fått klart för sig att Meysam Mohammadyeh lade skulden på Shores Kaveh. Shores Kaveh anser att det är fel att Meysam Mohammadyeh skyller på honom. Var och en skall berätta vad han gjort och alla skall ta sitt ansvar. Han har inte berättat vad Meysam

Mohammadyeh gjort för att hämnas på denne utan det Shores Kaveh berättat är riktigt.

På frågor från Thomas Bodström har Shores Kaveh berättat: Han har sagt såsom antecknats från rekonstruktionen. Det han sade var sanning. Det är inte hans uppgift att säga vilket som är det mest troliga. Han såg att Meysam Mohammadyeh slängde lacknafta, men det får Meysam Mohammadyeh berätta själv. Det är riktigt att Meysam Mohammadyeh rev papper och lade under stolen. Shores Kaveh vill inte säga vad Meysam Mohammadyeh gjorde ytterligare, men Shores Kaveh uppfattade att Meysam Mohammadyeh gjorde mer. Shores Kaveh såg när Meysam Mohammadyeh kastade vätskan men Shores Kaveh såg inte konsekvenserna. - Shores Kaveh visste inte om det skulle börja brinna i stolarna och han vet inte om det tog sig vidare upp i stolarna. Det fanns en branddörr till samlingslokalen och han kunde inte föreställa sig att den skulle öppnas. Branddörren var inte låst och vem som helst kunde gå ner genom nödtrapphuset. Före branden var han inte så insatt i hur eld kan spridas eller hur giftig rökgas bildas. Han gjorde ingen analys av utrymmet i nödtrapphuset och han gjorde inga bedömningar av hur branden kunde spridas och undersökte inte lådan över trappracket på det övre planet. Han var säker på att branden inte skulle spridas men blev orolig på väg till bussen.

Mohammad Mohammadamini har berättat: Han känner Shores Kaveh sedan tre år och Hosein Arsani sedan två år. Meysam Mohammadyeh hade han sett på träningar och kände igen honom som en granne till Hosein Arsani. En vecka före festen träffade han Halit Celik utanför Femman-huset. Han var då i sällskap med Shores Kaveh och Hosein Arsani. Halit Celik, som Mohammad Mohammadamini kände bra sedan tidigare, frågade om Mohammad Mohammadamini kunde hjälpa till på festen och Mohammad Mohammadamini svarade att det kunde han göra om han hade tid. Mohammad Mohammadamini skulle komma in gratis. Som han minns var det ingen diskussion om att Shores Kaveh och Hosein Arsani skulle komma in utan att betala. - Han kom till samlingslokalen vid 22-tiden den 29 oktober 1998 i

sällskap med Shores Kaveh och Hosein Arsani och han gick in utan att betala. Det förekom ingen diskussion om att han skulle betala entréavgift. Först senare har han fått reda på att det blev tjafs vid entrén och att frågan gällde om Shores Kaveh och Hosein Arsani skulle betala entréavgift. Det blev ett bråk i lokalen. Mohammad Mohammadamini vet inte vem som började bråket. Han knuffade undan en person som hade kniv. Till följd av bråket stängdes musiken av och ljuset i lokalen tändes. Sedan var det inte mer. Det var inget tal om att Mohammad Mohammadamini skulle gå ut och ingen sade något till honom eller till Shores Kaveh och Hosein Arsani. Ingen föreslog att man skulle gå ut och göra upp. Mohammad Mohammadamini gick ut från lokalen efter två – tre minuter. Shores Kaveh och Hosein Arsani hade gått ut före honom. De gick in igen. Det förekom ett uppträdande på scenen. Fem minuter sedan detta hade börjat gick han tillsammans med Shores Kaveh och Hosein Arsani ut genom nödutgången till nödtrapphuset. När han hade kommit ut i trapphuset märkte han att också Meysam Mohammadyeh var med. Mohammad Mohammadamini visste inte varifrån Meysam Mohammadyeh hade kommit när han följde med ut i trapphuset. Det är Mohammad Mohammadaminis uppfattning att de gick ut i trapphuset för att göra inbrott. Han tror att de diskuterade detta, men han vet inte vems idé det var. Ljuset var tätt i trapphuset. Om någon hade lyst med en cigarettändare, skulle han ha kommit ihåg det. Det låg stolar på vilplanet och på de två nedersta trappstegen i trappan upp från vilplanet. Dessutom låg det stolar på de två översta trappstegen i trappan från vilplanet ned till det nedre planet. Han och de andra tre fick hoppa över trappträcket vid vilplanet för att komma ner. De lämnade trapphuset och gick ut i kulverten. I kulverten kände Mohammad Mohammadamini på de flesta dörrarna eftersom hans avsikt var att göra inbrott. Han letade efter verktyg. En bokhylla vältes omkull men det var inte Mohammad Mohammadamini som gjorde det. Han slog sönder två krukor genom att kasta dem mot en vägg. I efterhand har han fått veta att en stor glasruta krossades, men det var inte han som gjorde det. Någon av dem drog ut brandslangen som fanns nere vid den blå porten. Han har svaga minnen av vem som gjorde det, men han har ingen minnesbild av det. Han minns inget om brandslangen och minns inte att det blev blött, men han tror att det rann vatten från

brandslangen. Alla fyra gick ut genom den blå porten; "de gick bara ut". Inbrottsförsöken hade misslyckats och han ville därför gå in i kulverten igen för att leta efter verktyg. De bestämde att gå in i kulverten igen. Han vet inte vems idé det var men han tror att alla ville in igen. Meysam Mohammadyeh gick runt och öppnade. Mohammad Mohammadamini gick in i kulverten och letade efter verktyg, nu lite grundligare än tidigare. Han hittade inget. De fortsatte mot trapphuset. Vad de andra gjorde vet han inte. Han lade inte märke till någon dunk. Han är helt säker på att det inte fanns någon dunk. Det är mycket möjligt att han skulle ha sett en dunk om någon hade burit på en. I trapphuset fanns massor av grejor, bl.a. en säck men han vet inte vad det var i den. Säcken stod längs ena väggen. I efterhand har han fått reda på att det var rispuffar i säcken. Han har för sig att säcken var öppen. Han har inget minne av att någon säck tömdes. Han minns inte att det stod ett plåtskåp på det nedre planet och inte heller att det stod en ställning för bakplåtar där. Det stod mycket grejor på det nedre planet men han kan inte precisera vad. En stol hade ramlat ner två – tre trappsteg nedanför de stolarna som var uppställda på de översta trappstegen i trappan mellan vilplanet och det nedre planet. En liten pappersrulle stoppades under den stolen. Han vet inte vem som stoppade under pappret eller om det var en eller två som gjorde detta. Det var ett brunt papper men han vet inte vad det var för kvalitet på pappret. Han såg att pappret under stolen tändes på med en tändare. Han vill inte säga om det var en eller två som gjorde det, eftersom han inte minns säkert. Han minns vad han själv gjort. Han gjorde inget för att tända elden och inget för att hindra att den tändes. Han trodde inte att branden skulle spridas. Han vet inte varför det tändes på. Det var en spontan grej. Han såg inte att något kastades och han vet att ingen säck kastades. Det fanns ingen vätska och det fanns ingen dunk. Han såg inte något hällas på stolen eller på elden. Om vätska hade kastats på elden, skulle han ha sett det på eldens beteende. Han såg inget glas med vätska i trapphuset. När alla fyra gick från nödtrapphuset brann det i pappret under stolen. Han såg då ingen risk för att branden skulle sprida sig. Han har ingen förklaring till varför det tändes eld. Mohammad Mohammadamini sade inget och han hörde inte att någon annan sade något. När pappret antändes stod Mohammad Mohammadamini i trapphuset invid dörren ut mot kulverten. Han kan

inte säga vem som stod närmast honom. Kanske var de då två eller tre i trapphuset. Han stod inte ensam. De andra får säga var de stod. Mohammad Mohammadamini svarar för vad som gäller honom. Mohammad Mohammadamini var inte fysiskt eller mentalt aktiv. Han gav inget stöd till någon och han sade inte till någon att sluta. Den som tände på stod i trappan. Han vet inte var de andra stod. Mohammad Mohammadamini gjorde inget och sade inget. Ingen gjorde något för att släcka elden. När de hade lämnat nödtrapphuset efter det att elden hade tänts gick de genom kulverten mot den blå porten. Mohammad Mohammadamini fortsatte att känna på dörrar. Skadegörelsen hade skett redan då de gick genom kulverten vid det första tillfället. Det rann vatten ur brandslangen men han minns inte om vattnet hade satts på då de gick första eller andra varvet. De gick ut genom den blå porten och vidare till spårvagnshållplatsen. Han tog spårvagnen tillsammans med Meysam Mohammadyeh och Hosein Arsani och de for till Kortedala till en lägenhet som Hosein Arsanis broder hade lånat. Hosein Arsani skulle ta hand om sin lillebror. Shores Kaveh ringde på en mobiltelefon kl. 00.10 och berättade att "stället" brann och att två personer hade omkommit. Mohammad Mohammadamini trodde inte på honom och tänkte att Shores Kaveh ville skrämmas. När Mohammad Mohammadamini kom upp till lägenheten och slog på text-TV såg han att det var allvar. Tillsammans med Hosein Arsanis storebror for han i taxi tillbaka till Backaplan för att se hur det var där. Det kändes fruktansvärt. Tiden efter branden går inte att förklara. Shores Kaveh höll på att bli galen. Mohammad Mohammadamini anser inte att han har något ansvar för det som hände. - Under tre och en halv månad av tiden i häktet har han svarat "inga kommentarer" på frågor som han fått, men när han fick läsa i förundersökningsprotokollet vad de andra berättat om rörelserna i kulverten kom han ihåg dessa. - Mohammad Mohammadamini vill inför tingsrätten tala om bara vad han själv gjort. Han minns svagt vad de andra gjort och kan inte gå in på det. Det är lika bra att inte säga något som att säga något som är felaktigt. Mohammad Mohammadamini säger klart vad han gjort själv. Han var inte påverkad av något och vad han vet var heller ingen av de andra påverkade. - Idag känns det ensamt och det är svårt helt enkelt. - Sett i efterhand skulle han självfallet ha ingripit, om hade kunnat förhindra det som

inträffade. Han såg ingen risk med elden och lät därför den öppna lågan vara. Han visste att eld var farligt, men han insåg inte hur farligt. Han märkte inte att någon annan oroade sig för elden. Han tänkte inte vad som kunde hända om någon från samlingssalen öppnade dörren ut till nödtrapphuset. Han hade makten att stoppa branden, men han insåg inte att det kunde bli som det blev. Fortfarande tror han att det måste finnas en annan förklaring till branden än elden som tändes i nödtrapphuset, eftersom det inte fanns en chans att elden skulle sprida sig. Som han minns det stängdes dörren mellan samlingssalen och nödtrapphuset när de gick ut i trapphuset. Han vet inte vem som gick först och vem som gick sist. Då de lämnade nödtrapphuset stängdes dörren mellan kulverten och trapphuset - Han minns inte att de träffade Arash Erfanian när de kom ut genom den blå porten efter att ha gått igenom kulverten första gången. De uppehöll sig då utanför den blå porten nästan hela tiden. Han har aldrig talat med Arash Erfanian efter branden. - Han känner inte till att det före festen hade varit tal om att det skulle bli bråk. Det var omkring tio av hans bekanta som omkom vid branden och två - tre av hans bekanta som skadades. - Första veckan efter branden talade han med Shores Kaveh och Hosein Arsani, men de bestämde inte vad de skulle säga. De tänkte inte att frivilligt berätta eftersom de var rädda för konsekvenserna. Han anser inte att någon av Shores Kaveh, Hosein Arsani eller han själv är den drivande kraften eller ledaren. - Vad Meysam Mohammadyeh och Shores Kaveh sagt om Mohammad Mohammadamini är riktigt. Shores Kaveh är en bra kamrat och Mohammad Mohammadamini litar på vad han gör. Mohammad Mohammadamini vet ej om Shores Kaveh ljuger, men Mohammad Mohammadamini har inte sett någon säck och inte heller någon vätska. Han vet inte om det är rätt som Shores Kaveh säger att det var tre av dem som rev papper. Mohammad Mohammadamini rev inget papper. Det var tre - fyra personer i nödtrapphuset när elden tändes. Mohammad Mohammadamini var där då. De andra får redogöra för om de var där. - Före denna händelse hade han ingen erfarenhet av hur eld sprider sig. Då elden tändes fanns i hans tankar att den inte kunde sprida sig. Efteråt inser han hur farligt det var.

Hosein Arsani har berättat: Han känner Shores Kaveh sedan fem – sex år och Mohammad Mohammadamini sedan två – tre år. Meysam Mohammadyeh bor granne med honom men de har inte umgåtts. Han har umgåtts mycket med Shores Kaveh och Mohammad Mohammadamini. Hosein Arsani fick reda på att festen skulle äga rum omkring en vecka – tio dagar före den 29 oktober 1998. Detta fick han reda på i skolan. Festen arrangerades av ett par klasskamrater till honom. Hosein Arsani räknade inte med att gå in gratis på festen. Det är möjligt att han kände till festen före Shores Kaveh och Mohammad Mohammadamini. Han kan också ha varit med när de fick höra talas om festen och det är möjligt att han var med vid ett samtal där Halit Celik och Nima Bador deltog. Han har inte hört att Shores Kaveh och Mohammad Mohammadamini skulle gå in gratis. Före festen hörde han inget samtal om att den skulle förstöras. - Shores Kaveh, Mohammad Mohammadamini och Hosein Arsani träffades före festen på Backaplan och de tre gick tillsammans till samlingslokalen. De kom dit vid 22-tiden. När de kom fram till entrén där entréavgiften skulle betalas tror han att Mohammad Mohammadamini gick först och Shores Kaveh efter honom och att han själv gick in sist. Han slängde 100 kr på bordet vid entrén som avgift för alla tre och det skrevs något på hans hand. Han visste inget om att Mohammad Mohammadamini skulle gå in gratis. Det var ganska mycket folk där och det var trångt i samlingslokalen. Det förekom en viss diskussion med discjockeyn och någon ville att denne skulle spela annan musik. Shores Kaveh kom i bråk med ett gäng och Hosein Arsani skilde dem åt. Det är möjligt att Mohammad Mohammadamini hjälpte till med detta men det såg inte Hosein Arsani. De som hade bråkat med Shores Kaveh ville fortsätta att bråka och Shores Kaveh, Mohammad Mohammadamini och Hosein Arsani gick ut för att inte förstöra festen. Det är möjligt att Meysam Mohammadyeh var med utan att Hosein Arsani lade märke till det. När de som hade bråkat med Shores Kaveh inte kom ut, gick Shores Kaveh, Mohammad Mohammadamini och Hosein Arsani in igen. De blev aldrig anmodade av arrangörerna att lämna festen. Shores Kaveh, Mohammad Mohammadamini och Hosein Arsani stod till höger om scenen och tittade på ett uppträdande. De gick ut från samlingslokalen genom dörren till nödtrapphuset. Hosein Arsani vet inte varför de gjorde det. Ingen

sade något om vad som skulle hända och Hosein Arsani har inget svar på frågan varför de gick ut genom dörren till nödtrapphuset. Det var mörkt i trapphuset. När Hosein Arsani stigit ut i detta fick han ett samtal på sin mobiltelefon. Klockan var då 23.11. Medan han stod kvar på det övre planet och talade i telefon fortsatte Shores Kaveh och Mohammad Mohammadamini nedför för trappan. Hosein Arsani kom efter och hoppade över räcket vid vilplanet där det stod så fullt med stolar att det inte gick att passera över vilplanet. Shores Kaveh och Mohammad Mohammadamini stod då på det nedre planet. Förutom att det fanns stolar på vilplanet kan det ha funnits stolar på något trappsteg överst i trappan ner till det nedre planet. Hosein Arsani såg inget plåtskåp på det nedre planet, men han såg hyllor, två säckar med riskakor, lådor för godis och att det låg riskakor på plåtar. Han såg inga detaljer. De fortsatte alla tre ut i kulverten och gick ut genom den blå porten. Som Hosein Arsani minns det hände inget under vandringen genom kulverten. Utanför den blå porten kom Meysam Mohammadyeh in i bilden. Meysam Mohammadyeh blev ombedd att gå runt och ut genom kulverten och öppna den blå porten. Hosein Arsani trodde att de skulle gå in i kulverten igen för att föröva skadegörelse eftersom det är roligt att förstöra. Alla har lämnat olika uppgifter om anledningen till varför de gick tillbaka in i kulverten och detta visar att ingen vet varför de gick tillbaka. Meysam Mohammadyeh ombads att öppna blå porten eftersom det var kö vid entrén och det skulle ha tagit lång tid om alla fyra skulle ha gått upp i samlingslokalen igen och ut genom nödtrapphuset. Meysam Mohammadyeh var dessutom den ende som inte varit inblandad i det tidigare bråket. Det var inte Hosein Arsani som bad Meysam Mohammadyeh gå runt för att öppna den blå porten, och han tror att det var Shores Kaveh som uppmanade Meysam Mohammadyeh att göra det. Avsikten var inte att skadegörelsen skulle drabba dem som hade arrangerat festen utan den skulle drabba dem som hade föremål som stod i kulverten. Hosein Arsani slog sönder lysrör och han slog sönder en stor glasruta. Före branden hade han inte hört talas om att syftet med att gå in i kulverten skulle vara att öppna en ny väg för ungdomar till festen. Han minns att en bokhylla vältes omkull. Alla gjorde något i kulverten. I nödtrapphuset sparkade han ner tre travar med lådor för godis som stod genast till vänster innanför dörren. Det

var Shores Kaveh och Hosein Arsani som gick in i nödtrapphuset. Shores Kaveh klättrade upp till det övre planet. Hosein Arsani vet inte vad Shores Kaveh gjorde där eller om han gick in i samlingslokalen. Shores Kaveh kom ner efter ett par minuter. Medan Shores Kaveh var borta stod Hosein Arsani och åt riskakor som han fann på en bakplåt på det nedre planet. Meysam Mohammadyeh och Mohammad Mohammadamini måste då ha varit ute i kulverten. Hosein Arsani frågade inte Shores Kaveh vad denne hade gjort medan han var borta. Det fanns också två säckar med riskakor på det nedre planet. Det är möjligt att Shores Kaveh åt av riskakorna i de två säckarna. Hosein Arsani minns inte att Meysam Mohammadyeh och Mohammad Mohammadamini kom in i trapphuset men enligt vad de berättat måste de ha gjort det. Hosein Arsani hörde ingen yttra att en stol skulle brännas, men någon kan ha sagt det utan att Hosein Arsani hörde det. Han såg ingen dunk och inte att någon bar på en dunk och han såg inget hällas över stolarna. Hosein Arsani rev inget papper och han varken såg eller hörde att någon annan rev papper. Han uppmanade inte Shores Kaveh att slänga en säck på stolarna och han hörde ingen annan göra det. Han såg inte att Shores Kaveh tände eld. Om han hade sett det, skulle han inte ha brytt sig om det. Han såg inte någon annan tända eld. Hosein Arsani gick ut i kulverten och slog sönder några lysrör som stod till höger om dörren in till trapphuset. Han tror att Shores Kaveh då var kvar i trapphuset. Alla fyra gick ut genom kulverten. Meysam Mohammadyeh och Mohammad Mohammadamini gick några meter före Shores Kaveh och Hosein Arsani. På vägen ut slog Hosein Arsani sönder en glastruta. På vägen in hade han inte slagit sönder något mer än möjligen några lysrör. Shores Kaveh sade till Hosein Arsani medan de var på väg ut genom kulverten och de passerade ståltrapporna i kulvertens "mellanben" att han hade tänt eld på en bit papper. Detta var inget som Hosein Arsani brydde sig om och det var inte viktigt för honom, men han blev lite chockad. Shores Kaveh berättade inte var han hade tänt på pappret men Hosein Arsani antog att det måste ha varit i trapphuset. Shores Kaveh sade inte att det skulle "brinna som fan". Detta är ett uttryck som Hosein Arsani hört på TV och läst i tidningar och återgett under polisförhören, men det var inte ord som Shores Kaveh använde. Att Shores Kaveh sade att han hade tänt eld på en bit

papper måste ha berott på att Hosein Arsani inte hade sett detta. Shores Kaveh sade inte att någon annan också hade tänt på. Hosein Arsani och Shores Kaveh fortsatte att gå mot den blå porten. Där drog Hosein Arsani ut en brandslang. Det blev stopp sedan fem – sex meter av slangen hade dragits ut. Han drog ut brandslangen för att släcka om det brann i trapphuset och för att det var roligt. Det var mer än 100 meter till nödtrapphuset från den platsen där brandslangen fanns. När han drog ut slangen hade han tanken att slangen var så lång att den skulle räckta fram till trapphuset. Han lade ner slangen på golvet. Det är möjligt att någon annan också tog i brandslangen, men det var Hosein Arsani som drog ut den. Han gick sedan ensam tillbaka till trapphuset för att se om det brann. Han ville se med egna ögon. Han litade inte riktigt på vad Shores Kaveh hade sagt och tog det inte på allvar men var nyfiken. Då han kom fram till trapphuset stack han in huvudet och tittade. Han såg ingen eld och ingen rök och trodde att Shores Kaveh hade bluffat. Därefter gick Hosein Arsani tillbaka genom kulverten utan att ha gått in i trapphuset. När han kom tillbaka till den blå porten väntade de andra på honom. De borde ha sett att han hade varit borta även om de inte berättat om det. För säkerhets skull, om det brann i trapphuset, satte han på vattnet till brandslangen. Han satte också på vattnet för att det var roligt. Alla fyra gick ut genom den blå porten. Där stod de och rökte. Shores Kaveh, Hosein Arsani och Meysam Mohammadyeh är rökare men inte Mohammad Mohammadamini. Medan de stod där såg han att det rann vatten under den blå porten och han tänkte: "Nu är det fullt med vatten. Då finns det vatten om det brinner". Han tänkte inte på hur branden skulle kunna sprida sig från trapphuset till den blå porten. Han kände sig lugnare när vattnet rann ut. Alla fyra gick till spårvagnshållplatsen. När de var nästan framme sprang Shores Kaveh till en buss. Meysam Mohammadyeh, Mohammad Mohammadamini och Hosein Arsani tog spårvagnen mot stan. Hosein Arsani fick ett mobiltelefonsamtal från Shores Kaveh kl. 00.10 och Shores Kaveh berättade att det hade börjat brinna i samlingslokalen. – Hosein Arsani var inte påverkad av något under kvällen. Han har ganska klara minnesbilder av vad som hände under kvällen. När Shores Kaveh, Mohammad Mohammadamini och Meysam Mohammadyeh uttalat sig om att Hosein Arsani var med i trapphuset har de missuppfattat Hosein Arsanis

närvaro. Alla fyra får inte samtidigt plats i trapphuset. – Han vet vem Arash Erfanian är, men han träffade inte denne under kvällen. Någon dag efter branden träffade han honom på ett café. Några hade sagt att de hade hört Shores Kavehs namn på radio och att Shores Kaveh hade utpekats. Hosein Arsani åkte till caféet för att reda upp detta. Det var inte Hosein Arsani som tog emot telefonsamtalet om detta. Han har inte hört någon diskussion med Arash Erfanian om att någon ångrat sig och han har inte hört Arash Erfanian tala om branden. – Hosein Arsani har skuld för att han gick in och förstörde i kulverten, men han har ingen skuld för branden som han inte tänt och inte heller sett tändas. – Den som har störst del i det som hände måste berätta först. Annars berättar inte Hosein Arsani. Det fanns en lösning, om han hade fått träffa Shores Kaveh i fem minuter och tala med denne. Då hade allt klarats upp mycket tidigare. – Han kan fortfarande inte tro att det som hänt verkligen har inträffat och han tycker att det som hänt är svårt. Det är positivt att det håller på att klaras upp och att anhöriga får svar på svåra frågor.

Hosein Arsani har på frågor från Thomas Bodström sagt att det kan ha varit så att Shores Kaveh i kulverten sagt att det skulle brinna som fann samtidigt som han berättade att han hade tänt eld på en bit papper.

Förhöret med den sakkunnige

Ulf Wickström har uppgett: Han är civilingenjör med examen från Tekniska högskolan i Lund, Institutionen för brandteknik, och han disputerade 1979. Han är chef för brandlaboratoriet vid SP. SP fick i ett tidigt skede ett uppdrag från polisen att undersöka nödtrapphuset och vad som hände i nödtrapphuset och samlingslokalen. Baserat på observationer på brandplatsen, vittnesberättelser och uppgifter från polisen skapades en hypotes om hur branden gått till. Dörren mellan samlingslokalen och nödtrapphuset öppnades kl 23.42 och larmet från Backateatern till brandkåren kom kl. 23.57. SP hade inget uppdrag för att utreda förekomsten av eventuella fel i de elektriska installationerna. – Det fanns inga rökskador i kulverten och det var känt att branden varit mycket snabb. Med stor sannolikhet startade

branden på vilplanet i nödtrapphuset. En modell byggdes upp i skalan 1:4. Brand anlades i modellen med träribbstaplar arrangerade så att de simulerade hur karmstolarna brunnit. Träribbstaplarna placerades på olika ställen i modellens trapphus och olika försök gjordes med dörren från samlingslokalen ut till nödtrapphuset och med dörren mellan nödtrapphuset och kulverten i olika lägen. Dörren mellan kulverten och nödtrapphuset måste ha varit öppen i ett skede av branden och stängd i ett annat. Det fanns brandskador bara på insidan av den dörren. Han kan utesluta att rök trängt ut under ovankanten på karmen till dörren till kulverten eftersom det inte fanns rökskador i kulverten. Om branden hade börjat längst ner i trapphuset, skulle rök ha trängt ut under ovankanten på dörrkarmen och det skulle ha uppstått brandskador i kulverten. Ett sådant försök gjordes och det uppkom då brandskador i kulverten. Om branden hade börjat längst ner, hade den nog inte självdött om dörren varit öppen. Luft hade kommit in i nederkanten och rök ut i överkanten. Om branden hade börjat på det övre planet i nödtrapphuset, hade branden inte fått det snabba förloppet. Innan dörren till samlingslokalen hade öppnats, skulle utrymmet ovanför brandhärden ha blivit rökfyllt och när rökgaserna därefter nådde brandhärden skulle branden ha slocknat. Om det varit öppet mot samlingslokalen, skulle brandförloppet ha blivit mycket långsammare och rökgaser skulle ha strömmat ut i överkanten på dörren till samlingslokalen. Eftersom brandlarmet från Backateatern kom kl. 23.57 måste branden ha utvecklades oerhört snabbt. Branden utvecklades på vilplanet. Det är svårt att dra en klar linje när det gäller frågan om antändningen skett ovanför eller nedanför vilplanet. Ju längre upp som branden anläggs i trapphuset, desto långsammare förlopp får elden när dörren till samlingslokalen öppnas. Dörren till kulverten måste ha stått öppen då dörren till samlingslokalen öppnades. Om den dörren inte varit öppen, hade man inte fått det flödet av brandgaser ut i samlingslokalen och det hade funnits rökgas bara i ovandelen av trapphuset. Mängden luft/gas förblev densamma i trapphuset. Dörren till kulverten måste ha stått helt öppen. Om dörren stått öppen bara med en springa, hade branden inte fått det snabba förloppet. I ett visst läge har dörren varit stängd. Dörren har varit öppen när det brunnit, sannolikt i ett sent skede. Sedan har dörren stängts. Försöken pekar på att fönstret i nödtrapphuset gick sönder i ett sent skede.

Vid försök med öppet fönster i nödtrapphuset antände rökgaserna inte golvet i samlingslokalen utan brandgaserna ventilerades ut genom fönstret. Branden i nödtrapphuset hade pågått 10 – 20 minuter då dörren till samlingslokalen öppnades. Innan dörren öppnades kan man se nödtrapphuset som en upp och nedvänd behållare. Denna fylls med varma rökgaser uppifrån och gaserna sjunker nedåt. När rökgaserna når brandhärden finns det för lite syre för att underhålla brandhärden och branden självslocknar. Vid försöken har man räknat på intensiteten i branden med utgångspunkt från brand i stolarna. Luften räcker inte till för brand under en längre period. Branden i nödtrapphuset hade självdött, om inte dörren till samlingslokalen hade öppnats inom 20 – 30 minuter från det att branden startade. Om dörren hade öppnats tidigt, hade branden fått ett långsammare förlopp. Hade dörren öppnats senare, skulle branden ha varit på väg att självdö och det hade tagit längre tid innan elden hade tagit sig. Brandbelastningen i nödtrapphuset är koncentrerad till vilplanet. Vid försöken användes material med lika egenskaper som det material som fanns i trapphuset. Det är svårt att göra modellförsök av bränder. Tidsskalan är 1:2. Temperaturskalan och koncentrationen av gaser är 1:1. Det gäller att hitta rätt bränsle, rätt brandbelastning. I försöken behövs bara 1/30 del av bränslemängden och i försöken simulerades stolar med träribbstaplar som varierades i tjocklek och hur tätt de staplades. Det finns en osäkerhet i detta. En stol av det slag som fanns i trapphuset antänds inte av en cigarettfimp, inte av en liten låga, inte av en gasollåga men av hopknycklat papper. En ensam stol kan inte brinna vidare. Motsvarande gäller för ett brinnande vedträ som tas ut från en brasa. När vedträt hålls ute i luften slocknar elden i vedträt. Det är stor skillnad mellan en ensam stol och staplade stolar med dessas sitsar och ryggstöd. Om en samling av stolar antänts och dessa stolar stått halvvägs ned i trappan från vilplanet till det nedre planet utan direkt anslutning till resten av stolarna på vilplanet, är det mycket osannolikt att branden spritt sig till vilplanet, om inte bensin använts. Om bensin hade använts, är det svårare att uttala sig. Det är otänkbart att branden spritt sig till vilplanet, om en enstaka stol antänts nere i trappan. Eld i en ensam stol brinner långsamt och branden skulle ha självslocknat, även om elden antänts med vätska. Ulf Wickström tror inte att papper som lagts under en stol och som antänts kan

antända en ensam stol. Användande av lacknafta skulle ha haft endast marginell betydelse för brandens utveckling. Lacknafta fritt på ett golv brinner inte. Om antändandet skett i en ansamling av stolar och vätska skvätts ut på flera ställen, är en brand ett betydligt mer troligt scenario. Det är inte uteslutet att branden startat i stolar en liten bit ner i trappan och att branden fått fart på vilplanet där stolar funnits som stått i direkt kontakt med stolarna som antänts. Det är osannolikt att branden börjat i en ensam stol som fallit ner två - tre trappsteg från vilplanet. En glödbrand som plötsligt tar sig skulle inte ha fått ett så snabbt förlopp. Det är inte helt omöjligt att en person som tittar in i nödtrapphuset omkring kl. 23.31, vilket skulle vara 10 – 11 minuter innan dörren till nödtrapphuset öppnades från samlingslokalen, inte ser någon brand, eftersom brandgaserna stiger uppåt och det mesta av röken finns ovanför brandhärden. Även om den som antas ha tittat in i trapphuset då inte såg någon eld, borde lukten av rök ha känts. Om dörren mellan nödtrapphuset och samlingslokalen hade stängts, hade branden i nödtrapphuset självdött.

Brandförloppet i samlingslokalen var inte så snabbt, men röken spred sig snabbt in där. Nödtrapphuset var fullt av rök när dörren öppnades och detta fick en skorstensliknande effekt. Rökgaser har trängt in genom läckor i dörren innan dörren öppnades. När dörren öppnades hade branden mycket stora möjligheter att utvecklas. På ett par minuter fyllde röken hela lokalen och efter ytterligare några minuter fylldes den med giftiga gaser. Fönstren i samlingslokalen krossades relativt snart och ventilationen för branden blev ännu bättre och det blev lättare för branden att spridas i samlingslokalen. Rökgaser ventilerades ut och ersattes med frisk luft från kulverten. Frisk luft kom också från entrén. Detta har säkert medfört att många ungdomar trots allt överlevde branden. I garderoben blev det extremt snabbt dåliga förhållanden. Branden tilltog och blev alltmer intensiv. Efter fem – tio minuter antändes brännbart material i samlingslokalen. Golvet har haft en starkt bidragande orsak till brandens utveckling. Branden i golvet har liknat en vätskebrand. Normalt sprids brand långsamt i horisontalplanet. Det som drev på branden i samlingslokalen var de heta brandgaserna från nödtrapphuset. – Inget anger att branden startat på något annat ställe än i nödtrapphuset. Om den startat i samlingslokalen, skulle det inte ha blivit en så intensiv brand på så kort tid. Detta är

helt säkert. Branden kan inte ha startat i kulverten, eftersom det inte finns några brandskador där. Det fanns inget brännbart kvar i nödtrapphuset efter branden. Detta var helt utbränt. Brand sprids inte nedåt och brand i en enskild stol kan inte spridas i sidled. Om det brinner i papper som lagts i en sträng, kan det brinnande pappret föra branden vidare till ett annat ställe där det finns material som är brännbart. Två stolar i en enskild sträng för inte branden vidare. Det går inte att antända med lacknafta men möjligen med bensin. Det har inte skett någon undersökning om brännbar vätska förekom. SP kom in för sent i bilden för en sådan undersökning. Det är omöjligt att simulera antändningsförloppet i en modell, men det är möjligt att i en modell studera hur brandgaserna sprids och att studera temperaturen. I försöken ville Ulf Wickström visa att när branden växer så stiger röken uppåt. Självantändning är mycket ovanligt. Möbler självantänder inte. De möbler som undersökts av SP kunde inte antändas med cigaretter. Med antagandet att de staplade stolarna antänts utan bensin har branden avtagit efter tio minuter. Branden var på en mycket låg nivå när dörren mellan samlingslokalen och nödtrapphuset öppnades. Branden har nått sin maximala nivå efter tio minuter eller ett par tre minuter innan det märktes i samlingslokalen att det brann i trapphuset. Efter 20 minuter skulle branden i trapphuset, som har tunga tegelväggar, ha gått ner i intensitet och börjat kylas av. Därefter skulle det ha blivit ett betydligt långsammare förlopp vilket innebär att det skulle ha tagit längre tid innan röken hade kommit ut i samlingslokalen. Att branden började i nödtrapphuset gav en skorstenseffekt. Varma gaser är lättare än kalla gaser vilket ger flöden nerifrån och upp. Nödtrapphuset fungerade som en skorsten först sedan det blivit varmt. En branddörr motstår brand under minst 30 minuter vid en temperatur om 700 – 800 grader och utan att släppa i genom speciellt mycket rök. På en branddörr får temperaturen inte överstiga 150 grader på den sidan av branddörren som inte vetter mot branden. Om branddörren hade fungerat, hade det inte blivit någon katastrof. Eftersom branddörren inte gick igen, kunde branden slippa in i samlingslokalen. En annan olycklig omständighet är att dörren mellan nödtrapphuset och kulverten lämnades öppen. Till detta kommer att det var mycket staplade möbler i nödtrapphuset vilket innebar en stor brandbelastning. Det skulle ha blivit maximum

200 grader i trapphuset och elden skulle ha självdött efter 20 – 30 minuter med ett långsamt förlopp i slutet, om dörren mellan samlingslokalen och nödtrapphuset inte hade öppnats. Det är osäkert hur branden spred sig i möblerna. Det finns inga tecken på att vätska kommit till användning då elden anlades. – Om den övre dörren förblir stängd, finns det ingen risk för spridning oavsett om den nedre dörren är stängd eller inte. SP har inte undersökt den automatiska dörrstängningsanordningen som finns på dörren mellan kulverten och nödtrapphuset och inte heller undersökt dörrstängaren till dörren mellan samlingslokalen och nödtrapphuset. En rökdetektor borde ha stängt dörren mellan kulverten och nödtrapphuset och en värmedetektor borde ha stängt dörren efter ett tag. Om en dörrstängare på dörren mellan trapphuset och kulverten hade fungerat, skulle det inte ha blivit någon brandspridning. Hade den dörren bara stått på glänt, skulle det enligt försöken inte ha varit tillräckligt för flamspridning. Om en av branddörrarnas stängningsanordningar hade fungerat, skulle det inte ha skett någon brandspridning. – Det skulle haft endast marginell betydelse om dörren mellan samlingslokalen och nödtrapphuset öppnats och stängts. Det är först när dörren lämnas öppen och inte går igen som branden kan spridas. Ett anläggande av en kraftig eld också på något ställe i samlingslokalen skulle ha skyndat på brandförloppet med inte ha haft någon avgörande betydelse för detta. Det saknar betydelse om brand börjat i en matta eller i en gardin efter antändning med en cigarett. – Lacknafta som skvättats på möbler medför inte med nödvändighet att lacknaftan brinner med klar låga. Har man lacknafta på papper, brinner pappret mer intensivt än normalt och med gulaktig låga. Om det hade brunnit i samlingslokalen och man hade öppnat dörren till nödtrapphuset, skulle det inte nämnvärt ha förändrat brandförloppet.

Övriga berättelser

Parash Lama har berättat: Han kände dem som arrangerade festen och han skulle ordna med dricka till denna. Dessutom skulle han och tre andra kamrater uppträda på festen. Han kom till samlingslokalen den 29 oktober 1998 vid 18-tiden. Det stod då många stolar på scenen. Dessa kunde inte stå kvar eftersom det skulle stå ett

discjockeybord med högtalare där och det dessutom skulle finnas plats för de fyra som skulle uppträda. Parash Lama kände på nästan alla dörrar men ingen av dem gick att öppna. Någon sade att det gick att lägga stolarna bakom scenen och att ägaren till lokalen sagt så. Parash Lama öppnade dörren till nödtrapphuset och tog med sig två – tre stolar. Han gick ner till det nedre planet. En man i vita kläder, klädd som en kock, kom ut genom en dörr. Parash Lama frågade mannen om stolarna kunde stå på nedre planet. Mannen blev upprörd och sade till Parash Lama att lägga stolarna på vilplanet. Där fanns redan några stolar. På det nedre planet stod kartonger i plast för godis och någon sopkasse. I övrigt minns han inte vad som fanns på det nedre planet men han minns att det var ganska stökigt där. På vilplanet stod bl.a. en stol med ett trasigt ben. Parash Lama tänkte inte på att nödtrapphuset var en nödutgång. Med hjälp av sina kamrater staplades 40 – 50 stolar på vilplanet. Staplandet började från höger sida längs väggen och fortsatte fram till trappan och fortsatte halvvägs upp i denna. Som han såg det fanns det lite plats att passera i trappan, men andra kan ha lagt dit stolar efter honom så att det blev fullt. På det övre planet stod stolar och bord och där staplades också 10 – 15 stolar. Dessa ställdes nära väggen till fönstret och Parash Lama tänkte på att dörren till samlingslokalen skulle gå att öppna. Han minns inte om dörren stängdes när utflyttningen av möblerna var klar. De flesta stolarna var av trä men några var av plast. Han lämnade samlingslokalen men kom tillbaka för att göra en sound-check och provsjunga. Han testade att allt fungerade. Detta var vid 19.30. Han lämnade samlingslokalen för att åka hem och byta kläder och kom tillbaka vid 23.30-tiden. Många stod i kö och det var trångt när han skulle gå in. Han var i sällskap med sin bror och sin flickvän. I passagen in till samlingslokalen stannade han och hälsade på vänner. Han gick med sin bror och flickvän till dansgolvet och sade till sin flickvän att hon skulle gå till baren. Parash Lamas bror var ivrig att få träffa sina kamrater. Parash Lama gick fram till scenen och talade med discjockeyn. Denne sade att uppträdandet skulle starta om en kvart och då skulle klockan vara 24. Parash Lama såg att en bit kartong låg mot en spot-light. Pappret hade blivit svart men det brann inte. Någon tog ner pappersbiten och lade den på golvet och stampade på den. Det är möjligt att pappersbiten brann på golvet. Parash Lama

hörde en smäll och hoppade till. Det var som ljudet av en explosion. Han trodde att det var en högtalare eller en baslåda som hade gått sönder. Det kändes varmare i lokalen än det brukade. Discjockeyn stängde av musiken, tog mikrofonen och sade att det brann. Parash Lama såg inte att någon hällde vatten över en högtalare. Alla gick lugnt mot entrén. Parash Lamas första tanke var att se sig omkring. Han såg ingen eld och ingen rök. Ingen tog det på allvar och vissa gick sakta ut. Parash Lama gick mot entrén. Han tänkte på sin flickvän och på om det skulle bli panik. Han såg inget som fick honom att reagera. Hans flickvän fanns kvar i baren och han gick dit. Där såg han att många ungdomar började springa. De fastnade mot varandra. Det hade då gått 30 sekunder från det att discjockeyn sade att det brann och Parash Lama hade precis kommit fram till baren. Han såg ingen rök. Det blev stopp då alla ungdomarna sprang ut och då kom den första röken. Det var som om den hade blåsts in med maskin. Från början var det vit rök och Parash Lama tänkte att det var ett litet föremål som brann. Efter tio sekunder kom det svart rök och det gick inte att andas. Han såg att rök kom från scenen, men han kunde inte se om röken kom från nödutgången. Ljuset slocknade 20 – 30 sekunder efter det att den svarta röken hade kommit ut. Det blev full panik och alla skrek på Gud, Allah, mamma, pappa och andra. Han hörde bara skrik och det var svårt att andas. Han hade lärt sig från en film att man skall andas vid golvet för att undgå brandrök och han gjorde så. Då gick det bättre. Han tänkte att han måste ta sig ut och började krypa. Hans flickvän kröp framför honom och han knuffade på henne. Hon sade att hon hade fastnat. Parash Lama tog sig runt för att lyfta henne. När han andades in röken kändes det som om någon försökte strypa honom. Då han andades in för att få kraft att lyfta sin flickvän snurrade allt runt för honom och han minns inte mer. Han blev förd till sjukhuset. Vid branden tillfogades han 30-procentiga brännskador på vänster sida, på armarna, på ryggen och på låren och han fick lungskador. Han har nu inga problem med att röra sig men hans kropp kommer aldrig att bli som förr. Hans broder och många nära vänner till honom omkom i branden. "Han har nu lärt sig att acceptera att livet är en hård grej."

Peter Moa har berättat: Han är anställd vid Backateatern. På kvällen den 29 oktober 1998 satt han i teaterns kontorsdel och arbetade. Han hörde ljud av sirener som närmade sig. Tidigare hade han hört ljud från glaskrossning och trodde att ungdomar hade slängt sten mot lampan i en belysningsstolpe. Ljudet av sirenerna tystnade och det hade varit tyst ganska länge när teaterns brandlarm började tjuta. Han gick mot brandskåpet för att ta reda på var det brann. På väg till skåpet såg han i teatern en brandvarnare som blinkade och förstod att det var här det kom rök. Medan han stod och tittade på röken tog det eld och lågor slog ut under taket. Han gick till närmaste brandpost där han hämtade en brandslang och började spruta vatten på elden. I teatern hängde en fondvägg med en träläkt högst upp. Denna dränkte Peter Moa med vatten och han tyckte att han hade fått viss kontroll över elden, men det dröjde inte länge förrän det blev värre och värre. Han förstod att han måste ha hjälp genast och undrade varför inte brandkåren kom. Han fortsatte att försöka släcka elden. Han höll brandslangen i ena handen och försökte ringa på en mobiltelefon med den andra. Detta misslyckades och han tänkte slänga telefonen. Han sprang till biljettkontoret. Där fumlade han bland telefonlistorna för att hitta någon att ringa. Flera som han ringde hade telefonsvarare på men han fick tag på en arbetskamrat, Stefan, som skulle komma och hjälpa honom. Peter Moa gick tillbaka till teatern och fortsatte att spruta mot elden som brann med lika mycket lågor som tidigare. I och med att han hade fått tag på Stefan kände han sig lugnare och han tänkte att nu får det brinna hur mycket som helst för nu skulle han inte vara ensam längre. Han tyckte att det tog en evighet innan Stefan kom. Peter Moa tog fram en stege och ställde sig på denna och sprutade vatten. Stefan frågade om Peter Moa hade varit ute i kulverten och tittat och när han svarade nej bestämde de att gå ut dit. I kulverten såg de att dörren till nödtrapphuset stod lite på glänt, uppskattningsvis 10 – 15 centimeter och att det brann i nödtrapphuset. Han minns inte att han såg något som höll dörren öppen. Det brann rejält. De bestämde att spruta vatten in i nödtrapphuset. Stefan höll i brandslangen och han försökte spruta genom springan mellan karmen och dörren men springan var för smal. Peter Moa lirkade upp dörren, troligen med foten. Dörren gick inte upp lätt och enkelt. Dörren blev öppnad så mycket att det gick att spruta in vatten. Peter Moa uppfattade att

branden i trapphuset var en aggressiv brand. Det brann i massor men han kunde inte se vad det var som brann. Det var fruktansvärt hett men det var ingen risk i kulverten. De sprutade in vatten i nödtrapphuset kanske fem – tio minuter och beslutade, efter att ha resonerat om syretillförseln till branden, att det var bättre att stänga dörren. De sparkade igen denna. Den gick igen helt. Elden i nödtrapphuset hade då gått ner ganska ordentligt. Det gick att se fem – åtta trappsteg upp i trappan. De fortsatte att släcka inne i teatern och fick sedan hjälp av brandmän. – I kulverten utanför dörren till nödtrapphuset låg ett skåp omkullvält.

I målet är upplyst att regeringen i början av december 1999 utfäste en belöning om tre miljoner kronor till den som kunde lämna sådana upplysningar att det kunde klarläggas vem som hade orsakat branden och att Arash Erfanian i nära anslutning till att belöningen utfästes berättade för kriminalinspektören Zed Bjälldal att det var Shores Kaveh som hade anlagt branden. Vid huvudförhandlingen har åklagaren inte presenterat någon uppgift om huruvida Arash Erfanian berättade för polisen om Shores Kavehs ansvar för branden före eller efter det att belöningen hade kungjorts.

Arash Erfanian har berättat: Han var vän med Shores Kaveh och Hosein Arsani och umgicks med dem. Meysam Mohammadyeh kände han ännu bättre. Mohammad Mohammadamini kände han inte så väl men han hade träffat honom några gånger. De var inte kompisar. – Arash Erfanian kom till Backaplan vid 22–23-tiden den 29 oktober 1998 tillsammans med sin flickvän och Abedi Ali Reza. Det var mycket folk på planen utanför samlingslokalen. Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini kom ner för trappan från samlingslokalen. De var ganska glada och de sade att de hade varit i bråk. De ställde sig hos Arash Erfanian, Abedi Ali Reza och Arash Erfanians flickvän. Arash Erfanian såg inte Meysam Mohammadyeh. Shores Kaveh sade: "Djävulen är här i kväll." Arash Erfanian vet inte vad han menade. Shores Kaveh sade inget om bråket och han var inte irriterad över det. Någon hade försökt slänga ut dem och Shores Kaveh sade om detta: "Ingen har slängt ut mig från någonstans." Arash

Erfanian brydde sig inte så mycket om vad Shores Kaveh sade. Shores Kaveh och Arash Erfanian kom att stå två - fyra meter från de andra. Shores Kaveh berättade då att han skulle förstöra festen genom att han skulle sätta på brandlarmet så att brandkåren kom. Arash Erfanian tog det inte på allvar, men Shores Kaveh brukar stå för sitt ord. Shores Kaveh sade: "Det stannar mellan oss." Arash Erfanian fick uppfattningen att Mohammad Mohammadamini visste vad Shores Kaveh tänkte göra. Mohammad Mohammadamini skrattade och skakade på huvudet. På något sätt hade Mohammad Mohammadamini kunskap, men Arash Erfanian uppfattade inget motsvarande då det gällde Hosein Arsani. Som skäl för att förstöra festen nämnde Shores Kaveh att någon hade försökt slänga ut honom från festen eller sagt något om det eftersom han bråkat. Det var något som var fel och Shores Kaveh var lite förbannad. Arash Erfanian berättade inte för sin flickvän eller för Abedi Ali Reza vad Shores Kaveh sagt. Han tror inte att de andra hörde vad han och Shores Kaveh talade om. När Arash Erfanian uppmanades att "hänga med in" sade han nej och att han skulle åka till stan. Shores Kaveh sade: "Kom in om du ångrar dig". Arash Erfanian har för sig att Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini gick in genom entrén. Det var inte planerat att Arash Erfanian skulle gå på festen och han tyckte att det var för mycket folk. Han kände också att något var konstigt. Tillsammans med sin flickvän och Abedi Ali Reza åkte Arash Erfanian till stan. Senare på kvällen frågade Arash Erfanian Abedi Ali Reza om Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini sagt något till honom och Arash Erfanian fick uppfattningen att de inte hade gjort det. När de åkte hem från stan och kom till Backaplan såg de ambulanser och brandbilar. Arash Erfanian tänkte inte då på vad Shores Kaveh hade yttrat. Han träffade ingen av Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini under natten. - Någon av de närmaste dagarna efter branden träffade han Shores Kaveh, Hosein Arsani, Mohammad Mohammadamini och några andra i stan vid ett café. Arash Erfanian frågade Shores Kaveh: "Var det du som gjorde det?" Shores Kaveh svarade: "Tror du jag är dum eller, att döda mina egna kompisar." Arash Erfanian vet inte om Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini hörde detta. Shores Kaveh sade till Arash Erfanian: "Svär att du inte säger något till någon".

När Arash Erfanian var tyst upprepade Shores Kaveh vad han sagt och uppmanade Arash Erfanian att svära vid Koranen. Arash Erfanian svarade "OK, jag gör det". Shores Kaveh var mycket ledsen. Arash Erfanian hade aldrig tidigare sett Shores Kaveh på det sättet. Shores Kaveh sade att det inte var meningen att det skulle bli så stort. Att Arash Erfanian svor vid Koranen "är inte grejen", men han hatar att bära på hemligheter, något som han måste hålla inom sig. Arash Erfanian bestämde att inte säga något, och han berättade inte för någon vad han visste. - De första veckorna efter branden sade alla att det var rasister som var ansvariga för branden och Arash Erfanian förklarade då att rasister inte hade med branden att göra. I slutet av november 1999 talade Arash Erfanian med Gholamreza Minaei, som är hans tränare i karate, och han berättade för denne att han visste vem som anlagt branden. Gholamreza Minaei sade att om Arash Erfanian hade hört eller sett något fick han själv bestämma om han skulle berätta det för polisen. Arash Erfanian kände att han hade ett ansvar för branden på ett sätt som inte går att beskriva. - Arash Erfanian fick höra att Abedi Ali Reza var misstänkt för att ha anlagt branden, men Arash Erfanian visste att Abedi Ali Reza inte hade med branden att göra. Eftersom Arash Erfanian befارade att ryktet att Abedi Ali Reza var inblandad i branden "skulle få saker att hända" ringde han den 2 december 1999 till Zed Bjälldal. Arash Erfanian skulle träffa Abedi Ali Reza på Centralstationen och var orolig för honom. Vid telefonsamtalet med Zed Bjälldal frågade Arash Erfanian hur Abedi Ali Reza låg till. - Arash Erfanian ville inte tjalla. Det var polisens sak att klara upp branden, men han ville hjälpa polisen. Vid ett förhör hos polisen den 29 december 1998 sade han att polisen borde undersöka vilka som hade bråkat på festen. Med detta ville han leda polisen utan att själv lägga sig i utredningen. Att han inte tidigare berättade för polisen beror på att han inte litade på polisen. Han gjorde fel som inte berättade tidigare. - Arash Erfanian vet inte om han kände till belöningen då han den 2 december 1999 ringde till Zed Bjälldal för att tala om Abedi Ali Reza. Vid telefonsamtalet pratades det bara om Abedi Ali Reza och inte om belöningen. Arash Erfanian lyssnar inte på radio och visste inte att nyheten om belöningen hade nämnts i radion på Västnytt kl 15.30 den 2 december 1999. Han kallades senare till ett förhör och vid det förhöret berättade Zed Bjälldal om

belöningen. Dessförinnan hade inget nämnts under utredningen om en belöning. Kanske var det den 3 december som han kallades till förhöret med Zed Bjälldal. Troligen var det då han fick reda på belöningen, men han har inget minne av det. Det var hans tankar på de anhöriga och de skadade som fick honom att berätta om Shores Kavehs ansvar för branden. Om det inte hade blivit någon belöning, hade han kanske berättat i alla fall. Belöningen hade ingen betydelse för att han berättade för polisen om Shores Kavehs ansvar för branden, men belöningen får betydelse om Arash Erfanian måste flytta och ingen ställer upp för honom. Det är "den bästa dag han haft", den dag han berättat för tingsrätten om vad han känt till om branden och "han bär inte på ryggsäcken längre". - Det är vanligt med bråk och slagsmål och andra saker kring Shores Kaveh och han varit inblandad i massor av bråk. Många känner till Shores Kaveh. Han tror att han vinner respekt för att han bråkar. Han har det självförtroendet att han tror att han är starkast. Om det hade varit någon i närheten av Shores Kaveh som hade varit orsaken till branden så skulle Shores Kaveh ha tagit reda på vem det var. - Arash Erfanian känner Meysam Mohammadyeh ganska väl. De har gått i samma skola. Arash Erfanian fattar inte varför Meysam Mohammadyeh var med Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini. Detsamma gäller i viss mån också Hosein Arsani. Shores Kaveh är den som står för planering och för att vara smart. Han vet vad han gör. Det kan vara så att andra gör som han säger. Arash Erfanian har sagt till polisen att om de pressar Shores Kaveh så kommer han att skylla på någon annan och trots att Arash Erfanian hade sagt så till polisen "gick polisen på det ändå".

Gholamreza Minaei har berättat: Han driver en karateklubb och tränar ungdomar. Arash Erfanian tränar på klubben tre gånger i veckan och han är den av ungdomarna som Gholamreza Minaei känner bäst. Gholamreza Minaei känner också Arash Erfanians familj. Arash Erfanian och Gholamreza Minaei har talat mycket med varandra. Gholamreza Minaei tror på vad Arash Erfanian säger. Arash Erfanian är duktig, ärlig och bestämd. Dagen efter branden hade ungdomar samlats på klubben och det blev diskussion om hur branden uppkommit. Någon sade att det var rasister som hade orsakat branden. Arash Erfanian sade då bestämt nej och sade

att det var invandrare. Gholamreza Minaei tror att Arash Erfanian samma dag sade att han visste vem det var som hade orsakat branden. I november 1999 talade Arash Erfanian med Gholamreza Minaei om branden och sade att han visste vem som hade tänt på. Anledningen till samtalet var att Arash Erfanian hade läst i tidningen att en kille arresterats i Falun som misstänkt för katastrofbranden. Arash Erfanian sade att det inte var den killen som var ansvarig för branden och att han visste det av det skälet att killen hade varit tillsammans med Arash Erfanian hela tiden. Arash Erfanian sade att de inte hade varit inne i lokalen men att han visste vem som tände på. Gholamreza Minaei blev först förvånad men erinrade sig sedan samtalen dagen efter branden. Gholamreza Minaei frågade Arash Erfanian om han var säker, och Arash Erfanian svarade att han var säker till 95-96 procent, men inte 100 procent eftersom han inte såg när elden tändes. Arash Erfanian berättade att den som hade tänt på hade själv berättat om detta för Arash Erfanian och att han hade träffat denne i kön till samlingslokalen före branden. Han berättade att killen hade sagt att det hade varit bråk i lokalen och att festen skulle förstöras. Arash Erfanian berättade också att han hade träffat killen efter branden och denne hade då sagt att det var han som hade anlagt branden. Arash Erfanian sade att han inte kunde bestämma sig för om han skulle gå till polisen och berätta och framhöll att han inte ville tjalla. Han berättade också att han tänkte på dem som hade skadats i branden och på de anhöriga till dem som hade avlidit till följd av branden. Arash Erfanian ville att polisen själv skulle finna den skyldige och han sade att han hade nämnt för polisen att de skulle gå efter dem som hade bråkat. Arash Erfanian var mycket orolig för att det skulle bli "en stor grej" om han gick till polisen. Gholamreza Minaei samtalade med Arash Erfanian en halvtimme. Arash Erfanian var lugn. Gholamreza Minaei påpekade att den som anlagt branden kanske var sjuk och att han kunde göra det igen vilket skulle innebära att Arash Erfanian skulle komma att bära ett ansvar, om han inte ingrep. Den här dagen diskuterades inte belöningen. Som Gholamreza Minaei minns meddelades beslutet om belöning efter samtalet mellan honom och Arash Erfanian. Arash Erfanian gjorde inget för pengar. Han ville hjälpa till att sätta fast dem som bar ansvaret för katastrofen.

Nima Bador har berättat: Han fick genom kamrater som kände arrangörerna höra om festen två veckor – tio dagar innan den skulle äga rum. Tillsammans med Halit Celik träffade han Shores Kaveh och Mohammad Mohammadamini och ytterligare en person utanför Femman-huset en vecka före festen. Det nämndes att entréavgiften skulle vara 40 kr. Shores Kaveh sade: "Jag kommer väl in gratis?" Halit Celik svarade att ingen skulle få gå in utan att betala. Shores Kaveh svarade: "Jag kommer att knulla festen, om jag inte kommer in gratis." Nima Bador tog det som ett skämt, som ett tomt hot. "Att knulla en fest" betyder att ställa till problem av vilken sort som helst. Det var vanligt att Shores Kaveh använde tuffa och fräna uttryck. - Samma dag som festen ägde rum kom det på tal att Nima Bador skulle hjälpa till. Han skulle stå i kassan och släppa folk in och ut så att det inte blev för många i uppgången. Han kom till samlingslokalen vid 23-tiden och ställde sig vid entrén. Där stod han när Shores Kaveh och Mohammad Mohammadamini kom tillsammans med ytterligare en kille. Nima Bador känner Shores Kaveh och Mohammad Mohammadamini ganska bra och han vet vem Hosein Arsani är. Det blev tal vid kassan om att de skulle gå in gratis eftersom de kände dem som stod där, men det blev inget bråk. Nima Bador vet inte vem som sade vad. De som satt i kassan sade att ingen fick gå in gratis. Shores Kaveh och de i hans sällskap blev lite sura. Nima Bador minns inte att det var någon annan än Shores Kaveh som sade något. Senare blev det lite bråk i samlingslokalen. Nima Bador gick in i lokalen för att stoppa bråket och mötte Shores Kaveh, Mohammad Mohammadamini och killarna som var i bråk. De skrek och grälade på varandra. Nima Bador gick emellan för att lungna ner bråket men det lyckades inte utan de fortsatte att skrika till varandra. Han sade till dem att de skulle sluta bråka och att han annars skulle slänga ut dem. Shores Kaveh och Mohammad Mohammadamini var upprörda. Nima Bador vet inte var Hosein Arsani fanns. Nima Bador har för sig att någon av arrangörerna pratade med dem som bråkade för att lugna situationen. Ungefär fem minuter senare gick Shores Kaveh och Mohammad Mohammadamini ut från lokalen. Nima Bador stod då vid utgången. Han hade till uppgift att hindra folk att gå ut eftersom det stod så mycket folk i trappuppgången till lokalen. För att göra detta hade han sträckt ut sin arm mot väggen. Shores

Kaveh kom ganska plötsligt. Han lyfte undan Nima Badors arm och gick ut. Nima Bador försökte säga till Shores Kaveh att han inte fick gå ut, men Shores Kaveh hörde inte detta eller struntade i det. Shores Kaveh var i sällskap med en annan kille. Shores Kaveh var upprörd. Nima Bador tror att Mohammad Mohammadamini gick ut senare. Det är möjligt att Hosein Arsani gick ut tillsammans med Shores Kaveh. – Någon kom och sade att det brann. Nima Bador gick in i samlingslokalen. Han gick så långt in att han såg scenen. Det kom mer och mer tjock rök som kom närmare och närmare golvet. Det såg ut som om en högtalare brann och det kom rök bakom den. Han gick tillbaka mot utgången. Han fastnade ett stycke före utgången och hans kamrater drog ut honom. I branden fick han 80 – 90 procentiga brännskador på ryggen och drabbades av rökskador. Han vistades på sjukhus i två månader. Nu är han fysiskt återställd bortsett från brännskadorna och att han har lite sämre lungkapacitet. Han tänker på branden varje dag, men inte så mycket på sina egna skador utan på att han saknar dem som omkom. – Nima Bador hade svårt att tro att Shores Kaveh och hans kamrater var ansvariga för branden, men andra sade att de kunde ha varit de. – Nima Bador har umgåtts ganska mycket med Shores Kaveh. Nima Bador vet inte vem Meysam Mohammadyeh är och minns inte att han såg honom den 29 oktober 1998. – När han vaknade på sjukhuset två veckor efter branden visste han inte att branden var anlagd och han tänkte inte speciellt på vad som kunde ha orsakat branden. Kamrater som besökte honom sade att det var rasister som hade anlagt branden. Han minns inte att han fått frågan under polisförhören om vem han misstänkte för branden. Det är säkert riktigt att han vid ett polisförhör den 17 januari 2000 sagt att han misstänkte Shores Kaveh och Mohammad Mohammadamini för branden, men han minns inte detta. Kanske kom han vid förhöret ihåg något, men han kommer inte ihåg det nu. - Det är ganska vanligt att folk skrämmer upp andra utan att göra något. Shores Kaveh är en sådan person. Nima Bador misstänkte Mohammad Mohammadamini eftersom denne var med när Shores Kaveh yttrade att han skulle förstöra festen. Det Shores Kaveh och Mohammad Mohammadamini gjorde, gjorde de ofta tillsammans.

Halit Celik har berättat: Det var han och tre kamrater som arrangerade festen. Han kände Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini men inte Meysam Mohammadyeh. En vecka innan festen skulle äga rum sammanträffade han och Nima Bador i Nordstan med Shores Kaveh och Mohammad Mohammadamini när Halit Celik och Nima Bador kom ut från en kebabrestaurang. De gick fram och hälsade. Halit Celik och Nima Bador berättade om festen och Shores Kaveh och Mohammad Mohammadamini sade att de skulle komma. Shores Kaveh sade att han ville gå in gratis, men Halit Celik sade att alla skulle betala. Shores Kaveh sade att han skulle förstöra festen, om han inte kom in gratis och han skrattade. Halit Celik tolkade därför uttalandet som ett skämt och tog inte Shores Kaveh på allvar. Halit Celik minns inte om Hosein Arsani var med. Det är möjligt att Hosein Arsani och ytterligare någon var med såsom Halit Celik sagt vid ett polisförhör i februari 2000. Om han sagt vid förhöret att Hosein Arsani var med, så är det riktigt. Efter branden satte han inte denna i samband med vad Shores Kaveh yttrat om att han skulle förstöra festen, om han inte kom in gratis. - På kvällen den 29 oktober 1998 satt Halit Celik i kassan vid entrén och tog betalt. Han talade med Shores Kaveh när denne kom. Mohammad Mohammadamini gick in för att kontrollera om det var folk i lokalen och kom tillbaka till entrén. Både Shores Kaveh och Mohammad Mohammadamini betalade. Halit Celik minns inte om Hosein Arsani var med. Shores Kaveh fick tala med två vakter om att han inte ville betala entréavgiften. Halit Celik deltog inte i den diskussionen men han hörde den. Det fanns ingen anledning till att Shores Kaveh och Mohammad Mohammadamini inte skulle betala. Det hade dock diskuterats att Mohammad Mohammadamini skulle hjälpa till, men det blev inte så. Alla som kom till festen fick betala utom de som skulle uppträda. Många frågade om de fick gå in gratis, men alla fick betala. Ingen annan än Shores Kaveh tjatade om att få gå in gratis. Det är inte ovanligt att man frågar om att man får gå in gratis. Halit Celik vet inte om Shores Kaveh var irriterad när han gick in i lokalen. Halit Celik hörde att det blivit bråk på dansgolvet. Bråket gällde Shores Kaveh och två andra. Halit Celik minns inte om de blev tillsagda att gå ut, om de fortsatte att bråka. - Halit Celik träffade Mohammad Mohammadamini vid tre - fyra tiden på morgonen efter

branden. Mohammad Mohammadamini uppträdde egendomligt. Halit Celik slogs av tanken att Shores Kaveh och Mohammad Mohammadamini var inblandade i branden, men det var inget påtagligt som föranledde den tanken.

Milica Dragisic har berättat: Hon har varit i Sverige i två år och hon förstår svenska bra. – Hon var på festen i samlingslokalen den 29 oktober 1998 och hon kom dit tillsammans med kamrater ganska tidigt. Det var inte mycket folk där då. De pojkar som hon hade sällskap med på festen betalade hennes entréavgift. Senare på kvällen dansade hon i cirkel med dessa pojkar och en annan kamrat, Linda. Det blev bråk med två pojkar som knuffades. Hon såg inte så mycket av bråket och de som bråkade försvann. En av dem hade hon tagit tag i bakifrån och när han gick framåt föll hon omkull. Hon känner inte igen Shores Kaveh, Hosein Arsani, Mohammad Mohammadamini och Meysam Mohammadyeh i rättssalen. Hon uppfattade att de som började bråka var ute efter att bråka. Bråket avbröts av någon bland personalen. Hon lämnade festen tillsammans med sina kamrater innan branden bröt ut.

Abedi Ali Reza har berättat: Han känner Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini väl och de har umgåtts mycket. Arash Erfanian och han är mycket goda kamrater. Abedi Ali Reza träffade Arash Erfanian och en flicka i stan den 29 oktober 1998 och de åkte till samlingslokalen för att titta. Utanför entrén mötte de Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini. Det sades att det hade varit lite bråk inne i lokalen. Shores Kaveh var glad. Han var inte arg eller irriterad och han sade inget om bråket. Abedi Ali Reza vet inte var Arash Erfanian fanns då. Abedi Ali Reza gick upp i lokalen för att tala med sin kusin. Arash Erfanian följde med till trappan men Abedi Ali Reza vet inte om Arash Erfanian gick in i lokalen. Abedi Ali Reza, Arash Erfanian och flickan for tillbaka till stan och där träffade de några kamrater, bl.a. Mike Omidi. När Abedi Ali Reza skulle åka hem passerade han Backaplan. Han var då i sällskap med Arash Erfanian och Mike Omidi. Det var kaos utanför samlingslokalen. Efter några timmar träffade han Mohammad Mohammadamini som var tillsammans med

Hosein Arsanis storebror. Arash Erfanian och Abedi Ali Reza gick sedan hem till Abedi Ali Rezas bostad. - Några dagar senare var han på ett café tillsammans med bl.a. Mike Omidi och Arash Erfanian. Abedi Ali Reza har inte anledning tro att hans uppgifter vid ett polisförhör den 11 februari 2000 om besöket på caféet är oriktiga. Vid förhöret berättade han att Mike Omidi sagt att Shores Kaveh låg bakom branden. Abedi Ali Reza berättade också att Shores Kaveh hade ringt upp honom på caféet och att han hade frågat Shores Kaveh om denne hade tänt på vid Backaplan. Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini kom till caféet. Arash Erfanian, Mike Omidi, Abedi Ali Reza, Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini gick ut på gatan och samtalade. Mike Omidi och Shores Kaveh gick åt sidan. Efteråt sade Mike Omidi att det inte var sant det han hade sagt om Shores Kaveh och att han bara hade skojat.

Tingsrättens bedömning

Genom vad Parash Lama uppgett, vilket överensstämmer med Shores Kavehs, Hosein Arsanis, Mohammad Mohammadaminis och Meysam Mohammadyehs uppgifter och iakttagelserna vid den brandtekniska utredningen, är utrett att ett stort antal stolar staplats i nödtrapphuset på vilplanet och möjligen också på de översta trappstegen i trappan mellan vilplanet och det nedre planet och att det stod stolar och bord också på det övre planet.

Av Ulf Wickströms skriftliga utlåtande och hans uppgifter vid huvudförhandlingen framgår att branden anlagts i trappan i nödtrapphuset och så högt upp i trappan att rök inte trängt ut i kulverten. Uppgifterna innebär också att det kan anses uteslutet att branden startat i den över delen av trapphuset.

Shores Kaveh har erkänt att han anlagt eld i trapphuset genom att tända ett papper under en enstaka stol som fallit ner i trappan. Det är genom Ulf Wickströms uppgifter klarlagt att det är uteslutet att eld som anlagts under en enstaka stol hade kunnat sprida sig till övriga stolar i trapphuset. Elden måste

alltså ha anlagts bland stolarna på vilplanet eller bland stolar som staplats på några trappsteg ner mot det nedre planet på sådant sätt att dessa stolar hängt samman med stolarna på vilplanet.

Branden orsakade 63 unga människors död och omkring 50 ungdomar orsakades genom branden kroppsskador som inte är ringa. Vid branden skadades också egendom till ett betydande värde. En förutsättning för brandens intensiva förlopp var att dörrarna mellan nödtrapphuset och kulverten och mellan samlingslokalen och nödtrapphuset stod öppna samtidigt. Att så kom att ske var en följd av att stängningsanordningarna till de båda dörrarna inte fungerade. De angivna omständigheterna innebär inte att sådana olyckliga och oförutsebara tillfälligheter förekommit att straffrättsligt ansvar för branden är uteslutet.

Det är alltså klarlagt, såsom anges i bestämmelsen om mordbrand i 13 kap. 1 § brottsbalken, att brand anlagts i nödtrapphuset och att branden inneburit fara för annans liv eller hälsa och för omfattande förstörelse av annans egendom.

Tingsrätten övergår till att behandla frågan om det motiv som låg bakom anläggandet av branden och vad som hände i kulverten.

Det gick mer än ett år från branden tills Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini anhölls som misstänkta för att ha anlagt denna. Deras berättelser om förhållanden av betydelse för att klarlägga vad som hände är i stora delar ofullständiga och sanningslösa. Av deras berättelser framgår tydligt att de kommit överens om hur de skulle förhålla sig och vad de skulle säga till polisen, om de blev misstänkta för att ha anlagt branden. Vad deras överenskommelse gått ut på är inte känt, men av vad som framkommit vid huvudförhandlingen framgår att Meysam Mohammadyeh hållits utanför. Meysam Mohammadyeh har i polisförhören berättat om Shores Kavehs, Hosein Arsanis och Mohammad Mohammadaminis deltagande i händelserna den 29 oktober

1998. Sedan detta blev känt för Shores Kaveh har han lämnat för Meysam Mohammadyeh ofördelaktiga uppgifter.

Halit Celik och Nima Bador har båda berättat att de träffade Shores Kaveh någon vecka före festen och att Shores Kaveh då begärde att få komma in gratis på festen och att han sade att han skulle förstöra denna, om han inte fick det. Det saknas anledning att inte godta vad Halit Celik och Nima Bador har berättat om detta möte. Det är inte utrett att Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini deltog i det samtal som Halit Celik och Nima Bador berättat om eller att de uppfattade vad som sades vid samtalet.

Inget har framkommit som talar för att någon av Shores Kaveh, Hosein Arsani, Mohammad Mohammadamini eller Meysam Mohammadyeh var påverkad av droger eller alkohol på sådant sätt att detta inverkat på deras minnesbilder av vad som hände under kvällen den 29 oktober 1998.

På kvällen den 29 oktober 1998 kom Shores Kaveh till samlingslokalen tillsammans med Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini. Det blev en viss ordväxling i entrén om betalning av entréavgiften och Shores Kaveh har uppgett att han kände sig generad av detta. Under kvällen blev det bråk mellan Shores Kaveh och några andra ungdomar och Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini gick emellan. Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini gick därefter ut från lokalen. Om detta har Nima Bador berättat att det var så många ungdomar som ville gå ut och in att han höll upp sin ena arm för att hindra ungdomar från att gå ut och att Shores Kaveh förde undan hans arm och gick ut utan att säga något. Nima Bador har vidare uppgett att han inte försökte stoppa Shores Kaveh som verkade upprörd. Det saknas anledning att ifrågasätta vad Nima Bador uppgett om detta händelseförlopp och att det var mycket trångt med många ungdomar både i samlingslokalen och i trapphuset på väg in eller ut.

Arash Erfanian har berättat att han träffade Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini utanför lokalen då han kom dit vid 22-23-tiden den 29 oktober 1998 och att han då samtalade med Shores Kaveh. Vidare har Arash Erfanian berättat att Shores Kaveh sade "djävulen är här i kväll" och att Shores Kaveh skulle förstöra festen genom att sätta på brandlarmet så att brandkåren kom. Det har ifrågasatts om Arash Erfanian sanningslöst lämnat dessa uppgifter i anledning av att det utfästs en belöning om tre miljoner kr till den som kunde ge sådana upplysningar att det kunde utredas vem som var ansvarig för branden.

Arash Erfanian har vid polisförhör redan 1998 och vid flera tillfällen därefter antytt vilka polisen borde söka. Han har berättat för polisen mera konkret vad han visste om branden i mycket nära anslutning till att den utfästa belöningen blev känd.

Shores Kaveh har erkänt att han anlagt branden. Vid bedömningen av Arash Erfanians trovärdighet beaktar tingsrätten att Shores Kavehs erkännande överensstämmer med vad Arash Erfanian uppgett för polisen i december 1999.

Arash Erfanian har gjort ett trovärdigt och tillförlitligt intryck. Inget har framkommit som talar för att Arash Erfanian talar osanning då han inför tingsrätten berättat om sitt möte med Shores Kaveh på kvällen den 29 oktober 1998 utanför samlingslokalen och några dagar senare på ett café och vad Shores Kaveh uttalade vid dessa tillfällen.

Genom vad Hosein Arsani, Mohammad Mohammadamini och Meysam Mohammadyeh sammantaget uppgett är det klarlagt att Shores Kaveh, Hosein Arsani, Mohammad Mohammadamini och Meysam Mohammadyeh senare på kvällen gick ut genom dörren från samlingslokalen till nödtrapphuset, att de tog sig ner för trappan och klättrade över räcket vid vilplanet där stolarna blockerade trappan, att de fortsatte ut genom kulverten och att de gick ut genom den blå porten.

Det är genom Arash Erfanians uppgifter klarlagt att Shores Kaveh kort före det att branden bröt ut uttalade att han skulle förstöra festen genom att åstadkomma att brandlarmet gick och genom att brandkåren kom till platsen. Det kan inte råda någon tvekan om att Shores Kaveh på detta sätt ville hämnas på arrangörerna för incidenten då han tvingades att betala entréavgift och för att han hade blivit hotad med att bli utvisad från festen på grund av det bråk han varit inblandad i.

Shores Kaveh har uppgett bl.a. att han gick in i kulverten för att "kolla" medan Hosein Arsani berättat att han gick tillbaka för att fortsätta att föröva skadegörelse och Mohammad Mohammadamini berättat att han återvände till kulverten för att söka efter verktyg och för att begå inbrott. Vad de angett som skäl för att gå tillbaka in i kulverten är inte övertygande och framstår inte som trovärdigt.

Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini var goda vänner och de var tillsammans hela kvällen. Det är klarlagt att Shores Kaveh berättade för Arash Erfanian, som av en tillfällighet kom till samlingslokalen på kvällen den 29 oktober 1998, att han skulle förstöra festen genom att brandlarmet skulle utlösas och genom att brandkåren skulle komma. Av vad Arash Erfanian berättat framgår att i vart fall Mohammad Mohammadamini var införstådd med detta. Att Shores Kaveh skulle ha berättat om sina avsikter för Arash Erfanian, som han inte hyste särskilt stort förtroende för, men inte sagt något till Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini kan på grund av det anförda inte vinna tilltro.

Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini förmådde tillsammans Meysam Mohammadyeh att gå in i samlingslokalen och gå runt för att öppna den blå porten så att de på nytt skulle kunna komma in i kulverten.

På grund av det anförda är det utrett att Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini gick tillbaka in i kulverten med avsikt att förstöra

festen genom att eld skulle anläggas och att de med detta syfte gick mot nödtrapphuset.

Vad gäller Meysam Mohammadyehs motiv för att gå tillbaka in i kulverten är det utrett att Meysam Mohammadyeh redan genom att följa med Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini ut från samlingslokalen och in i nödtrapphuset visade att han ville vara tillsammans med dem och detta trots att de lämnade samlingslokalen på det sätt som skedde.

I omedelbart samband med att Meysam Mohammadyeh gick ut från samlingslokalen tillsammans med Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini förövades skadegörelse i kulverten. Meysam Mohammadyeh deltog i skadegörelsen.

Det saknas anledning att inte sätta tilltro till vad Meysam Mohammadyeh berättat om att han, när han gick för att öppna den blå porten, trodde att skälet till detta var att ungdomar skulle släppas in till festen genom nödtrapphuset. Om detta hade förverkligats, hade det inneburit att festen hade slutat i kaos. Detta måste Meysam Mohammadyeh ha förstått. Han har alltså genom att gå runt och öppna den blå porten visat att han var villig att medverka i handlingar i nödtrapphuset som på ett mycket allvarligt sätt skulle drabba både arrangörerna och de ungdomar som kommit till festen.

Meysam Mohammadyeh har berättat att han såg att Shores Kaveh tog upp en dunk i kulverten och Meysam Mohammadyeh har vid huvudförhandlingen på fotografier pekat ut var i kulverten detta skedde. Han har vidare uppgett att Shores Kaveh bar dunken med sig till nödtrapphuset. Inför tingsrätten har Meysam Mohammadyeh också berättat att han såg att det på dunken fanns en etikett med eldsflammar, och han har tillagt att den uppgiften har han inte lämnat under polisförhören. Som förklaring till detta har han uppgett att han har tänkt

under tiden i häktet och då erinrat sig att det på dunken fanns en etikett med symbolen för brandfarlig vätska.

Åklagaren har uppgett att det i utredningen i målet inte finns något som bekräftar att det fanns en dunk i kulverten såsom Meysam Mohammadyeh berättat.

Meysam Mohammadyeh har med stor exakthet på fotografier pekat ut den plats där dunken påträffades. Att han först inför huvudförhandlingen erinrat sig att det fanns en etikett på dunken förstärker trovärdigheten av hans uppgift om en dunk. Till detta kommer att han har berättat att han först trodde att man skulle sniffa vätskan i dunken och att, när de kom fram till bokhyllan som stod utanför nödtrapphuset, han trodde att Shores Kaveh skulle tända eld på bokhyllan med vätskan som fanns i dunken. På grund av det anförda är utrett att Shores Kaveh i kulverten tog upp en dunk, som var försedd med en etikett med symbolen för brandfarlig vätska, och att han bar dunken med sig till nödtrapphuset.

Meysam Mohammadyeh har uppgett att Shores Kaveh sade att arrangörerna skulle få "pröjsa" och att Shores Kaveh fällde detta yttrande innan han och Meysam Mohammadyeh hade kommit fram till bokhyllan som stod i närheten av nödtrapphuset. Som förklaring har Meysam Mohammadyeh uppgett att han trodde att Shores Kaveh var sur på arrangörerna och att han ville "djävlas" med dem. Meysam Mohammadyehs uppgift att han trodde att Shores Kaveh skulle tända eld på bokhyllan skall ses mot denna bakgrund.

Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini har uppgett att de inte sett någon dunk. Vad de uppgett framstår inte som sanningsenligt sett mot bakgrunden av att Shores Kaveh enligt vad tingsrätten funnit utrett bar på dunken en avsevärd sträcka innan de kom fram till nödtrapphuset. Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini kan alltså inte ha undgått att lägga märke till att Shores Kaveh hade en dunk med sig till nödtrapphuset.

Tingsrätten övergår nu till att behandla vad som hände i nödtrapphuset då branden anlades.

Meysam Mohammadyeh har uppgett att alla fyra var i trapphuset under det fortsatta händelseförloppet. Detta överensstämmer med vad Shores Kaveh berättat.

Hosein Arsani har uppgett att det bara var han och Shores Kaveh som gick in i nödtrapphuset och att Shores Kaveh klättrade upp för trappan och försvann några minuter.

Mohammad Mohammadamini har lämnat svävande uppgifter om de var tre eller fyra i trapphuset då branden anlades.

Genom vad Shores Kaveh och Meysam Mohammadyeh uppgett, vilket vinner visst stöd av Mohammad Mohammadaminis berättelse, är utrett att alla fyra befann sig i trapphuset då branden anlades.

Uppgifterna går isär när det gäller hur elden anlades.

Shores Kaveh har berättat att han eller någon av de andra uttalade att man skulle tända eld på en stol som fallit ner i trappan.

Som tingsrätten tidigare konstaterat är det genom Ulf Wickströms uttalanden utrett att branden inte anlades under en ensam stol. Tingsrätten utgår alltså från att elden anlades under en stol som stod tillsammans med andra stolar.

Såväl Shores Kaveh som Mohammad Mohammadamini och Meysam Mohammadyeh har uppgett att elden tändes i papper som hade rivits sönder och formats till en boll. Det finns inte anledning att ifrågasätta dessa uppgifter men uppgifterna går isär vad gäller vem som deltog i att riva papper.

Meysam Mohammadyeh har uppgett att han inte såg någon annan än Shores Kaveh riva sönder papper.

Shores Kaveh har vid huvudförhandlingen först berättat att det var han och ytterligare två av kamraterna som rev papper, dock utan att uppge namnet på dessa. Han har därefter bekräftat att han vid ett polisförhör den 1 mars 2000 uppgav att Meysam Mohammadyeh rev papper och att han trodde att det var Mohammad Mohammadamini som inte rev papper. Inför tingsrätten har Shores Kaveh uppgett att hans berättelse vid polisförhöret den 1 mars 2000 är riktig.

Mohammad Mohammadamini har förnekat att han rivit något papper och har tillagt att han inte vet om det är riktigt som Shores Kaveh sagt att det var tre av dem som rev papper. Mohammad Mohammadamini har mycket eftertryckligt förklarat att han inte vill berätta vad andra gjort.

Hosein Arsani har påstått att han inte var med i trapphuset då elden anlades och han har inte lämnat några uppgifter om detta händelseförlopp.

Shores Kaveh har först sedan han fått del av Meysam Mohammadyehs uppgifter påstått att Meysam Mohammadyeh rev papper. Det går inte att komma ifrån tanken att Shores Kaveh utpekade Meysam Mohammadyeh på detta sätt av det skälet att Meysam Mohammadyeh hade berättat att det var Shores Kaveh som anlade branden. Genom vad Shores Kaveh och Mohammad Mohammadamini berättat är inte klarlagt att Meysam Mohammadyeh var med och rev papper.

Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini har varit överens om att anlägga brand för att stoppa festen. Det inte är utrett att någon särskild plan hade bestämts mellan dem för att genomföra detta. När det gäller Shores Kavehs uppgift om vilka tre som rev papper har han inte direkt pekat ut

någon av Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini. På grund av det anförda är det inte utrett vilka som rev papper.

Enligt vad Meysam Mohammadyeh uppgett fanns det två plastsäckar på det nedre planet, en säck med rispuffar och en säck med frigolit. Enligt Meysam Mohammadyeh lade Shores Kaveh den ena säcken under en stol och kastade på uppmaning av någon av Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini den andra säcken över stolarna.

Shores Kaveh har förklarat att han är ganska säker på att ingen av säckarna användes i samband med att elden anlades. Mohammad Mohammadamini har uppgett att han såg en säck på det nedre planet, men han har inte berättat något om att säcken användes.

Meysam Mohammadyehs uppgifter om att Shores Kaveh lagt en säck under en stol och att denne på uppmaning av någon av Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini kastade en säck på stolarna är så exakt och så speciell att det saknas anledning att ifrågasätta uppgiften. Det är inte klarlagt om en av säckarna innehöll frigolit eller om båda säckarna innehöll rispuffar.

Meysam Mohammadyeh har uppgett att Shores Kaveh tände eld med hjälp av ett bakplåtspapper som han format till en fackla och att Shores Kaveh tände på två ställen.

Shores Kaveh har berättat att elden tändes av honom och ytterligare en av de andra tre, men han har förklarat att han inte ville säga vem det var. Han har dock uppgett att den andre som var med och tände också rev papper.

Mohammad Mohammadamini har uppgett att han inte vet om det var en eller två som tände eld men att han såg att eld tändes med en cigarrettändare.

Vad Meysam Mohammadyeh berättat om hur Shores Kaveh tände eld med ett hoprullat bakplåtspapper är en så speciell detalj att det framstår som uteslutet att Meysam Mohammadyeh hittat på eller misstagit sig om detta. Genom vad Meysam Mohammadyeh uppgett är alltså utrett att Shores Kaveh anlagt elden med hjälp av ett till en fackla hoprullat bakplåtspapper.

Det är genom vad Shores Kaveh uppgett inte utrett att Meysam Mohammadyeh var den andra person som Shores Kaveh berättat också tände eld, och det är inte ens utrett att det var någon annan än Shores Kaveh som tände eld på det papper som lagts under en av stolarna.

Uppgifterna går isär när det gäller frågan om brännbar vätska användes.

Det är endast Shores Kaveh som uppgett att Meysam Mohammadyeh kastat innehållet i en glasburk över elden. Också denna uppgift har Shores Kaveh nämnt först efter det att han fått del av vad Meysam Mohammadyeh sagt om att det var Shores Kaveh som anlade elden. Det skall också framhållas att det med hänsyn till risken för att själv bli skadad är ytterst osannolikt att någon skulle kasta brännbar vätska över öppen eld. På motsvarande sätt som när det gäller frågan om vem som rev papper är inte genom Shores Kavehs uppgifter utrett att Meysam Mohammadyeh skulle ha kastat innehållet i en glasburk över elden.

Det är klarlagt att Shores Kaveh hade dunken med sig in i nödtrapphuset och att Hosein Arsani, Mohammad Mohammadamini och Meysam Mohammadyeh såg detta.

I målet saknar det betydelse, när det gäller frågan om det sätt på vilket branden utvecklades, om Shores Kaveh såsom Meysam Mohammadyeh uppgett, skvätte ut vätska från dunken över stolarna. Detta följer av att enligt Ulf Wickström annan vätska än bensin inte kan ha haft någon betydelse för brandens utveckling och att inget talar för att det var bensin i dunken. Shores Kaveh måste dock ha trott att

det var brännbar vätska i dunken och detsamma gäller för Hosein Arsani, Mohammad Mohammadamini och Meysam Mohammadyeh.

Genom vad Meysam Mohammadyeh uppgett är utrett att Shores Kaveh skvätte ut vätska från dunken över stolarna i nödtrapphuset. Detta måste Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini ha sett.

Det skall framhållas att, om Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini hade velat avbryta åtgärderna för att stoppa festen genom att anlägga brand, de med all säkerhet skulle ha gett uttryck för detta i nödtrapphuset. Ingen av dem har vid rättegången berättat att de protesterade eller på annat sätt tog avstånd från att anlägga brand.

På grund av det anförda är det ställt utom rimligt tvivel att Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini gemensamt och i samförstånd anlagt branden i nödtrapphuset.

Vad gäller Meysam Mohammadyehs ansvar för branden gör tingsrätten följande bedömning.

Då Meysam Mohammadyeh steg in i nödtrapphuset från kulverten tillsammans med Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini hade han inte på något sätt visat att han tog avstånd från vad som hade skett under samvaron med dem. Meysam Mohammadyehs uppträdande visar tydligt att han var inställd på att i nödtrapphuset vidta åtgärder för att förstöra festen för arrangörerna och de ungdomar som kommit till denna.

Allt talar för att förberedelserna för att anlägga eld började genast som Shores Kaveh, Hosein Arsani, Mohammad Mohammadamini och Meysam Mohammadyeh hade stigit in i nödtrapphuset. Det är inte klarlagt att Meysam vidtog några av de förberedande åtgärderna, att han sade något som kunde

uppfattas som en uppmaning eller att han tände eld. Genom sitt tidigare uppträdande under kvällen hade han emellertid tydligt visat att han ville vara tillsammans med Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini och att han ville vara delaktig i vad de företog sig. Hans tanke att Shores Kaveh skulle anlägga brand i bokhyllan utanför nödtrapphuset innebär att Meysam Mohammadyeh redan vid den tidpunkten av någon anledning inte var främmande för att Shores Kaveh skulle anlägga eld. Det sagda innebär att också Meysam Mohammadyeh blev ansvarig för det fortsatta händelseförloppet. I nödtrapphuset gjorde han inte något för att visa att han tog avstånd från det som skedde. På grund av det anförda är det utrett att Meysam Mohammadyeh vid anläggandet av branden handlat gemensamt och i samförstånd med Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini.

Tingsrätten övergår till att pröva frågan om Shores Kaveh, Hosein Arsani, Mohammad Mohammadamini och Meysam Mohammadyeh anlagt branden med sådant uppsåt som avses i bestämmelsen om mordbrand.

Trapphuset var fullt av möbler och annat brännbart. Avståndet mellan vilplanet och dörren mellan nödtrapphuset och samlingslokalen är inte långt och mellan vilplanet och dörren fanns många möbler. Detta visste Shores Kaveh, Hosein Arsani, Mohammad Mohammadamini och Meysam Mohammadyeh, eftersom de tidigare gått ut från samlingslokalen genom den dörren. Det är uppenbart för var och en att det skulle kunna bli en våldsam brand i trapphuset.

Shores Kaveh, Hosein Arsani, Mohammad Mohammadamini och Meysam Mohammadyeh har uppgett att de inte räknade med möjligheten att branden skulle sprida sig från trapphuset till samlingslokalen. De har emellertid inte haft några särskilda kunskaper om brandspridning och det framstår som uteslutet att de gjort några överväganden om att branddörrarna skulle begränsa branden till trapphuset. På samma sätt som gäller för människor i allmänhet måste de ha insett att eld är mycket farligt och det alltid finns en risk att en eld sprider sig. Branden

måste ha fått sådan fart medan Shores Kaveh, Hosein Arsani, Mohammad Mohammadamini och Meysam Mohammadyeh ännu var kvar i nödtrapphuset att Shores Kaveh, såsom han berättat, en kort stund efter det att branden anlagts blev orolig för att den skulle sprida sig. I samma riktning pekar det förhållandet att någon satte på vattnet till brandslangen innan de gick ut genom den blå porten. Också Meysam Mohammadyeh har en kort stund efter det att de gick ut genom den blå porten tänkt på risken att branden skulle sprida sig. Det anförda visar att risken för att branden skulle sprida sig måste ha uppfattats av Shores Kaveh, Hosein Arsani, Mohammad Mohammadamini och Meysam Mohammadyeh redan när de lämnade nödtrapphuset och att branden skulle kunna få allvarliga konsekvenser, om den inte släcktes.

Det fanns inga andra utgångar från samlingslokalen än den genom entrén och den genom nödutgången till nödtrapphuset. Eftersom branden anlades i nödtrapphuset blev det omöjligt att ta sig ut från lokalen på annat sätt än genom entrén. Detta var uppenbart för Shores Kaveh, Hosein Arsani, Mohammad Mohammadamini och Meysam Mohammadyeh. De visste att samlingslokalen var till trängsel fylld av ungdomar och att det var mycket svårt att ta sig ut från lokalen.

Shores Kaveh, Hosein Arsani, Mohammad Mohammadamini och Meysam Mohammadyeh måste således ha insett att det förelåg risk för att branden skulle sprida sig till samlingslokalen och att branden därmed innebar fara för andra människors liv eller hälsa och för omfattande förstörelse av annans egendom. Under alla omständigheter har de uppenbarligen varit likgiltiga för den fara som den anlagda elden innebar. På grund av det anförda är det utrett att de handlat uppsåtligen. Gärningen är såsom åklagaren angett att bedöma som grov mordbrand.

Påföljdsfrågan

Shoresh Kaveh förekommer under fyra avsnitt i belastningsregistret. Han har dömts den 24 januari 1997 för misshandel, stöld, rån och brott mot knivlagen till skyddstillsyn och fängelse 14 dagar, den 21 november 1997 för misshandel, hemfridsbrott, stöld, försök till stöld, grov stöld, rån, tillgrepp av fortskaffningsmedel, egenmäktigt förfarande och brott mot vapenlagen varvid det förordnades om vård för honom inom socialtjänsten, den 24 februari 1999 för tillgrepp av fortskaffningsmedel och olovlig körning varvid det på nytt förordnades om vård för honom inom socialtjänsten samt den 20 oktober 1999 för grov stöld och tillgrepp av fortskaffningsmedel till skyddstillsyn med samhällstjänst 200 timmar varvid det angavs att om fängelse i stället hade valts som påföljd fängelsestraffets längd skulle ha bestämts till nio månader.

Hosein Arsani förekommer under tre avsnitt i belastningsregistret. Han har dömts den 24 januari 1997 för stöld och rån till skyddstillsyn, den 28 april 1997 för försök till dråp varvid det förordnades om vård för honom inom socialtjänsten samt den 24 februari 1999 för tillgrepp av fortskaffningsmedel och olovlig körning till skyddstillsyn.

Mohammad Mohammadamini förekommer under två avsnitt i belastningsregistret. Han har dömts den 28 april 1995 för misshandel, stöld och skadegörelse och den 25 oktober 1995 för grov misshandel och i båda domarna förordnades det om vård för honom inom socialtjänsten.

Meysam Mohammadyeh förekommer inte i belastningsregistret.

Shoresh Kaveh, Hosein Arsani, Mohammad Mohammadamini och Meysam Mohammadyeh har alla genomgått läkarundersökning enligt 7 § lagen (1991:2041) om särskild personutredning i brottmål, m.m. Vid läkarundersökningarna har inte

framkommit något som föranleder särbehandling av psykiatriska skäl vid bestämmandet av påföljderna.

När brottet begicks var Shores Kaveh och Hosein Arsani 18 år, Mohammad Mohammadamini 19 år och Meysam Mohammadyeh 17 år.

Straffet för grov mordbrand är fängelse lägst sex år och högst tio år, eller fängelse på livstid.

För brott som någon begått efter det att han fyllt 18 år men innan han fyllt 21 år gäller enligt 30 kap. 5 § brottsbalken att rätten får döma till fängelse endast om det med hänsyn till gärningens straffvärde eller annars finns särskilda skäl för det. Enligt samma lagrum får rätten för den som begått brott innan han fyllt 18 år döma till fängelse endast om det finns synnerliga skäl. Rätten skall därvid enligt bestämmelsen i 31 kap. 1 a § brottsbalken i första hand bestämma påföljden till slutet ungdomsvård.

Enligt 29 kap. 7 § brottsbalken gäller att om någon begått brott innan han fyllt 21 år hans ungdom särskilt skall beaktas vid bestämmande av påföljden. Vidare gäller att ingen får dömas till fängelse på livstid för brott som han har begått innan han fyllt 21 år.

På grund av brottets höga straffvärde kan annan påföljd än fängelse inte komma ifråga för Shores Kaveh, Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini.

Vid bestämmande av fängelsestraffets längd för Shores Kaveh beaktar tingsrätten att det är han som varit den ledande och att det var han som tände elden. Han skall därför ådömas ett strängare straff än de andra. Den skyddstillsyn som ådömts Shores Kaveh enligt domen den 20 oktober 1999 skall undanröjas och den påföljd som tingsrätten nu bestämmer för Shores Kaveh skall avse också brotten i den domen.

De brott som Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini har gjort sig skyldiga till har något lägre straffvärde än det brott Shores Kaveh begått.

För Hosein Arsani gäller att den skyddstillsyn som ådömts honom enligt domen den 24 februari 1999 skall undanröjas och den påföljd som tingsrätten nu bestämmer för Hosein Arsani skall omfatta också brotten i den domen. Detta bör dock inte medföra att Hosein Arsani ådömes ett strängare straff än Mohammad Mohammadamini.

Det brott Meysam Mohammadyeh gjort sig skyldig till har så högt straffvärde att det föreligger synnerliga skäl för att bestämma påföljden till fängelse.

Förutsättningar föreligger emellertid att med stöd av bestämmelsen i 31 kap. 1 a § brottsbalken bestämma påföljden till slutet ungdomsvård. Vid bestämmande av längden av denna vård har tingsrätten beaktat att Meysam Mohammadyehs medverkan är mindre än som gäller för Hosein Arsani och Mohammad Mohammadamini.

Häktning

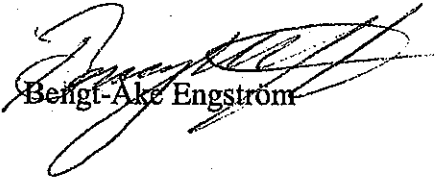
Shores Kaveh, Hosein Arsani, Mohammad Mohammadamini och Meysam Mohammadyeh skall på grund av risken för att de genom att undanröja bevis eller på något annat sätt försvårar sakens utredning vara häktade tills domen i ansvarsdelen vinner laga kraft. Åklagaren har fortfarande tillstånd att meddela restriktioner. Restriktionerna får inte avse andra inskränkningar än som redan nu gäller.

Övrigt

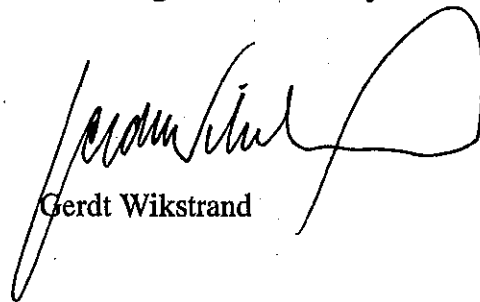
Det särskilda yrkandet skall bifallas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 14 (DV 400)

Överklagande kan ske till Hovrätten för Västra Sverige senast den 29 juni 2000.



Bengt-Ake Engström



Gerdt Wikstrand

BILAGA 1

Anhöriga till avlidna som biträder åtalet

Avlidna

1. Abdalla Haval, 830828-5595

Anhöriga:

Husin, Norie

Topasgatan 65

421 48 VÄSTRA FRÖLUNDA

Evin Abdalla

Topasgatan 65

421 48 VÄSTRA FRÖLUNDA

Shapal Abdallah

Topasgatan 65

421 48 VÄSTRA FRÖLUNDA

Ferid Abdallah

Topasgatan 42

421 48 VÄSTRA FRÖLUNDA

Målsägandebiträde:

Advokat Björn Törnell

Stockholms Advokatbyrå HB

Box 22507

104 22 STOCKHOLM

2. Abedi Ali Reza, 810905-0396

Anhöriga:

Gholam Hossein Abedi

Robabe Shayeste

Ensie Abedi

Götaholmsgatan 25

415 01 GÖTEBORG

Målsägandebiträde:

Jur. kand. John Billing

Stockholms Advokatbyrå HB

Box 22507

104 22 STOCKHOLM

3. Abaham Ali George, 810717-2051

Anhöriga:

Mohamed Musa George Abraham

Esmail Sefia Yusuf

Ajub Mohamed Abraham

Hajlhe Mohamed Abraham

Georg Amal Abraham

Vaniljgatan 17, 424 45 ANGERED

Målsägandebiträde:

Jur. kand. John Billing

4. Adan Osman Muse, 820420-1159

Anhöriga:

Hussein Muse Aden
Hammarkulletorget 29
424 37 ANGERED
Hawo Yusuf Jama
Mohamed Muse Aden
Mohamud Muse Aden
Akaciagatan 18
424 39 ANGERED

Målsägandebiträde:

Jur. kand. John Billing

5. Akyianu Amanda Adwowa, 810720-5083

Anhöriga:

Wanda Akyianu
Sandra Akyianu
Fänkålgatan 4
424 43 ANGERED

Målsägandebiträde:

Jur. kand. John Billing

6. Andersson Jane Lise-Lotte Rosita, 821003-4826

Anhöriga:

Ulf Andersson
Hartini Andersson
Stefan Andersson
Smörslottsgatan 18
416 77 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Advokat Stig Centerwall
Kronhusgatan 16
411 05 GÖTEBORG

7. Berhaine Geberemeskel Eirneas, 800303-1757

Anhörig:

Minai Amennai
c/o Trhas Habte
Trädgårdsgärdet 104
424 68 ANGERED
Målsägandebiträde:
Advokat Thomas Bodström
Stockholms Advokatbyrå HB
Box 22507
104 22 STOCKHOLM

8. Berntsson Lars Magnus, 820601-5094

Anhöriga:

Lars Köpman

Marie Berntsson

Olshammarsgatan 12

422 47 HISINGS BACKA

Målsägandebiträde:

Jur. kand. Max Fredriksson

Kungsgatan 10 A

411 19 GÖTEBORG

9. Blixt Camilla Frida Pia, 820218-4969

Anhöriga:

Lasse Andersson

Tideräkningsgatan 24

415 10 GÖTEBORG

Pia Blixth

Mikael Sjöblom/Blixth

Alexander Blixth

Posthuset

430 65 RÄVLANDA

Målsägandebiträde:

Advokat Stig Centerwall

10. Bouras Paraskevi Voula, 811107-4905

Anhöriga:

Christos Bouras

Angeliki Bouras

Tideräkningsgatan 18

415 10 GÖTEBORG

Målsägandebiträde:

Jur. kand. Max Fredriksson

11. Carvajal Galvez Gustavo Eduardo, 800613-5050

Anhörig:

Carlos Cavajal

Bredfjällsgatan 22

424 35 ANGERED

Målsägandebiträde:

Jur. kand. Max Fredriksson

12. Celik Mohammed Sadik, 780305-5891

Angöriga:

Adil Celik

Azize Celik

Nadja Celik

Emel Celik

Halit Celik

Bergsgårdsgärdet 53

424 32 ANGERED

Rifat Celik

Skolspåret 17

424 31 ANGERED

Målsägandebiträde:

Advokat Thomas Bodström

13. Celik Sehmuz, 811104-7976

Anhöriga:

Ibrahim Celik

Lamia Celik

Leyla Celik

Meryem Celik

Sara Celik

Sevim Celik

Sultane Celik

Versel Celik

Hatice Celik

Marconigatan 15

421 44 VÄSTRA FRÖLUNDA

Tekin Gurbet

Skolspåret 5

424 31 ANGERED

Målsägandebiträde:

Advokat Björn Törnell

14. Constenla Wilson Michael Dan, 811122-0516

Anhöriga:

Marine Wilson

Maria José Fernandes Wilson

Luis Wilson

Fjällkåpan 3-440

424 49 ANGERED

Målsägandebiträde:

Jur. kand. Max Fredriksson

15. El Sharif Nabil, 800318-1396

Anhöriga:

Iman Kaotarani
Samir El Sharif
Farah El Sharif
Nadin El Sharif
Mohammed El Sharif
Rymdtorget 5, 1 727
415 19 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Jur. kand. John Billing

16. Farahvashi Farzad, 810120-0635

Anhöriga:

Manocher Farahvashi
Simin-Bakhshai Oskoui
Vida Farahvashi
Folkvisegatan 16
422 41 HISINGS BACKA
Målsägandebiträde:
Jur. kand. Max Fredriksson

17. Geramyari Naser, 801201-1139

Anhöriga:

Mozaffar Geramyari
Hammarkulletorget 24
429 37 ANGERED
Noaras Yeganeh
Mansour Geramyari
Nader Geramyari
Galileis Gata 7
415 17 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Jur. kand. Max Fredriksson

18. Graaf Tor Ragnar, 811204-4915

Anhöriga:

Lennart Graaf
Karin Graaf
Malmgatan 12
426 71 VÄSTRA FRÖLUNDA
Moa Graaf
Stjernsköldsgatan 8 A
414 70 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Jur. kand. Max Fredriksson

19. Hashemi Karmostaji Babak, 830328-7414

Anhöriga:
Zia Hashemi
Nesa Javadj
Tarraneh Hashemi
Holländareplatsen 16
415 01 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Jur. kand. Max Fredriksson

20. Hashi Mohamud Shino, 810219-1312

Anhöriga:
Barni Ganei
Fardosa Mohamed
Sara Mohamed
Abdul Mohamed
Lönngatan 29
424 39 ANGERED
Målsägandebiträde:
Jur. kand. Max Fredriksson

21. Hassan Ahmed Mohamud, 790506-0716

Angöriga:
Hawa Mohamed Elmi
Hammarkulletorget 29
424 37 ANGERED
Abdulkadir Hassan
Hammarkulletorget 26
424 37 ANGERED
Målsägandebiträde:
Jur. kand. Max Fredriksson

22. Hussein Ahmed Abdillahi, 811119-3499

Anhöriga:
Abdillai Hussein Mohamed
Asha Adan Mohamed
Mohamed Hussein
Ali Hussein
Segal Hussein
Sarah Hussein
Lindgården 36
424 39 ANGERED
Målsägandebiträde:
Advokat Björn Törnell

23. Iaconelli Andreini Alain Mario, 810825-7430

Anhörig:

Tiziana Iaconell

c/o Maria Iaconelli

Fagottgatan 2

421 41 VÄSTRA FRÖLUNDA

Målsägandebiträde:

Jur. kand. Max Fredriksson

24. Janjus Duska, 830816-6084

Anhöriga:

Miga Pekic

Pekik Rade

Väderilsgatan 34

418 36 GÖTEBORG

Målsägandebiträde:

Jur. kand. Max Fredriksson

25. Jarepalm Hanna Josefin, 831209-4884

Anhöriga:

Ronny Jarepalm

Ludvig Jarepalm

Pater Nostergatan 22

414 67 Göteborg

Eva Jarepalm

Stationsvägen 5 B

435 37 LANDVETTER

Målsägandebiträde:

Jur. kand. Max Fredriksson

26. Javaherinasab Gilzad, 831103-0517

Anhöriga:

Mir Hussein Javaherinasab

Briljantgatan 14

421 49 VÄSTRA FRÖLUNDA

Rafat Ranjbaran

Gilliar Javaherinasab

Gilak Javaherinasab

Andra Långgatan 30

413 27 GÖTEBORG

Målsägandebiträde:

Jur. kand. Max Fredriksson

27. Jerez Reyes Alvaro Alonso, 790423-5178

Anhöriga:

Silvia Reyes Perez

John Pincheina

Waernsgatan 6-12

416 70 GÖTEBORG

Gonzalo Jerez Reyes

Ernst Kristenssonsgatan 6 B

416 58 GÖTEBORG

Jennifer Jerez Reyes

Ekedalsgatan 7 C

414 66 GÖTEBORG

Målsägandebiträde:

Jur. kand. Catherine Solórzano

Juristfirman Solórzano AB

Box 20066

104 60 STOCKHOLM

28. Jewarjis Eva, 810115-5086

Anhöriga:

Ferial Jewarjis

Ivan Jewarjis

Sandra Jewarjis

Sandspåret 95

424 31 ANGERED

Målsägandebiträde:

Advokat Stig Centerwall

29. Jourba Svetlana, 830708-0823

Anhörig:

Tatiana Jourba

Burggreveplatsen

411 03 GÖTEBORG

Målsägandebiträde:

Jur.kand. John Billing

30. Jovanovic Mirko, 810713-0737

Anhöriga:

Ljubisa Jovanovic

Hirijeta Jovanovic

Dragan Jovanovic

Sanja Jovanovic

Kometgatan 7

415 20 GÖTEBORG

Målsägandebiträde:

Jur. kand. Max Fredriksson

31. Kalyun Ninva, 821117-5024

Anhöriga:

Yusuf Kalyun

Peyrüze Kalyun

Ayfer Kalyun

Iskender Kalyun

Stjärnbildsgatan 68

415 18 GÖTEBORG

Meryem Akyol

Jättekullegatan 19

415 07 GÖTEBORG

Tony Kalyun

Merkuriusgatan 45

415 19 GÖTEBORG

Suheyra Bar-David

Kullegårdsvägen 30

415 07 GÖTEBORG

Daniel Kalyun

Flatveitvegen 648 A

5134 Flaktveit

NORGE

Målsägandebitråde:

Advokat Björn Törnell

32. Karimi Bayan, 830617-1169

Anhöriga:

Khodamorad Ghalvazi

Karimi Shala

Parasto Karimi

Peyman Karimi

Darayadokht Payan

Baron Rogers Gata 19

422 52 HISINGS BACKA

Målsägandebitråde:

Jur. kand. Max Fredriksson

33. Karlsten Robert Andreas, 790825-4936

Anhöriga:

Bo Karlsten

Fjällhavren 8

424 49 ANGERED

Barbro Karlsten

Niklas Karlsten

Härlandavägen 10 S

416 70 GÖTEBORG

Målsägandebitråde:

Advokat Stig Centerwall

34. Kurtesi Fehmi, 810116-2637

Anhöriga:
Menderez Kurtesi
Djulberhara Kurtesi
Ferdi Kurtesi
Bokgården 20
424 39 ANGERED
Målsägandebiträde:
Advokat Thomas Bodström

35. Lama Norden, 790512-0619

Anhöriga:
Laxmi Andersson
Parash Lama
Katjas Gata 129
422 51 HISINGS BACKA
Målsägandebiträde:
Jur. kand. Max Fredriksson

36. Lifsjits Elizavjeta, 830618-9021

Anhöriga:
Grigori Lifchits
Sofia Strokovskaja
Odinsgatan 20 A
411 03 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Advokat Thomas Bodström

37. Lindbäck Maria-Goretti, 830228-4982

Anhörig:
Joy Zee
Linnégatan 74
413 08 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Jur. kand. Max Fredriksson

38. Lopes Tavares Kario, 800527-5014

Anhöriga:
Antonio Tavares
Maria Tavares
Dercy Tavares
Distansgatan 65
421 37 VÄSTRA FRÖLUNDA
Målsägandebiträde :
Jur. kand. Max Fredriksson

39. Mohamed Ali Ahmed, 821003-0733

Anhöriga:

Mohamed Ali Farah

Hawa Nuur Ahmed

Sandspåret 49

424 31 ANGERED

Målsägandebiträde:

Advokat Björn Törnell

Amal Abdi Hossein

Nassir Mohamed Ali

Hadan Mohamed Ali

Segal Mohamed Ali

Ekebergsgatan 4 A

417 02 GÖTEBORG

Målsägandebiträde:

Jur. kand. Max Fredriksson

40. Mojtahed Gilda Andréa, 821212-8543

Anhöriga:

Hossein Mojtahed

Marlene Mojtahed

Shajan Mojtahed

Lindomevägen 6342

427 50 BILLDAL

Målsägandebiträde:

Jur. kand. Max Fredriksson

41. Morales Penailillo Yesmin Aneska, 810928-0688

Anhöriga:

Roberto Morales

Angelica Penaicillo

Humoreskgatan 6

422 42 HISINGS BACKA

Målsägandebiträde:

Jur. kand. Max Fredriksson

42. Nami Amir Hassan, 800202-0736

Anhöriga:

Fatemeh-Kamjah Nejad

Negin Naimipour

Veckogatan 2 D

415 10 GÖTEBORG

Målsägandebiträde:

Jur. kand. Max Fredriksson

43. Nilsson Sofia Charlotta, 811118-5081

Anhöriga:

Lars Nilsson

Gunilla Nilsson-Axman

Jonas Nilsson

Peter Axman

Fjällbruden 74

424 50 ANGERED

Målsägandebitråde:

Jur.kand. John Billing

44. Ogbamichael Rahil, 820501-0583

Anhöriga:

Ogbamichael Woldeyohans

Nigist Mesfin

Argalem Ogbamichael

Megis Ogbamichael

Tesfaledéz Ogbamichael

Drakblommegatan17

417 20 GÖTEBORG

Målsägandebitråde:

Jur. kand. Max Fredriksson

45. Papini Moa Hillevi, 820906-4966

Anhöriga:

Papini, Leonello

Papini, Brita

Papini, S.H. Viktor

Mattssonsliden 12

413 18 GÖTEBORG

Papini, Jonj

c/o Hellsing

Sjellandsgade 25, 2 th

2200 KÖPENHAMN N

DANMARK

Målsägandebitråde:

Jur. kand. Max Fredriksson

46. Petralia Rodriguez Regina Carmen, 830325-4802

Anhöriga:

Antonio Petralia
Carmen Rodriguez
Enrico Petralia Rodriguez
Nedre Kvarnbergsgatan 18
411 05 GÖTEBORG
Målsägandebitråde:
Advokat Thomas Bodström

47. Pilnäs Emelie Birgitta, 840625-5045

Anhöriga:

Johnny Wiberg
Hellstedtsplatsen 5
414 56 GÖTEBORG
Målsägandebitråde:
Advokat June Fredriksson
Advokatfirman Ljung
Box 2040
403 11 GÖTEBORG

Anette Pilnäs
Patrik Pilnäs
Josephine Pilnäs
Torslanda Mellangård 10
423 39 TORSLANDA
Angeliqa Pilnäs
Timjansgatan 48
424 42 ANGERED
Jennie Pilnäs
Fridhem 27
467 95 GRÄSTORP
Målsägandebitråde:
Advokat Thomas Bodström

48. Ramos Natanael, 821223-4978

Anhöriga:

Manuel José Ramos
Maria de Burdes Pires Tavares
Emelie Ramos
Kåserigatan 2
422 42 HISINGS BACKA
Målsägandebitråde:
Jur. kand. Max Fredriksson

49. Räfning Christian, 801204-4890

Anhöriga:

Anders Räfning

Lisbeth Räfning

Felix Räfning

Christoffer Räfning

Christina Räfning

Baron Rogers Gata 17

422 52 HISINGS BACKA

Målsägandebiträde:

Advokat Björn Törnell

50. Shaker Jasmin, 860808-6644

Anhöriga:

Sabri Shaker

Albyvägen 11

145 57 NORSBORG

Målsägandebiträde:

Advokat Björn Törnell

Iman Shakarchi

Shirin Shaker

Västergatan 13

413 13 GÖTEBORG

51. Shaker Merian, 810725-4909

Anhöriga:

Sabri Shaker

Albyvägen 11

145 57 NORSBORG

Målsägandebiträde:

Advokat Björn Törnell

Iman Shakarchi

Shirin Shaker

Västergatan 13

413 13 GÖTEBORG

52. Skog Linda Angelica, 840907-4724

Anhöriga:

Annika Skog

Lilla Sverket 451

446 95 ÄLVÄNGEN

Pelle Skog

Drottninggatan 75 A

591 31 MOTALA

Målsägandebitråde:

Advokat June Fredriksson

Henrik Skog

Friggagatan 1 A

411 01 GÖTEBORG

Catarina Forsman

Friggagatan 1 A

411 01 GÖTEBORG

Målsägandebitråde:

Jur. kand. Max Fredriksson

53. Stevanovic Zoran, 800727-6515

Anhörig:

Bramka Savic

Solståndsgatan 16

415 09 GÖTEBORG

Målsägandebitråde:

Jur. kand. John Billing

54. Svensson, Therése Anna Maria, 840830-5145

Anhöriga:

Benny Svensson

Vassmustavägen 37

439 34 ONSALA

Målsägandebitråde:

Advokat Stig Centerwall

Ingela Svensson

Vassmustavägen 37

439 34 ONSALA

Magnus Svensson

Kummingatan 116

424 43 ANGERED

Målsägandebitråde:

Jur. kand. Max Fredriksson

55. Söderberg Inger Lisa Johanna, 820112-4909

Anhöriga:

Bengt Söderberg

Ann-Britt Söderberg -Vurucu

Thomas Söderberg

Solstrålegatan 24

418 43 GÖTEBORG

Orhan Vurucu

Dimvädersgatan 1

418 38 GÖTEBORG

Målsägandebiträde:

Jur. kand. Max Fredriksson

56. Tabatabai Sanaz, 840322-0661

Anhöriga:

Lili Aleagha

Saffransgatan 2 B

424 42 ANGERED

Ajob Tabatabai

Saman Tabatabai

Timjansgatan 22-131

424 42 ANGERED

Målsägandebiträde:

Jur. kand. Max Fredriksson

57. Uflaz Idris, 830408-0974

Anhöriga:

Sacide Uflaz

Kader Uflaz

Johan Uflaz

Opalgatan 57, lgh 398

421 62 VÄSTRA FRÖLUNDA

Målsägandebiträde:

Advokat Charlotte Bokelund

Engelbrektsgatan 28

411 37 GÖTEBORG

58. Yalcin Märta, 820922-4941

Anhöriga:
Sefter Yalcin
Semira Yalcin
Madeleine Yalcin
Saliba Yalcin
Linda Yalcin
Johannes Yalcin
Grevegårdsvägen 90
421 61 VÄSTRA FRÖLUNDA
Målsägandebiträde:
Advokat Stig Centerwall

59. Yilmaz Edip Birtan, 820206-4914

Anhöriga:
Sait Birtan Yilmas
Azize Taner
Ziya Taner
Özlem Yilmas
Katjas Gata 141
422 51 HISINGS BACKA
Målsägandebiträde:
Jur. kand. Max Fredriksson

BILAGA 2

Skadade som biträder åtalet

1. Aalto, Jennie, 830912-5022
Lillekärr Södra 154
425 31 HISINGS KÄRRA
Målsägandebiträde:
Jur.kand. John Billing
Stockholms Advokatbyrå HB
Box 22507
104 22 STOCKHOLM
2. Abdi, Abdulkadir, 811021-1344
Baron Rogers Gata 14
422 52 HISINGS BACKA
Målsägandebiträde:
Jur. kand. Erik Palmgren
Advokatfirman Wählin HB
Box 2240
403 14 GÖTEBORG
3. Abdullah, Hozan, 841220-0449
Lotsgatan 3 B
414 58 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Max Fredriksson
Kungsgatan 10 A
411 19 GÖTEBORG
4. Abouali, Hajar, 831008-0406
Marconigatan 15
421 44 VÄSTRA FRÖLUNDA
Målsägandebiträde:
Advokat June Fredriksson
Advokatfirman Ljung
Box 2040
403 11 GÖTEBORG
5. Acar, Antunios, 800518-4976
Stjärnbildsgatan 150:3
415 18 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Advokat Svante Frigell
Kungssportsplatsen 2
411 10 GÖTEBORG
6. Afeworki, Nadja, 830303-5045
Sandspåret 7
424 31 ANGERED
Målsägandebiträde:
Jur.kand. John Billing

7. Afsharpour, Golsa, 840712-0586
Kåserigatan 4
422 42 HISINGS BACKA
Målsägandebiträde:
Jur. kand. Max Fredriksson
8. Ahmed Diriye, Abubakar, 800125-5432
Smaragdsgatan 19
421 49 VÄSTRA FRÖLUNDA
Målsägandebiträde;
Jur. kand. Erik Palmgren
9. Ahmed, Mohamed, 780102-4493
Smaragdsgatan 19
421 49 VÄSTRA FRÖLUNDA
Målsägandebiträde;
Jur. kand. Erik Palmgren
10. Akhavian, Babak, 820821-0453
Östbergabackarna 25, 1 tr
125 72 ÄLVSJÖ
Målsägandebiträde:
Advokat Björn Törnell
Stockholms Advokatbyrå HB
Box 22507
104 22 STOCKHOLM
11. Aleagha, Sahel, 830816-0665
Timjansgatan 37
424 42 ANGERED
Målsägandebiträde:
Advokat Björn Törnell
12. Aleagha, Saieh, 820518-0444
Timjansgatan 37
424 42 ANGERED
Målsägandebiträde:
Advokat Björn Törnell
13. Amin, Shrikant, 810401-4918
Katjas Gata 127
422 51 HISINGS BACKA
Målsägandebiträde:
Advokat Björn Törnell

14. Anthony, Rebecka, 840125-7822
Malörtsgatan 172
424 61 ANGERED
Målsägandebiträde:
Advokat Thomas Bodström
Stockholms Advokatbyrå HB
Box 22507
104 22 STOCKHOLM
15. Aw-Isse Sadi, Ahmed, 830202-2556
Hammarkulletorget 21
427 37 ANGERED
Målsägandebiträde:
Advokat Charlotte Bokelund
Engelbrektsgatan 28
411 37 GÖTEBORG
16. Atabaki, Mina, 840921-0609
Muskotgatan 41
424 41 ANGERED
Målsägandebiträde:
Advokat Stig Centervall
Kronhusgatan 16
411 05 GÖTEBORG
17. Bador, Nima, 800418-0710
Plockerotsgatan 57
422 57 HISINGS BACKA
Målsägandebiträde:
Advokat Thomas Bodström
18. Bani Asadi, Ali, 830328-0591
Studiegången 10-009
416 81 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Advokat Björn Törnell
19. Barka, Ali, 820420-4930
Sommarvädersgatan 54
418 33 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Jur. kand. John Billing
20. Berg, Mikael, 830317-5015
Fjäderharvsgatan 44
424 66 ANGERED
Målsägandebiträde:
Advokat Stig Centerwall

21. Björklund, Diana, 820810-4864
Kummingatan 10
424 43 ANGERED
Målsägandebiträde:
Advokat Thomas Bodström
22. Bran Toledo, Astrid, 820331-6560
Fyrklöversgatan 100
417 21 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Jur. kand. John Billing
23. Carlsson, Rikard, 830116-4839
Memoargatan 14
422 42 HISINGS BACKA
Målsägandebiträde:
Advokat Charlotte Bokelund
24. Cemal, Narin, 810507-1289
Halvsekelsgatan 18
415 08 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Jur. kand. Max Fredriksson
25. Dahlberg, Angela, 831120-3403
Bredfilsgatan 8
425 35 ANGERED
Målsägandebiträde:
Jur. kand. John Billing
26. De Vaughn, Nicole, 830903-5007
Gånglåten 13
421 46 VÄSTRA FRÖLUNDA
Målsägandebiträde:
Advokat Thomas Bodström
27. Dzeljilji, Besim, 831218-4891
Pimpinellgatan 53
424 61 ANGERED
Målsägandebiträde:
Jur. kand. John Billing
28. Eide Gil, Sandra, 830501-4964
Fjällglimmen 5
424 49 ANGERED
Målsägandebiträde:
Jur. kand. John Billing

29. Etemadfar, Farzad, 810503-0814
Julias Gata 107
422 51 HISINGS BACKA
Målsägandebitråde:
Jur. kand. John Billing
30. Fernström, Sara, 830725-5623
Lilla Holmenbacken 7
443 38 LERUM
Målsägandebitråde:
Advokat June Fredriksson
31. Garis, Joel; 830610-5076
Stjärnbildsgatan 100:4
415 18 GÖTEBORG
Målsägandebitråde:
Advokat Charlotte Bokelund
32. Gashi, Besim, 810627-0815
Kummingatan 116
424 43 ANGERED
Målsägandebitråde:
Jur. kand. John Billing
33. Ghahar, Omid
Bergsgårdsgärdet 73
424 32 ANGERED
Målsägandebitråde:
Advokat Thomas Bodström
34. Ghilichkhani, Neda, 830912-0486
Betzensgatan 1
414 55 GÖTEBORG
Målsägandebitråde:
Jur. kand. John Billing
35. Godino, Manuel, 831112-4815
Kapringsgatan 52
424 44 ANGERED
Målsägandebitråde:
Advokat Charlotte Bokelund
36. Gogoli, Bajram, 791102-7790
Muskotgatan 34
424 41 ANGERED
Målsägandebitråde:
Advokat Thomas Bodström

37. Gubic, Danijel, 830125-4937
Teleskopgatan 4
415 18 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Advokat Björn Törnell
38. Gustavsson, Lisa Therese, 831206-5520
Stenvägen 13
449 40 NOL
Målsägandebiträde:
Jur. kand. John Billing
39. Gutierrez, Patricia, 820523-6584
Almgården 5
424 39 ANGERED
Målsägandebiträde:
Jur. kand. Max Fredriksson
40. Hagi Mohamed, Abdirahman, 800228-085
Blendas Gata 63
422 51 HISINGS BACKA
Målsägandebiträde:
Jur. kand. Erik Palmgren
41. Hagi Mohamed, Abdilqadir, 820605-0851
Olshammarsgatan 8
422 47 HISINGS BACKA
Målsägandebiträde:
Jur. kand. Erik Palmgren
42. Hagi Mohamed, Nasir, 810420-0913
Lisa Saas Gata 16
422 53 HISINGS BACKA
Målsägandebiträde:
Jur. kand. Erik Palmgren
43. Hashi, Mohamed, 820120-1012
Lönngården 29
424 34 ANGERED
Målsägandebiträde:
Advokat Thomas Bodström
44. Hedberg, Patrik , 810206-4873
Plockerotegatan 229
422 57 HISINGS BACKA
Målsägandebiträde:
Jur. kand. John Billing

45. Hermansson Daniel, 800805-5991
Berättelsegatan 50
422 42 HISINGS BACKA
Målsägandebitråde:
Advokat Björn Törnell
46. Hult, Sofia, 820624-4827
Kvillegatan 12 A
417 09 GÖTEBORG
Målsägandebitråde:
Jur. kand. John Billing
47. Hällås, Marcus, 830530-5016
Grevegårdsvägen 152
421 61 VÄSTRA FRÖLUNDA
Målsägandebitråde:
Advokat Hans Mjöberg
Engelbrektsgatan 26
411 37 GÖTEBORG
48. Johansson, Nicholas, 830122-4815
Ostindiegatan 21 A
414 52 GÖTEBORG
Målsägandebitråde:
Jur. kand. John Billing
49. Kader Faraj, Sara, 851018-4909
Hökegatan 16
416 66 GÖTEBORG
Målsägandebitråde:
Advokat Charlotte Bokelund
50. Kazeroony, Parniana, 821209-5007
Lilliegatan 4
416 57 GÖTEBORG
Målsägandebitråde:
Advokat Charlotte Bokelund
51. Kela, Satu, 820929-4985
Väderilsgatan 61
418 36 GÖTEBORG
Målsägandebitråde:
Jur. kand. Thomas Bodström
52. Khorsandi, Sara, 840917-0605
Folkvisegatan 10
422 41 HISINGS BACKA
Målsägandebitråde:
Jur. kand. Max Fredriksson

53. Kidane, Meron, 830606-5023
Hökegatan 12
416 66 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Advokat Stig Centerwall
54. Koskinen, Tina, 840616-4882
Grevegårdsvägen 24
421 61 VÄSTRA FRÖLUNDA
Målsägandebiträde:
Advokat Thomas Bodström
55. Kwok, Aaron, 831008-3574
Sandeslättskroken 96
424 36 ANGERED
Målsägandebiträde:
Advokat Björn Törnell
56. Larsson Fawz, Yamel, 821009-4853
Miragatan 14
417 58 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Advokat Anders Kollberg
Stigbergsliden 7
414 63 GÖTEBORG
57. Larsson, Anna-Stina, 830825-4948
Mattssonsliden 12
413 18 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Jur. kand. John Billing
58. Liman, Deniz, 800629-4998
Karolinernas gata 1
422 47 HISINGS BACKA
Målsägandebiträde:
Advokat Thomas Bodström
59. Lleshi, Litiana, 821020-5582
Klarvädsgatan 14
418 39 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Advokat Thomas Bodström
60. Magnusson, Mikael, 841201-4931
Sagogången 20
422 45 HISINGS BACKA
Målsägandebiträde:
Jur. kand. John Billing

61. Martinovic Anita, 821119-4868
Olle Nystedts Plats 5
416 66 GÖTEBORG
Målsägandebitråde:
Jur. kand. John Billing
62. Matar, Jan, 790215-0718
Tellusgatan 50
415 19 GÖTEBORG
Målsägandebitråde:
Jur.kand. John Billing
63. Matar, Morad, 771216-0675
Rymdtorget 41
415 19 GÖTEBORG
Målsägandebitråde:
Jur. kand. John Billing
64. Mehraban, Khazar, 810126-4433
Katjas Gata 24
422 51 HISINGS BACKA
Målsägandebitråde:
Jur. kand. John Billing
65. Mohamed, Dahir Khalid, 800924-0634
Munspelsgatan 8
421 46 VÄSTRA FRÖLUNDA
Målsägandebitråde:
Advokat Svante Frigell
66. Monsalve, Anneli, 810812-4929
Baron Rogers Gata 19
422 52 HISINGS BACKA
Målsägandebitråde:
Advokat Thomas Bodström
67. Mrdjenovic, Rose-Marie, 820429-5128
Stora Postgårdsgatan 40 A
422 44 HISINGS BACKA
Målsägandebitråde:
Advokat Thomas Bodström
68. Mustafi, Özenc, 801122-4832
Bergsgårdsgärdet 71
424 32 ANGERED
Målsägandebitråde:
Advokat Charlotte Bokelund

69. Neimice, Marek Michal, 810522-7436
Siriusgatan 74
415 22 GÖTEBORG
Målsägandebitråde:
Advokat Björn Törnell
70. Niko, Valdet, 821008-0571
Länkhavsgatan 17
424 66 ANGERED
Målsägandebitråde:
Jur.kand Max Fredriksson
71. Niko, Valon, 840529-0571
Länkhavsgatan 17
424 66 ANGERED
Målsägandebitråde:
Jur. kand. Max Fredriksson
72. Nilsson, Katarina, 830115-4905
Toredalsgatan 81
417 28 GÖTEBORG
Målsägandebitråde:
Jur. kand. Max Fredriksson
73. Nilsson, Marie, 831120-4922
Söndagsgatan 9
415 12 GÖTEBORG
Målsägandebitråde:
Jur. kand. John Billing
74. Nolasco, Aime, 820807-0360
Eriksbo Östergärde 23
424 34 ANGERED
Målsägandebitråde:
Advokat June Fredriksson
75. Nurmi, Kristina, 820601-5061
Fjällbrinkan 2
424 49 ANGERED
Målsägandebitråde:
Advokat Björn Törnell
76. Owji, Masoud, 801129-0478
Tofsvipegatan 44
422 43 HISINGS BACKA
Målsägandebitråde:
Advokat Thomas Bodström

77. Pakmehr, Parinaz, 830617-0583
Saffransgatan 28
424 42 ANGERED
Målsägandebitråde:
Advokat Thomas Bodström
78. Pakmehr, Parisa, 810730-0785
Saffransgatan 28
424 42 ANGERED
Målsägandebitråde:
Advokat Thomas Bodström
79. Pavlov, Dimitris, 811215-5059
Humoreskgatan 4
422 42 HISINGS BACKA
Målsägandebitråde:
Advokat Thomas Bodström
80. Pereira, Daniel
Trädgårdsgärdet 162
424 68 ANGERED
Målsägandebitråde:
Advokat Thomas Bodström
81. Picek, Stjepan, 830412-5035
Hökegatan 7
416 66 GÖTEBORG
Målsägandebitråde:
Advokat Björn Törnell
82. Pina Montecinos, Luz-Marina, 840523-0822
Briljantgatan 14
421 49 VÄSTRA FRÖLUNDA
Målsägandebitråde:
Advokat Björn Törnell
83. Pina Montecinos, Maria, 810125-0762
Briljantgatan 14
421 49 VÄSTRA FRÖLUNDA
Målsägandebitråde:
Jur. kand. John Billing
84. Psilos, Linda, 830717-4980
Malörtsgatan 159
424 61 ANGERED
Målsägandebitråde:
Advokat Thomas Bodström

85. Rahmanirad, Khosrow, 810525-5973
Stenklevsgatan 3 A
414 65 GÖTEBORG
Målsägandebitråde:
Jur. kand. John Billing
86. Sahraei, Ponjun, 821230-0555
Pennygången 68
414 82 GÖTEBORG
Målsägandebitråde:
Advokat Björn Törnell
87. Salem, Antonio, 820906-0659
Solstrålegatan 28
418 43 GÖTEBORG
Målsägandebitråde:
Advokat Thomas Bodström
88. Sekretess, 781222-0437
Målsägandebitråde:
Advokat June Fredriksson
89. Sekretess, 830915-0582
Målsägandebitråde:
Jur. kand. John Billing
90. Serrano, Dayana, 831026-0685
Trädgårdsgärdet 160
424 68 ANGERED
Målsägandebitråde:
Advokat Björn Törnell
91. Sesar, Linda, 820817-4881
Linnégatan 57
413 08 GÖTEBORG
Målsägandebitråde:
Advokat Thomas Bodström
92. Shafei, Arya, 830126-1510
Näverlursgatan 8
421 44 VÄSTRA FRÖLUNDA
Målsägandebitråde:
Advokat Stig Centerwall
93. Silva, Jennifer, 811016-0507
Safirgatan 1
421 48 VÄSTRA FRÖLUNDA
Målsägandebitråde:
Jur. kand. John Billing

94. Skrodzka, Magdalena, 800116-7462
Topasgatan 54
421 48 VÄSTRA FRÖLUNDA
Målsägandebiträde:
Jur. kand. John Billing
95. Soheil Mirza, Kamelia, 830502-0664
Allmänna Vägen 32
414 60 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Jur. kand. John Billing
96. Soheil Mirza, Kathy, 811219-0486
Allmänna Vägen 32
414 60 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Jur. kand. John Billing
97. Soltanieh, Danya, 821216-0603
Saffransgatan 1 A
424 42 ANGERED
Målsägandebiträde:
Advokat Björn Törnell
98. Stankic, Milorad, 780612-0890
Kvartsekelsgatan 1
415 09 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Jur. kand. Erik Palmgren
99. Storås, Johanna, 810617-0403
Zachrissonsgatan 6
416 74 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Jur. kand. John Billing
100. Strandberg, Malin, 830118-4985
Gånglåten 16
421 46 VÄSTRA FRÖLUNDA
Målsägandebiträde:
Jur. kand. John Billing
101. Strömblad, Andréa, 820419-4826
Nordenskiöldsgatan 20
413 09 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Advokat Thomas Bodström

102. Svensson, Åsa, 820918-5001
Sprängkullsgatan 3 B
411 23 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Advokat June Fredriksson
103. Tigård, Alexander, 830924-4914
Solvarvsgatan 24
415 08 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Advokat Thomas Bodström
104. Tran, Minh, 810105-0758
Siriusgatan 88
415 22 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Advokat Thomas Bodström
105. Törneback, Anna, 811231-4904
Haråsvägen 26
443 38 LERUM
Målsägandebiträde:
Advokat June Fredriksson
106. Törneback, Sara, 830125-4887
Haråsvägen 26
443 38 LERUM
Målsägandebiträde:
Advokat June Fredriksson
107. Veliz, Jocelin, 831107-0505
Skolspåret 45
424 31 ANGERED
Målsägandebiträde:
Jur.kand. John Billing
108. Werner, Cecilia, 830107-4806
Barometergatan 7
418 41 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Advokat Björn Törnell
109. Yalgin, Maria, 820407-4804
Grevegårdsvägen 50
421 61 VÄSTRA FRÖLUNDA
Målsägandebiträde:
Advokat Stig Centerwall

110. Yassin Hussein, Ranja, 810504-0664
Runstavsgatan 5
415 08 GÖTEBORG
Målsägandebiträde:
Advokat Thomas Bodström
111. Yosefi-Zouj, Puorandokht, 830811-0587
Prologgatan 8
422 41 HISINGS BACKA
Målsägandebiträde:
Advokat Thomas Bodström
112. Yosefi-Zouj, Shirin, 810912-1742
Prologgatan 8
422 41 HISINGS BACKA
Målsägandebiträde:
Advokat Thomas Bodström

ERSÄTTNING TILL MÅLSÄGANDEBITRÄDEN

1. Thomas Bodström tillerkänns ersättning av allmänna medel med fyrahundratusensexhundratjugofem (400 625) kr, varav 333 250 kr avser arbete, 24 875 kr tidsspillan och 42 500 kr utlägg.
2. Björn Törnell tillerkänns ersättning av allmänna medel med trehundrasjuttiotusen-sjuhundrasjuttioåtta (370 778) kr, varav 311 750 kr avser arbete, 24 875 kr tidsspillan och 34 153 kr utlägg.
3. John Billing tillerkänns ersättning av allmänna medel med trehundrasjuttiotusen-sexhundrafyrtiosex (370 646) kr, varav 311 750 kr avser arbete, 24 875 kr tidsspillan och 34 021 kr utlägg.
4. Max Fredriksson tillerkänns ersättning av allmänna medel med trehundrasjuttiofet-tusenfyrahundrafemtio (375 450) kr, varav 365 500 kr avser arbete och 9 950 kr tidsspillan.
5. Svante Frigell tillerkänns ersättning av allmänna medel med etthundrasextiosex-tusentvåhundratjugofem (166 225) kr, varav 161 250 kr avser arbete och 4 975 kr tidsspillan.
6. Charlotte Bokelund tillerkänns ersättning av allmänna medel med tvåhundrafemton-tusensexhundrasjuttiofet (215 675) kr, varav 210 700 kr avser arbete och 4 975 kr tidsspillan.
7. Stig Centerwall tillerkänns ersättning av allmänna medel med tvåhundrafemton-tusentrehundraåttio (296 380) kr, varav 289 713 kr avser arbete och 6 667 kr tidsspillan.
8. Erik Palmgren tillerkänns ersättning av allmänna medel med etthundrasjuttionio-tusentvåhundrafet (179 205) kr, varav 175 225 kr avser arbete och 3 980 kr tidsspillan.
9. June Fredriksson tillerkänns ersättning av allmänna medel med tvåhundrafemton-tusentvåhundrafem (209 145) kr, varav 203 175 kr avser arbete och 5 970 kr tidsspillan.
10. Catherine Solórzano tillerkänns ersättning av allmänna medel med etthundra-sjuttiofyrtusenfyrahundraåttiosju (174 487) kr 50 öre, varav 172 000 kr avser arbete och 2 487 kr 50 öre tidsspillan.

Chefsåklagare Ulf Norén
031-739 41 72Datum
2000-04-26Dnr
C 2-1-4089-98
org.kod: 402A

Göteborgs tingsrätt

TR mål: B 39-00 7:1

404 83 GÖTEBORG

Tilltalad: efternamn och alla förnamn		Hemvist	Yrke/titel
1 Kaveh, Shores			
Personnr 800921-1098	Medborgare i (om ej svensk) Iran	Telefon	Tolkbehov
Adress BARON ROGERS GATA 4 42252 HISINGS BACKA			
Offentlig försvarare/ombud Bergendahl, Göran, Fredsgatan 1, 411 07 GÖTEBORG			
Frihetsberövande m.m. Anh 2000-01-03 Häktad 2000-01-05			
Delgivningsuppgifter			

Tilltalad: efternamn och alla förnamn		Hemvist	Yrke/titel
2 Arsani, Housein			
Personnr 800807-4174	Medborgare i (om ej svensk) Iran	Telefon	Tolkbehov
Adress KVARTSEKELSG 17, L 2149 41509 GÖTEBORG			
Offentlig försvarare/ombud Franzén, Göran, Box 1068, 436 22 ASKIM			
Frihetsberövande m.m. Anh 2000-01-03 Häktad 2000-01-05			
Delgivningsuppgifter			

Tilltalad: efternamn och alla förnamn		Hemvist	Yrke/titel
3 Mohammadamini, Mohammad			
Personnr 790407-0930	Medborgare i (om ej svensk) Iran	Telefon	Tolkbehov
Adress MERKURIUSG 25 41519 GÖTEBORG			
Offentlig försvarare/ombud Munck, Anders, Kungsgatan 45, 411 15 GÖTEBORG			
Frihetsberövande m.m. Anh 2000-01-03 Häktad 2000-01-05			
Delgivningsuppgifter			

Tilltalad: efternamn och alla förnamn		Hemvist	Yrke/titel
4 Mohammadyeh, Meysam			
Personnr 810423-1231	Medborgare i (om ej svensk) Iran	Telefon	Tolkbehov Persiska
Adress KVARTSEKELSG 17, L 2133 41509 GÖTEBORG			
Offentlig försvarare/ombud Silbersky, Leif, Box 12706, 112 94 STOCKHOLM			
Frihetsberövande m.m. Anh 2000-02-11 Häktad 2000-02-13			
Delgivningsuppgifter			

Datum
2000-04-26Dnr
C 2-1-4089-98GROV MORDBRAND.**Målsägande**

Se bilaga (samtliga und)

Gärning

Kaveh, Arsani, Mohammadamini och Mohammadyeh anlade den 29 oktober 1998 tillsammans och i samförstånd brand i en fastighet vid Backaplan i Göteborg.

Branden, som anlades i trapphuset i anslutning till en festlokal under där pågående ungdomsfest, innebar fara för annans liv och hälsa och för omfattande förstörelse av annans egendom. Trapphuset utgjorde nödutgång från festlokalen i vilken vid tillfället c:a 395 personer befann sig.

Den anlagda elden med tillhörande brandgaser spred sig via en dörr in i festlokalen och förorsakade att 63 unga människor omkom och att minst 50 ungdomar åsamkades kroppsskador av ej ringa beskaffenhet. Härutöver uppstod skador på fastigheter och annan egendom till ett uppskattat värde överstigande tre miljoner kronor.

Kaveh, Arsani och Mohammadamini sammanträffade redan någon vecka före aktuell fest med kamrater varvid hot uttrycktes om att festen skulle förstöras om de ej kom in utan att erlägga entréavgift.

Under festkvällen var Kaveh, Arsani och Mohammadamini hela tiden tillsammans. Vid ankomsten förekom meningsskiljaktigheter med arrangörerna i samband med erläggande av entreavgift. De bistod även varandra vid ett bråk med andra gäster inne i festlokalen vilket medförde att Kaveh, Arsani och Mohammadamini efter bråket lämnade lokalen.

Strax herefter uttalade Kaveh till annan att festen skulle stoppas genom att brandlarmet skulle sättas igång och brandkåren komma till platsen.

Mohammadyeh möjliggjorde för Kaveh, Arsani och Mohammadamini att åter komma in i fastigheten genom att efter uppmaning släppa in dem i byggnadens nedre plan via en bakdörr. Han följde sedan med de övriga varvid de på väg till trapphuset fann en dunk innehållande brännbar vätska som de tog med sig.

I trapphuset hälldes brännbar vätska ut över ett större antal där uppstaplade stolar. Vidare revs och placerades papper under och ovanpå stolarna varefter i vart fall Kaveh antände det brännbara materialet. De övriga befann sig då i omedelbar närhet av honom. Någon av dem uppmanade även Kaveh slänga en sopsäck på elden.

Samtliga var medvetna om att brand skulle anläggas då dunken medfördes, pappersmaterial ihopsamlades och brännbar vätska hälldes ut över stolarna i trapphuset. Genom att medfölja dit och där närvara samt utan att visa några betänkligheter mot vad som pågick solidariserade de sig med Kaveh och styrkte honom när branden anlades.

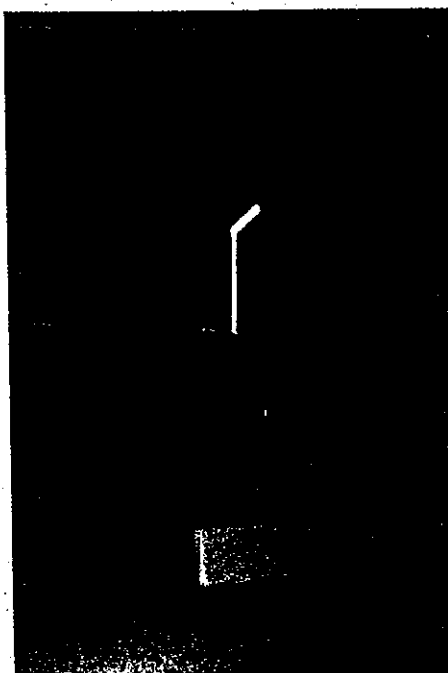
De var likgiltiga till den fara de åstadkommit genom sitt handlande då de tillsammans lämnade platsen.

Sammanfattning av slutsatser från den teknisk undersökningen

Nedan sammanfattas vad som framkommit av de olika försöken. Se i respektive bilaga för utförligare redovisningar.

I. Försök i trapphusmodellen, skala 1:4 (Bilaga A)

Sammanlagt genomfördes 23 modellförsök av branden i trapphuset, se figur 1. Skalningen innebär att tiden skalas som 1:2 medan temperaturen skalas som 1:1. Alltså blir tidsförloppet i modellförsöken dubbelt så snabbt som i verkligheten medan temperaturen blir densamma.



Figur 1 Modellen av trapphuset med dörren in till samlingslokalen fotograferat från vilplanet mellan trapploppen.

Försöken har visat följande:

- I.1 att dörren från utrymningsvägen till kulverten (nedan benämnd kulvertdörren) måste ha stått öppen när dörren till samlingslokalen (nedan benämnd övre dörren) öppnades och att detta har haft en avgörande betydelse för den snabba brandutvecklingen,
- I.2 att branden har utvecklats på vilplanet mellan övre och nedre planen innan dörren till samlingslokalen öppnades,
- I.3 att brand på nedersta planet (vid kulvertdörren) med stor sannolikhet har startat efter att övre dörren lämnades öppen (eftersom det inte förekommer några rökskador i kulverten),

- I.4 att en lokal brand enbart på övre plan eller i lådan (förrådet i trapphuset) ger ett betydligt långsammare brandförlopp än brand på vilplanet efter att övre dörren öppnas,
- I.5 att en lokal brand enbart på övre plan eller i lådan (förrådet i trapphuset) inte ger något rökläckage från den nedre delen av dörren till samlingslokalen innan den öppnas eftersom rökgaslagret måste ligga ovanför brandhärden,
- I.6 att brand på nedre planet innan övre dörren öppnas kan medföra att branden på de övriga planen (vilplan och övre plan) slocknar på grund av den låga syrgashalten i brandgaserna som ansamlas ovanför branden,
- I.7 att temperaturen i trapphusets övre plan på grund av brist på syre inte blir högre än knappt 200 °C innan övre dörren (alternativt fönstret i trapphuset) öppnas,
- I.8 att branden sannolikt inte (bortsett från brand med mycket låg intensitet) kan ha pågått mer än uppskattningsvis 10 – 20 minuter (fullskala) innan övre dörren öppnades,
- I.9 att branden hade avtagit i intensitet och mer eller mindre självslucknat på grund av brist på syre efter ungefär 20 - 30 minuter (fullskala) från antändning om inte övre dörren eller fönstret i trappan hade öppnats,
- I.10 att branden snabbt blev underventilerad (förbränningsintensiteten begränsades av brist på syre) och att stora mängder giftiga ämnen (bl. a. kolmonoxid) hann produceras innan övre dörren till samlingslokalen lämnades öppen,
- I.11 att branden sannolikt inte kunde spridits mellan de olika planen innan dörren öppnades, men däremot att branden sannolikt kunde spridas från vilplanet till övre planet efter att dörren och/eller fönstret hade öppnats,
- I.12 att om dörren till samlingslokalen öppnades kortvarigt innan den slutligen lämnades öppen hade det ingen avgörande inverkan på brandförloppet, och
- I.13 att mängden brännbart material på vilplanet inte påtagligt påverkar temperaturutvecklingen i trapphuset innan dörren öppnas, men att det påverkar brandens varaktighet och mängden giftiga och brännbara brandgaser som bildas efter att dörren lämnas öppen.

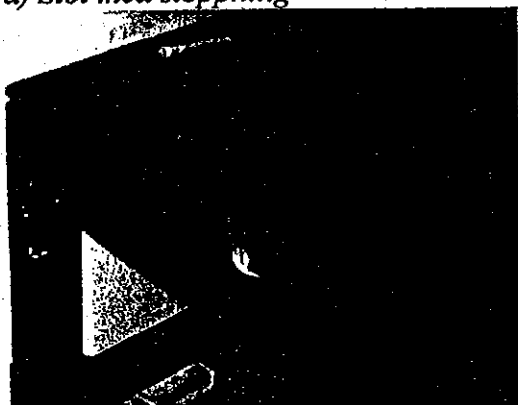
II. Försök med stolar från trappan samt bländskydd (bilaga B1)



a) Stol med stoppning



b) Självslöcknad brand (träribbstapel)



c) Antändning av sits



d) Antändning av ryggstöd med gaslåga

Figur 2 Antändningsförsök av stol med stoppning från brandplatsen. Stoppningen av skumplast är täckt med klädsel av vinylplast (PVC).

Brandförsök med stolar (sits och ryggstöd av skumplast överdraget med PVC-klädsel, se figur 2) representativa för dem som fanns i trapphuset visar:

- II.1 att stolarna kan utveckla intensiva bränder med antändningskällor såsom plastburkar (polypropen) av den typ som fanns i kulverten, träribbstaplar (motsvarande brandeffekt av hopknycklat tidningspapper) och brinnande droppar från plast,
- II.2 att cigaretter, tändstickor, cigarettändare etc. ej antänder stolarna,
- II.3 att gasolbrännare (förblandad låga, ca 20 s exponeringstid) ej antänder stolarna, men att det ej kan uteslutas att antändning kan ske vid längre påverkan eller med andra typer av brännare än den som användes vid försöken,

Sammanfattning av slutsatser från modellförsöken

Nedan ges en sammanställning av de slutsatser som SP har dragit av modellförsöken i samlingslokalen. Alla angivna tider är relaterade till när dörren till trapphuset lämnades öppen och tiderna motsvarar fullskaliga tider.

- I.1 Modellförsöken visar att det tog ungefär två minuter innan brandgaserna (röken) nådde fram till utrymningsdörren vid entrén (entrédörren). Efter två och en halv minut låg rökgaslagret på en höjd som motsvarar ungefär en och en halv meter från golvnivå.
- I.2 Efter ungefär tre minuter var halten av giftiga rökgasar inne i korridoren i huvudhöjd (1,6 m) så hög att situationen började bli kritisk. Efter ungefär fem minuter var halten giftiga rökgasar i huvudhöjd så hög att ungdomar kan ha börjat förlora förmågan att ta sig ut på egen hand.
- I.3 Försöken visar att det kort efter att fönstret på gaveln, i garderoben och i danslokalen slogs sönder strömmade frisk luft längs golvet i korridoren på grund av ändrade tryckförhållanden i lokalen. Det kan förklara varför så många trots allt har överlevt. Samtidigt som fönstren slogs sönder ökade också luftdraget i trapphuset och rökstemperaturen i lokalen steg kraftigt på grund av den snabba ökningen i brandens intensitet.
- I.4 Så småningom spreds branden in i danslokalen (golvbeläggninge antändes) vilket gjorde att tryckförhållandena ändrades ytterligare i lokalen. Det blev ett kraftigare drag i nedre delen av korridoren mot branden och allt eftersom branden tilltog i danslokalen blev stora delar av korridoren, framförallt i golvnivå, nästan fria från rök.
- I.5 När fönstret i garderoben slogs sönder strömmade brandgaser ut och frisk luft kom samtidigt in. Så länge det glasparti som fanns ovanför dörren till garderoben var intakt uppmättes relativt låga halter av kolmonoxid inne i garderoben. När glaspartiet ovan dörren gick sönder på grund av hettan från branden strömmade rökgasar med höga halter av kolmonoxid in i garderoben. Vi kan inte fastslå när detta kan ha skett men antagligen någon eller några minuter efter att golvet i danslokalen började brinna.
- I.6 Det går inte utifrån modellförsöken att bestämma tiden när branden har spridits från trapphuset och vidare in i samlingslokalen. Däremot visar försöken att branden har antänt väggpanelen och golvet. En kraftig brand utvecklades och eldslågor kunde observeras längs stora delar av taket. Branden spreds så småningom över hela dansgolvet över till cafédelen. Golvet bestod av linoleum matta som har brandtekniska egenskaper ungefär som trägolv.
- I.7 Det kraftiga luftflöde som skapades i korridoren mot branden gjorde att den inte spreds längre än till början av korridoren.
- I.8 Försöken har visat att det är i huvudsak golvet (linoleummatta på masonitskiva) som bidragit till den kraftiga branden i samlingslokalen. Branden kan inte ha spridits vidare via taksivor eller löst material i lokalen. Allt löst brännbart

material har dock deltagit i själva branden men inte i tillräcklig mängd för att ensamt skapa den våldsamma branden.

- I.9 Branden har sannolikt spridits till Backateatern genom flammor som skjutit ut genom fönstren som vetter mot Backateatern.
- I.10 Brandgastemperaturen närmast entrédörren uppmättes till 150 °C strax efter att branden spreds in i danslokalen och 270 °C vid garderoben. Temperaturen vid garderoben har antagligen blivit ännu högre när hela danslokalen blev övertänd. Brandgastemperaturen närmast scenen uppmättes som mest till 900 °C.
- I.11 Fönstret i trapphuset där branden startade har sannolikt gått sönder efter att branden spreds in i danslokalen. Försök med fönstret helt öppet visar att branden då inte kunde spridas till danslokalen.
- I.12 Modellförsöken visar att för att branden ska kunna spridas från trapphuset till danslokalen krävs att kulvertdörren är i ett helt öppen läge. Hur mycket kulvertdörren kan ha stått öppen när branden utvecklades på vilplanet går inte att påvisa genom brandförsök eftersom detta inte påverkar brandförloppet i det skedet innan dörren till samlingslokalen öppnas.

HUR MAN ÖVERKLAGAR

Om någon part vill överklaga domen, eller ett i domen intaget beslut, skall han göra detta skriftligen. Överklagandet skall adresseras till den hovrätt som finns angiven i slutet av domen men skall skickas till tingsrätten. Vad som skall anges i överklagandet framgår av ÖVERKLAGANDETS INNEHÅLL på baksidan av denna blankett. Överklagandet måste ha kommit in till tingsrätten inom tre veckor från domens datum. Sista dagen för överklagande finns angiven på sista sidan i domen. Tingsrätten skickar överklagandet till hovrätten.

Har ena parten överklagat domen i rätt tid, får också motparten överklaga domen till samma hovrätt (s k. anslutningsöverklagande) även om den vanliga tiden för överklagande har gått ut. Överklagandet skall också i detta fall skickas till tingsrätten och det måste ha kommit in till tingsrätten inom en vecka från den i domen angivna sista dagen för överklagande. Tingsrätten skickar även detta överklagande till hovrätten. Om det första överklagandet återkallas eller förfaller kan inte heller anslutningsöverklagandet prövas.

Samma regler som för part gäller för den som inte är part eller intervenient och som vill överklaga ett i domen intaget beslut som angår honom. I fråga om ett sådant beslut finns dock inte någon möjlighet till anslutningsöverklagande.

BESTÄMMELSERNA OM PRÖVNINGSTILLSTÅND

För att hovrätten skall pröva överklagandet fordras i vissa fall att hovrätten först beviljar prövningstillstånd. När prövningstillstånd krävs skall i överklagandet särskilt anges vilka omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd skall meddelas.

I vilka fall krävs prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten skall pröva en tingsrätts dom om den tilltalade

1. inte dömts till annan påföljd än böter eller
2. helt frikänts från ansvar och brottet inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan

Enskilt anspråk (skadeståndstalan)

För att hovrätten skall pröva en skadeståndstalan krävs prövningstillstånd om värdet av det man tvistar om är mindre än ett basbelopp (36 200 kr år 1996)

Från denna regel gäller följande undantag:

Överklagas domen även i brottmålsdelen och avser överklagandet frågan om den tilltalade skall dömas till ansvar för en gärning krävs inte prövningstillstånd för ett till denna gärning kopplat enskilt anspråk i de fall

1. det enligt ovanstående regler inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller
2. prövningstillstånd i brottmålsdelen meddelas av hovrätten.

Beslut i övriga frågor

Krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen krävs även prövningstillstånd vid beslut som endast får överklagas i samband med överklagande av domen.

När kan prövningstillstånd ges?

Prövningstillstånd får meddelas endast om

1. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av högre rätt,
2. det finns anledning att ändra det slut tingsrätten kommit till eller
3. det annars finns synnerliga skäl att pröva överklagandet

ÖVERKLAGANDETS INNEHÅLL

I överklagandet skall anges

1. den överklagade domen med angivande av tingsrättens namn samt dag och nummer för domen,
2. parternas namn och hemvist och om möjligt deras postadress, yrke, personnummer och telefonnummer, varvid parterna benämns klaganden respektive motpart,
3. den ändring som yrkas i tingsrättens dom,
4. grunderna (skälen) för överklagandet och i vilket avseende tingsrättens domskäl enligt klagandens mening är oriktiga,
5. de bevis som åberopas och vad som skall styrkas med varje bevis, samt
6. om prövningstillstånd behövs, de omständigheter som åberopas till stöd för att prövningstillstånd skall meddelas.

Skriftliga bevis som inte lagts fram tidigare skall ges in samtidigt med överklagandet. Vill klaganden att det skall hållas ett förnyat förhör med ett vittne eller en sakkunnig eller förnyad syn på stället, skall han ange det och skälet till detta. Han skall också ange om han vill att målsägande eller den tilltalade skall infinna sig personligen vid huvudförhandlingen i hovrätten.

OBSERVERA

1. Överklagandet skall alltså vara adresserat till hovrätten men lämnas eller skickas till tingsrätten. Om handlingarna skickas med posten skall detta ske i fullständigt frankerad försändelse.
2. Till överklagandet skall bifogas lika många kopior av skrivelsen som det finns motparter i målet. Har inte part bifogat tillräckligt antal kopior, framställs de kopior som behövs på partens bekostnad.
3. Ytterligare upplysningar lämnas av tingsrätten. Adress och telefonnummer finns på första sidan av domen.

Datum
2000-04-26Dnr
C 2-1-4089-98

Subsidiärt har de genom sitt handlingssätt av oaktsamhet orsakat 63 ungdomars död samt åsamkat minst 50 människor sådan kroppsskada eller sjukdom som ej är ringa.

Gärningen bör bedömas som grov främst med hänsyn till faran för det stora antal människor, som befann sig i intilliggande festlokal, spridningsrisken samt att branden anlagts i en nödutgång.

Lagrum

13 kap 2 § subsidiärt 3 kap 7 § 2 st och 8 § 2 st brottsbalken.

Bevisning

A. Muntlig

Förhör med de tilltalade.

Videoupptagning av rekonstruktion åberopas vid behov och kommer då att medtagas och företes.

Sakkunnigförhör med professor Ulf Wickström, Sveriges Provnings- och Forskningsinstitut, Borås. Wickström skall höras kompletterande i anledning av de undersökningar som utförts rörande brandförlopp m.m. Wickström skall också kommentera och förklara ett sammandrag av en film från gjorda undersökningar. Filmen kommer att medtagas och förevisas.

Målsägandeförhör med Parash Lama bl a ang tillvägagångssättet vid staplandet av stolar i nödutgångstrapphuset.

Vittnesförhör med Peter Moa ang av honom vid tillfället gjorda iakttagelser bl a i Backateatern, i kulverten samt i nödutgångstrapphuset.

Målsägandeförhör med Nima Bador och Halit Celik bl a till styrkande av att Kaveh i närvaro av Arsani och Mohammadamini omkring en vecka före festen gjort uttalanden av innebörd att de skulle förstöra festen om de inte kom in gratis.

Vittnesförhör med Milica Dragisic ang av henne gjorda iakttagelser i samband med ett bråk i festlokalen mellan bl a Kaveh och andra festdeltagare.

Vittnesförhör med Arash Erfanian bl a till styrkande av att Kaveh i närvaro av Arsani och Mohammadamini före brandens uppkomst gjort uttalanden av innebörd att festen skulle förstöras genom att brandlarmet skulle igångsättas och brandkåren komma till platsen.

Vittnesförhör med Gholamreza Minaei ang de samtal som förekommit mellan honom och Erfanian rörande orsaken till branden.

B. Skriftlig

Dödsbevis med utlåtande (prot A:1 sid 1 – 323).

Skrivelse från överläkaren Adam Berkowicz samt rättsintyg (prot A:2 sid 323 A – 533).

Undersökningsprotokoll jämte skiss och fotografier från Tekniska roteln, Polismyndigheten i Västra Götaland, enligt följande:

Datum
2000-04-26Dnr
C 2-1-4089-98Prot B:1

Avsnitt 1: Uppgifter under benämning B.A.3, B.A.5, B.A.13, B.A.15, B.A.16.

(B.A.) Skisser 1, 6, 8B, 10.

Fotografier 2-8,12,14,18-27,30-32.

Avsnitt 2: Uppgifter under benämning B.B.8.3, B.B.10 2-5, B.B.11 1,4,8, B.B.13 1,5,6, B.B.14, B.B.15

(B.B.) 1,3,5, B.B.17 2-5, B.B.18.

Skiss B.B.20.1-2.

Fotografier 1-4,6,11,16-20,22-24,30-38.

Avsnitt 3: Uppgifter under benämning B.C. 1-3, B.C. 5.4, B.C. 6-7, B.C.8.

(B.C.) Fotografier 3-21,26.

Prot B:2

Avsnitt 4: Uppgifter under benämning B.D.6, B.D.14 1-3, B.D.15, B.D.15.2, B.D.15 7-8, B.D.15 10,

(B.D.) B.D.15.13, B.D.16-18.

Fotografier 24, 42-44, 54-56, 62, 65, 79, 87, 109-112, 124-125.

Prot B:3

Avsnitt 5: Uppgifter under benämning B.E.

(B.E.) Fotografier 2-10.

Avsnitt 8: Uppgifter under benämning B.H.4, B.H.11 1,3,4, B.H.13.2, B.H.14-15 (Utlåtande).

(B.H.) Skiss 21(B.H.10.)

Fotografier 10,31-36,42-50,52.

Avsnitt 12: Sammanfattning och slutsats av SKL ang elektrisk undersökning (sid 23-24).

Avsnitt 13: Sammanfattning och slutsatser av Elsäkerhetsverket (sid 5).

Avsnitt 14: Sammanfattning av slutsatser av Sveriges Provnings- och Forskningsinstitut från teknisk undersökning (B.N.1 sid 2-4 och B.N.2 sid 3-4).

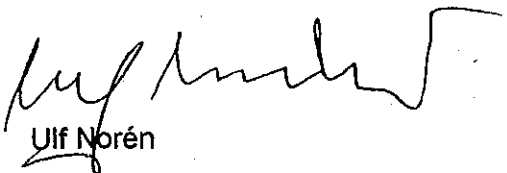
Avsnitt 15: Utlåtande jämte slutsats från Scandiaconsult ang risker vid brand.

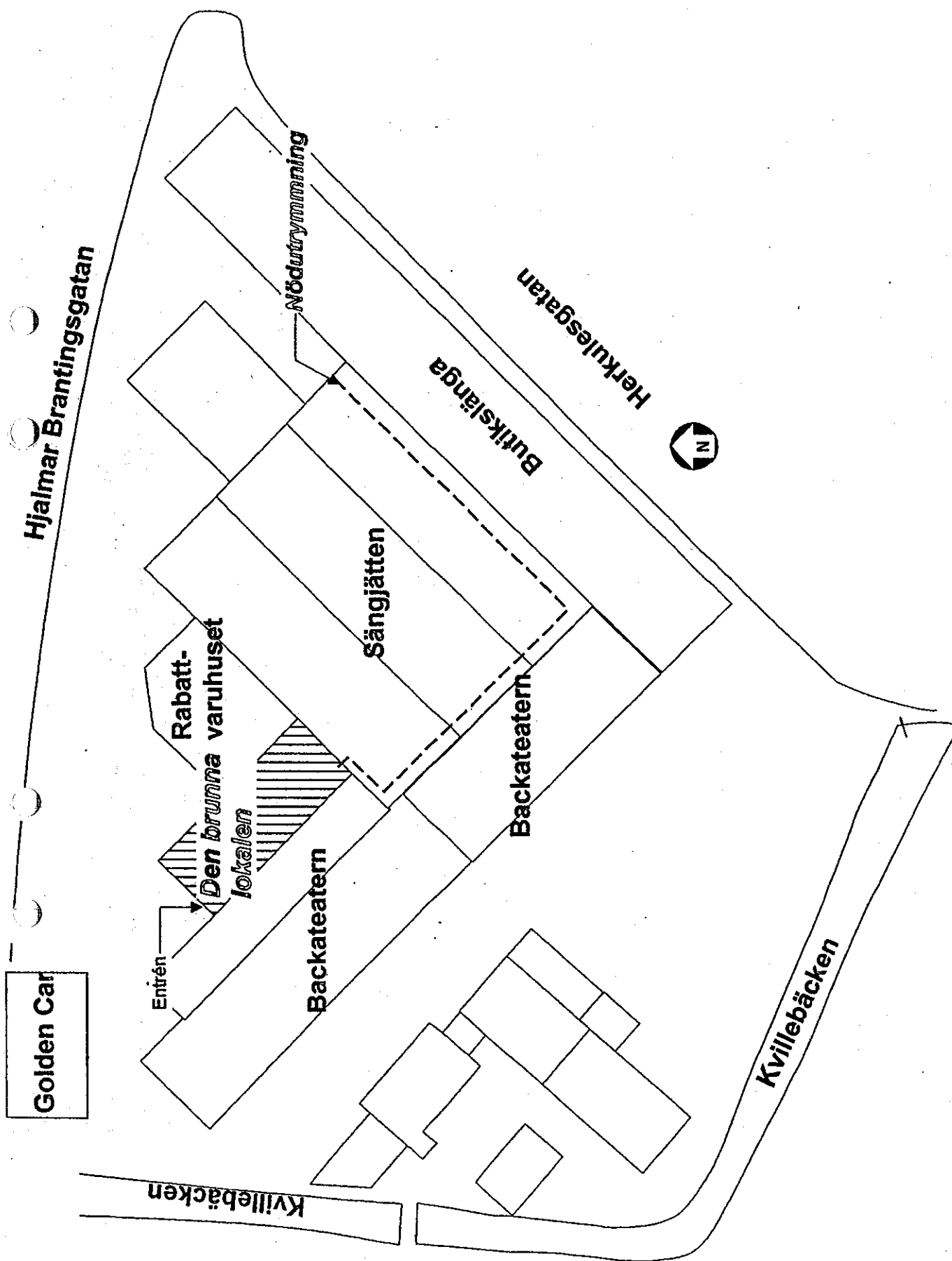
C. Övrig

Syn på brottsplatsen.

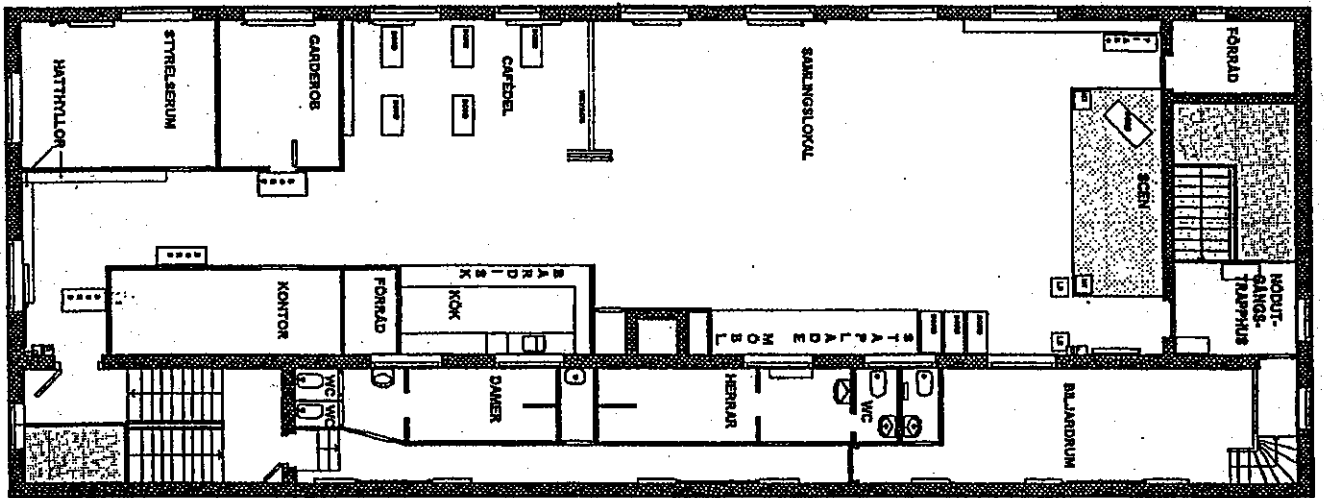
Särskilt yrkande

Det hemställs att beslag av tagna föremål skall bestå till dess domen vunnit laga kraft (blg 8702/98, 8888-89/98, 404-408/99, 809/99, 1616/99, 4917-4918/99 och 4939-4940/99).

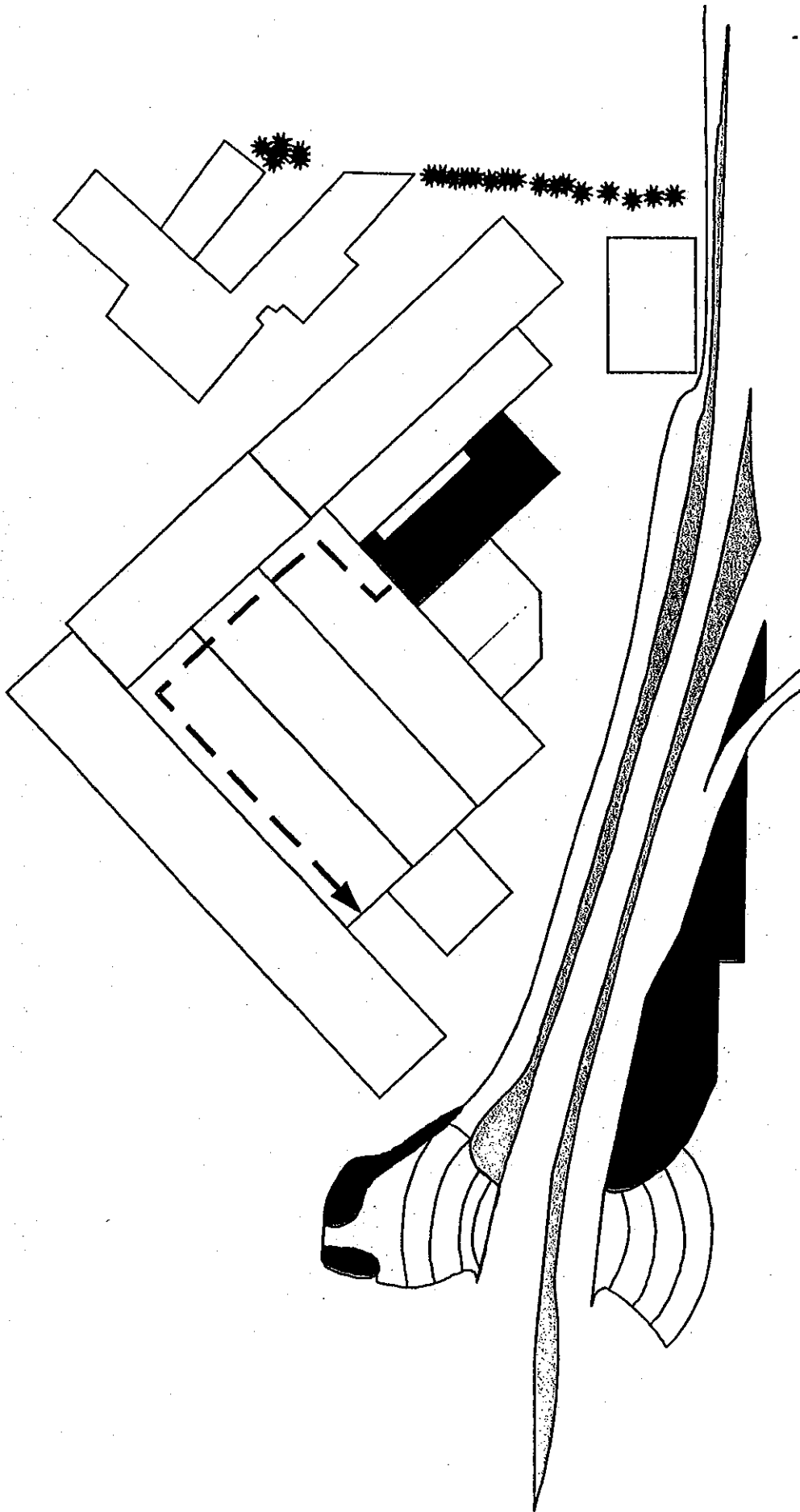

Ulf Norén

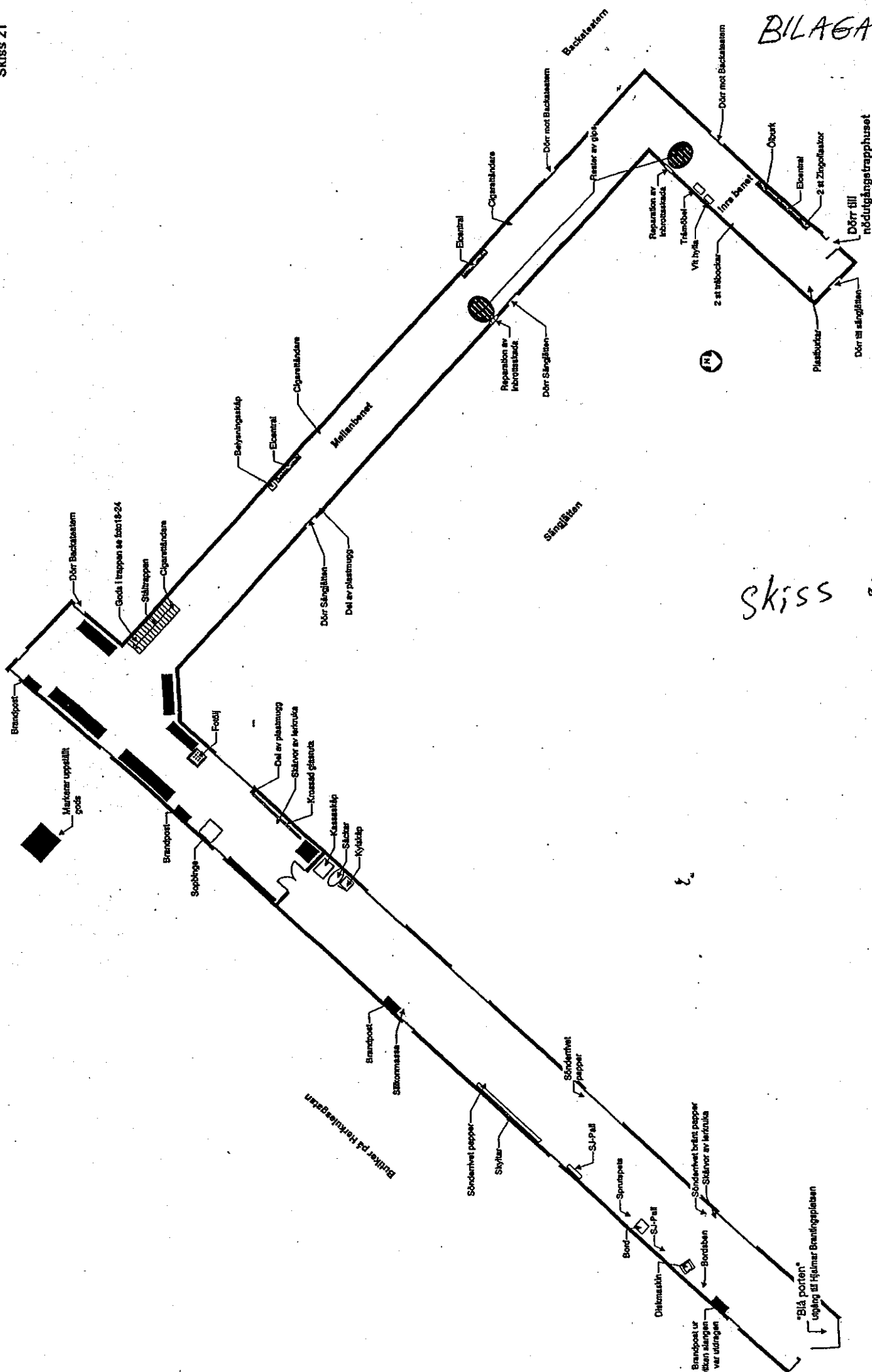


Festlokalen

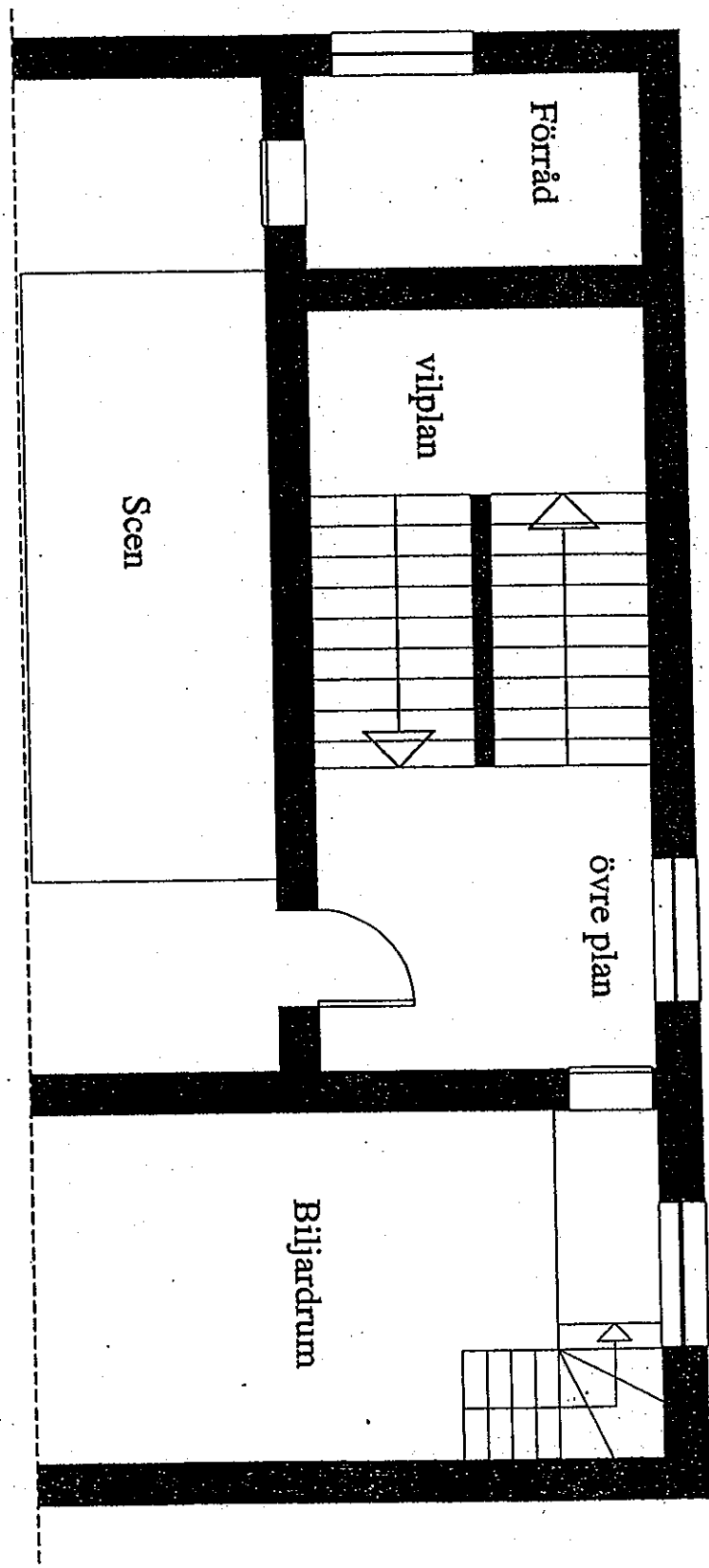


Gårdsplan

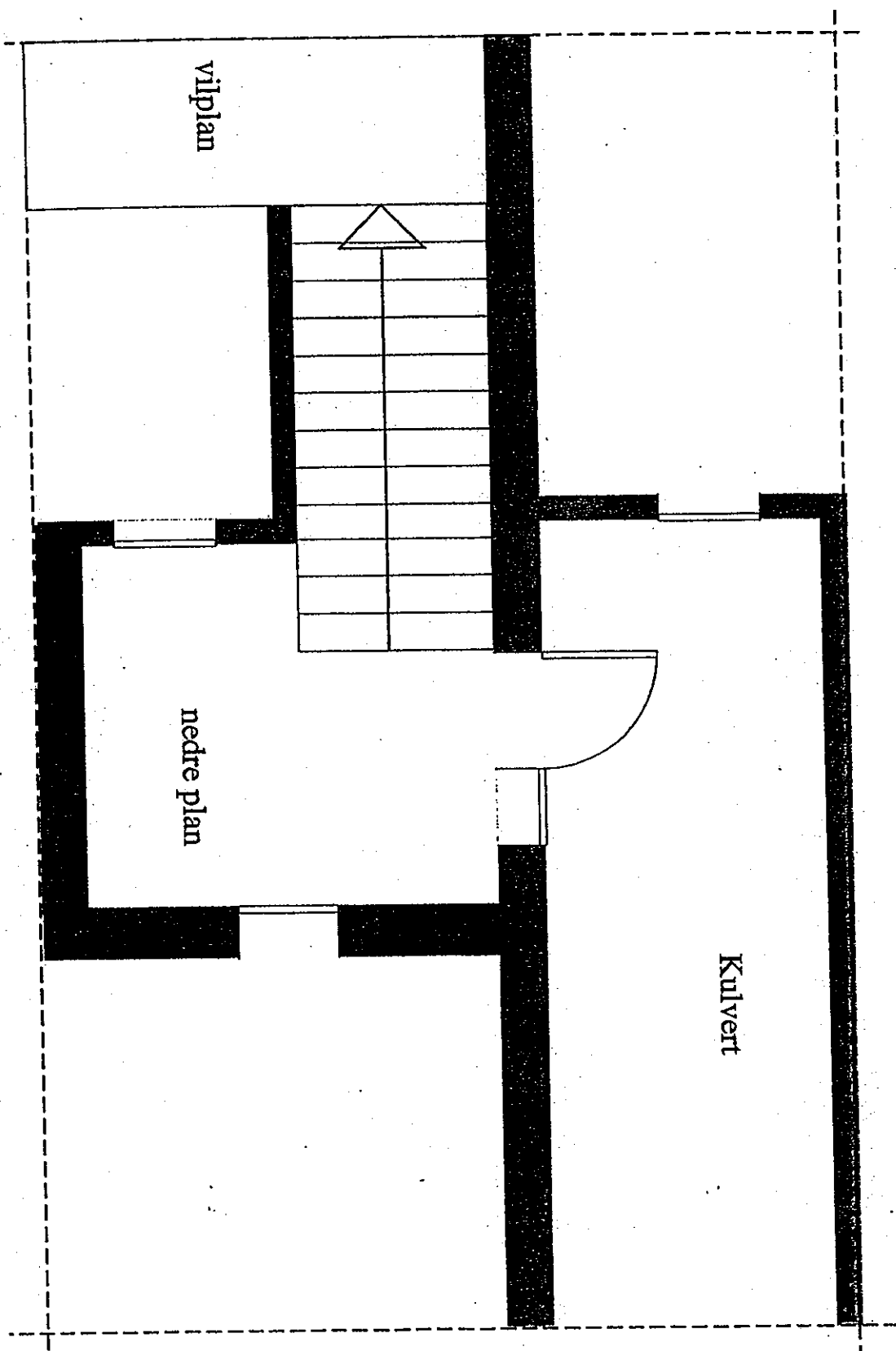




Skiss nödtrapphus övre plan



Skiss nödtrapphus nedre plan



^D
B.B.20.2
3-D skiss över nödut-
gångstrapphuset från kul-
vert

BILAGA II

Nödtrapphus - från kulvert

